

ਤੁਹਾਡੀ ਆਰਥਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਅਪੀਨਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਗੈਰੀ ਕੀਸੀ

ਤੁਹਾਡੀ ਆਰਥਿਕ ਕੁਂਝੀ

ਅਪੀਨਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਗੈਰੀ ਕੀਸੀ

Your Financial Revolution, The Power of Allegiance, Punjabi
Copyright © 2022 by Gary Keesee

Originally published in English
Copyright © 2015 by Gary Keesee
ISBN: 978-0-9729035-9-2

Gary Keesee Ministries,
P.O. Box 779, New Albany,
OH 43054, USA

GaryKeesee.com

This book is a FREE GIFT from Gary Keesee Ministries and is NOT FOR SALE

ਤੁਹਾਡੀ ਆਰਥਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ, ਅਧੀਨਤਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥ, ਪੰਜਾਬੀ
Copyright © 2022 ਗੈਰੀ ਕੀਸੀ ਦੁਆਰਾ

ਮੂਲ ਰੂਪ: ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ
Copyright © 2015 ਗੈਰੀ ਕੀਸੀ ਦੁਆਰਾ
ISBN: 978-0-9729035-9-2

ਗੈਰੀ ਕੀਸੀ ਮਿਨਿਸਟ੍ਰੀਸ਼,
P.O. Box 779, ਨਿਊ ਅਲਬੈਲੀ,
OH 43054, USA

GaryKeesee.com

ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਗੈਰੀ ਕੀਸੀ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਗੋਂ ਮੁਫ਼ਤ ਤੌਹਫ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ੇ-ਸੂਚੀ

ਭੂਮਿਕਾ	7
ਜਾਣ-ਪਹਿਚਾਣ	9
ਅਧਿਆਇ 1: ਸਵਰਗ ਰਾਜ	23
ਅਧਿਆਇ 2: ਨੀਲੀ ਧੁੰਦ	67
ਅਧਿਆਇ 3: ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਦਯਾ ਕਰ!	77
ਅਧਿਆਇ 4: ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੱਛੀ	111
ਅਧਿਆਇ 5: ਇਹ ਕਿਸ ਦੀ ਚੋਣ ਸੀ?	123
ਅਧਿਆਇ 6: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਸੀਨ	163
ਅਧਿਆਇ 7: ਦਰਵਾਜ਼ਾ	185
ਅਧਿਆਇ 8: ਅਧੀਨਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ	195
ਅਧਿਆਇ 9: ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਓ!	205
ਅਧਿਆਇ 10: ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਪਸੀਨਾ ਨਾ ਬਹਾਓ!	221
ਅਧਿਆਇ 11: ਉੱਡਣਾ ਤੁਰਨ ਨਾਲੋਂ ਸੌਖਾ ਹੈ!	229

ਭੂਮਿਕਾ

ਮੈਂ ਉਸ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਡਰੋੰਡਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਲਈ ਲੈ ਗਿਆ। ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਜਿਸੂ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਅਨੇਕ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖੇ ਹਨ: ਮਰੇ ਹੋਏ ਜੀਅ ਉੱਠੇ; ਅਧਰੰਗ ਦੇ ਮਾਰੇ ਉੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ, ਚੱਲ ਕੇ ਢੂਜੇ ਦਿਨ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਨਜ਼ਰ ਆਏ; ਅਣਗਿਣਤ ਲੇਕ ਚੰਗੇ ਹੋਏ; ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸੱਥਿਤੀ ਬਹਾਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਚਮਤਕਾਰ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੇਖੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਿੱਜੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਹਨ।

ਮੇਰਾ ਮਕਸੱਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਖੋਜ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਆਰਥਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਦੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਦੇ ਰਹਾਂਗੇ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਣੁਟ ਹੈ।

ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਦੀ ਦਇਆ ਹਰ ਦਿਨ ਨਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅਦਕੁਦ ਪਤਨੀ, ਡਰੋੰਡਾ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿਰਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਬਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ:

ਤੁਹਾਡੀ ਆਰਥਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ
ਅਧੀਨਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਜਾਣ-ਪਹਿਚਾਣ

ਤੈਂ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਸਾਂਤੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਸੁਖਾਲ ਨੂੰ ਭੁਲ ਗਿਆ।
—ਵਿਰਲਾਪ ਗੀਤ 3:17

ਮੈਂ ਜਾਗ ਗਿਆ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਕਿ ਕੁਝ ਗਲਤ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਗਲਤ! ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਡਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਹੱਥ, ਪੈਰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੁੰਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਡਰੇਂਡਾ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਜੀਭ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ੌਰ ਨਾਲ ਧੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਾਹ ਫੁੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦਰਦ ਥੋੜਾ ਘੱਟ ਗਿਆ। ਤਦ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਖਾਣ ਲਈ ਲੈ ਆਵਾਂ ਤਦ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ। ਤਦ ਮੈਂ ਵਾਪਿਸ ਬੈੱਡ ਉੱਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉੱਥੇ ਲੰਮਾ ਪੈ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਘਾਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੌੜ ਰਹੀ ਸੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜਿਸ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਬੋੜ ਹੇਠਾਂ ਦੱਬ ਕੇ ਮੈਂ ਜੀਅ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੈਸਿਆ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਲੌੜ ਕਾਰਨ ਡਰ ਮੇਰੇ ਹਰ ਰੱਜ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਵਿਗੜਦੀ ਆਰਥਿਕ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮੈਂ ਪਿੱਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਤਨਾਓ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ

ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਮਾ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ 1800 ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਉੱਤੇ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਰਮੰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵਧਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਕੇ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਫਰੇਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਾੜਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਥੋਂਦੇ ਉੱਗ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬੈਠਕ ਰੂਮ ਤੱਕ ਫੈਲ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਕਈ ਸੀਸੇ ਟੁੱਟ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੱਤੇ ਅਤੇ ਡਕਟ ਟੇਪ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਘਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਸੀ, ਪਰ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘਰ ਕਹਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਹੁਨਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਸੀ ਉਹ ਸਭ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ! ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਾਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸਨ, 200,000 ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੱਲ ਚੁੱਕੀਆ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਸਟਾਰਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਦੋਵੇਂ ਪੁੱਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੱਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸੌਂਦੇ ਸਨ ਜੋ ਇੱਕ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ ਦੁਆਰਾ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੈਂਡਰੂਮ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਉੱਤੇ ਜੋ ਗਲੀਚਾ ਸੀ ਉਹ ਸੜਕ ਕਿਨਾਰੇ ਕੂੜ੍ਹੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਕਰਜ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦਾ ਢੰਗ ਬਣ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਰ ਰੌਜ਼ ਦੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਹੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਲੱਭਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਰਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਰਾਹ ਲੱਭਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੇਰੇ 10 ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡ ਜੋ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਹੱਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਏ ਸਨ ਉਹ ਵੀ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਲਈ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਤੋਂ 28 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਵਿਆਜ ਦਰ ਵਸੂਲਦੇ ਸਨ। ਮੇਰੀ ਕਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ (ਹਾਂ, ਮੇਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਸੀ) 120 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣ ਦੀ ਕਗਾਰ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਬਿੱਲ ਲੇਟ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਹਰ ਸਵੇਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਫੋਨ ਕਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਆਈ ਆਰ ਐਸ ਦੇ ਪੈਸੇ

ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਾਪਿਸ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ \$26,000 ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ-ਕਰ ਕੇ ਥੱਕ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਸਾਡਾ ਫਰਿੱਜ਼ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਬਿਜਲੀ ਕੰਪਨੀ ਬਿਜਲੀ ਕੱਟਣ ਦੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਦੇ-ਕਦੇ ਤਾਂ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਮਕੀ ਮਿਲਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਣ ਤਨਾਓ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਈ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪੈਨਿਕ ਅਟੈਕ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਐਂਟੀ ਡਿਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਦੀ ਦਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਹਮਲੇ ਜਾਰੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੱਧ ਗਏ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਡਰ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧੁੰਦਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਉੱਤਰਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲੱਗਾ, ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੁਝ ਪਦਾਰਥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਕਰ, ਸਟਾਰਚ ਜਾਂ ਕੈਫੀਨ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਨਿਕ ਅਟੈਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹੁਣ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਖਾਧਾ ਸੀ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੰਧਕ ਬਣ ਗਈ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਡੀ ਆਰਥਿਕ ਹਾਲਤ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਗੜ ਗਈ।

ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਸੋਚ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਠੀਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕਰੇਗੀ। ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਿਸ ਵੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਅਨੁਭਵ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ ਉਸਦੇ ਲਈ ਡਾਕਟਰਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਦੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਨਾਮ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਲਾਇਲਾਜ਼ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਦਵਾਈਆਂ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸੂਗਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕਗਾਰ ਉੱਤੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਬਿਮਾਰੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੀਆ ਕੇਸ ਬਣਾਂਗਾ।

ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਯੁੱਧ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਜ਼ਰਬਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੱਚ ਬੋਲਾ ਤਾਂ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਲੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਮੇਰਾ ਉੱਤਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸਰੀਰਿਕ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਂ ਦੇ ਕੇ ਨਿਦਾਨ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਲਾਜਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਨਸਿਕ ਹਾਲਤ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਂਠਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਿਲ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੱਛਣ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗੇ। ਇਹਨਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੁੰਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਲਗਾਤਾਰ ਡਰਾਉਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਦਦ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੱਕ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲੱਛਣ ਅਤੇ ਡਰ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣ ਲੱਗੇ।

ਪਰ ਇੱਕ ਰਾਤ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵੱਡੀ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੀ। ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਮਿਲ ਗਈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਤੂਤੀ ਅਤੇ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਪੈਨਿਕ ਅਟੈਕ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਰਾਧਨਾ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਚਰਚ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਦਰੀ ਮੈਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਤੂਤੀ ਅਤੇ ਅਰਾਧਨਾ ਟੀਮ

ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿੜਦਾ ਹੋਇਆ ਸਟੇਜ ਵੱਲ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਭ ਕੁਝ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਭ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਈਆਂ। ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਲਈ ਵਿਚਕਾਰ ਆ ਗਏ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਾਦਰੀ ਥੋੜਾ ਨਰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਿਮਾਰ ਸੀ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੁਰਬਲਤਾ ਦਾ ਆਤਮਾ ਹੈ।" ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਅਦਕੁੱਤ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ- ਮੈਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਕੋਈ ਦਰਦਨਾਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ; ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀਂ; ਬਸ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਸੱਚ ਬੋਲਾਂ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਮੈਂ ਪੂਰਾ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਚੱਕਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਖੰਭ ਵਾਂਗ ਹਲਕਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਾ ਰਿਹਾ।

ਚਰਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਪੀਜ਼ਾ ਹੱਟ ਵਿੱਚ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਣ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਆਪਣਾ ਪੀਜ਼ਾ ਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਰੇਡੀਓ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਗਾਣਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡਰ ਦੀ ਉਹੀ ਡਰਾਉਣੀ ਭਾਵਨਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਛਾ ਗਈ ਹੈ- ਉਹ ਵਾਪਿਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਰਬਲਤਾ ਦਾ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਰਾਧਨਾ ਦੌਰਾਨ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਘਬਰਾਹਟ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛਲੀ ਰਾਤ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋ

ਜਾਵਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਸ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਚਾਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮੇਰੀ ਹਾਲਤ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਸੀ।

(ਦੁਬਾਰਾ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਣ ਲਈ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਅਪੰਗ ਸੀ।) ਉਸ ਸਮੇਂ, ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਯੁੱਧ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਸਨ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪੀਜ਼ਾ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਾਤ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਗਲੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮੀਲ ਅੱਗੇ ਮੈਂਬੋਡਿਸਟ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, “ਯਿਸੂ ਅੱਜ ਵੀ ਉਹੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ।” ਹੁਣ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਬਿੱਚਿਆ। ਮੇਰਾ ਪਾਲਣ-ਪੌਸ਼ਣ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੰਜਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਬਾਈਬਲ ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਠੀਕ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਬਿੱਚਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹਰ ਵਾਰ ਚਰਚ ਜਾਣ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਮੇਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਟਿਕੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਆਦਮੀ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕੀ ਯਿਸੂ ਅੱਜ ਵੀ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਸਨ? ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਠਾਇਆ। ਵਾਹ! ਕਿੰਨੀ ਸੌਹਣੀ ਰਾਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿੰਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸੀ.ਡੀ ਜਾਂ ਕੈਸੇਟ ਟੇਪਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਟੀ.ਵੀ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਚੈਨਲ ਸਨ। ਸਾਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵੀ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਟੀ.ਵੀ. ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਮਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀਜ਼ਾ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਉੱਤੇ ਦੇਰ ਰਾਤ ਤੱਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁੱਕਰਵਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ 1:00 ਵਜੇ ਦੁਕਾਨ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਭਜਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਗਾਹਕਾਂ ਲਈ ਗੱਡੀ ਪਾਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਪੁਲਿਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਡਗੜੇ ਨਿਬੇੜ ਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਭੇਜ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਰੁਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੁਕਾਨ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਜ਼ਾ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਵਾਂਗਾ।

ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਇਹ ਸਵੇਰ ਦੇ 1:30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ 1:00 ਤੋਂ 1:30 ਤੱਕ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਦੁਕਾਨ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਆਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੌਜਵਾਨ ਆਏ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਸਟਾਫ ਲੋਕ ਵੀ ਰੁਕ ਗਏ। ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੋਖੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਮੈਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਇਤ ਪੜ੍ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਮਿਲੇ ਸਨ।

‘ਹਰੇਕ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਵੇਗਾ, ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।’

—ਰਸੂਲ 2:21

ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਧਾਰਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਰਸੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਜਾਓ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਨਾਮ ਬੋਲੋ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਲੱਗਭੱਗ ਦੋ ਮਿੰਟ ਉੱਥੇ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ। ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਰੀਰਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਨਾਮ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ, ਉਹ ਇੱਕ ਬੰਨ੍ਹ ਵਾਂਗ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦਾ ਨਾਮ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਛਾ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਕੰਮ ਕਰ ਗਿਆ! ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਢੰਗ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਰਸੀ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਓ। ਲੱਗਭੱਗ ਹਰ ਕੋਈ ਤੁਰੰਤ ਯਿਸੂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਰੋਸ਼ਾਨੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਬੋਲ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਿੱਛਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਟਾ ਗੁੰਨ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਦੋ ਨੌਜਵਾਨ ਖੜ੍ਹੇ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਰਸੀ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਇਆ; ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਵੀ ਕੰਬਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦਾ ਨਾਮ ਬੋਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦੂਜਾ ਨੌਜਵਾਨ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹੱਟ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਹ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੰਪ ਵਿੱਚ ਖੋਦਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ

ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸਦੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਿਆਲ ਆਇਆ, “ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਹੈ।” ਅਜੇ, ਮੈਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਪਿੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਯਿਸੂ, ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਹੈ?” ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਪਰਦਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਲਟਕਦਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਲੱਗਭੱਗ ਤਿੰਨ ਛੁੱਟ ਲੰਬਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਚਿੰਬਿੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਲੋਕ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, “ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦਿੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ?” ਉਹ ਇੱਕ ਬਾਂਦਰ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਜਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਬਾਂਦਰ ਵਰਗੇ ਵਾਲ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਂਦਰ ਵਰਗੇ ਲੰਬੇ ਹੱਥ ਸਨ, ਪਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਜੀਬ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਲਾਲ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ।

ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਫਰਤ ਵੇਖੀ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਸੀ ਮੈਂ ਜਿਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਮੰਨ ਲਓ ਇੱਕ ਤਰਲ ਪਦਾਰਥ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਰਲ ਨਫਰਤ, ਜੋ ਲੱਗਭੱਗ ਠੋਸ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਹੈ ਸਗੋਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸਾ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਕੀ? ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, “ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ।” ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ, ਉਹ ਪਰਦਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਟੀ.ਵੀ ਯਾਦ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਦੇ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁੰਦਲਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਸਕੀਨ ਤੋਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ

ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਮੱਧਮ ਪਰਛਾਵਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਰਦਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕਾ ਅਚਾਨਕ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜ ਗਿਆ।

ਇਸ ਲਈ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਪਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਹ ਤੁਰੰਤ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੱਕ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕੰਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਹੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਇਸ ਦੇ ਉੱਤਰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੈਸ਼ਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਅਜਾਦ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਾਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਜਦੋਂ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਲੱਗਭੱਗ ਦੋ ਘੰਟੇ ਅਜਾਦ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਤਮਿਕ ਯੁੱਧ ਉੱਤੇ ਜੋ ਵੀ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਹਾਂ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਮਤਲਬ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਹਿੱਲਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਉਲੜਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ

ਲੱਗਾ ਕਿ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੈਨਿਕ ਅਟੈਕ ਦੇ ਹਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਅਧਰੰਗ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕੁਝ ਵੱਡੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ।

ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਦਰਦਨਾਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਰ ਰੌਜ਼ ਬਾਈਬਲ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਭੈਆ ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਡਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿੱਕਲਿਆ। ਅਚਾਨਕ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਚੀਕ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਆਤਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਨਜ਼ਰਿਆ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵਾ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਨਾ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਸਥਿਰ ਰਹਾਂ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਡਾਟ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੀ ਉੱਥੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ, ਬਾਬੂਮ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਡਾਟ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਡਰ ਦੀ ਆਤਮਾ।

ਤੂੰ ਜੋ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।” ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਬਦਲਾਓ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿਓ।” ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਆਤਮਾ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਤੂਤੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਾਦ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ

ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਰਸੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਡਰ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਦਿਲ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਰ ਵਾਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਦੀ ਫਾਈਲ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਨੌਰਾ, ਧੁੰਦਲਾ ਬੱਦਲ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੇਰੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਛੱਡ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ।

ਮੈਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਗਿਆ!

ਡਰ ਦਾ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵਾਪਿਸ ਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜ਼ਿੱਠਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ! ਮੈਂ ਡਰੇਂਡਾ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹੁਣੇ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਰਹੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਿਨ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ (ਮੇਰੀ ਪਸੰਦੀਦਾ) ਵਿੱਚ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਜਲਦੀ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕ ਹਲਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਡਰ ਲਗਾਤਾਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਆਰਥਿਕ ਹਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਲ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੜਬੜ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿੱਠਣਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਹੋਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਵੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜ਼ਿੱਠਣਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਆਤਮਿਕ ਗੱਲਾਂ ਸਿੱਖਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਦਾ ਮੇਰਾ ਮਕਸੱਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਥਿਕ ਤਨਾਓ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਭਿਆਨਕ ਡਰ ਨਾਲ ਡਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋ ਕੇ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ।

ਇਸ ਲਈ ਅੱਜ ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਕਾਸ਼ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ

ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੋਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕ ਤੰਗੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਿਆ ਜਦ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ!

ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਆਰਥਿਕ ਹਲਾਤ ਰਡਾਰ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਰਾਡਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਗੜਬੜੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਜੀਉਣ ਲਈ ਨੋਂ ਸਾਲ ਭੀਖ ਮੰਗਣਾ, ਅਪਮਾਨ-ਜਨਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹਲਾਤ। ਮੈਂ ਛੇਤੀ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਆਸ਼ੀਸ਼ਤ ਰਹੇ! ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ। ਇਸ ਲਈ ਅੱਜ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਡਰ ਦੇ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜ਼ਿੱਠਣਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੌਣ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਆਰਥਿਕ ਹਲਾਤ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜ਼ਿੱਠਣਾ ਹੈ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਸਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਆਰਥਿਕ ਹਲਾਤ ਬਾਰੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਜੀਵਨ-ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਚਮਤਕਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਰਥਿਕ ਪੱਖੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਰਾਬ ਹਲਾਤ ਤੋਂ ਉੱਭਰ ਕੇ ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਲਈ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ, ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ-ਮੁਕਤ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦਾ ਘਰ ਬਣਾਉਣ, ਕਈ ਕੰਪਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਰ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫਿਕਸਿੰਗ ਦ ਮਨੀ ਬਿੰਗ ਦੈਨਿਕ ਟੀ.ਵੀ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਾਂ। ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਵੀ ਏ.ਬੀ.ਸੀ ਫੈਮਿਲੀ ਨੈਟਵਰਕ ਤੇ ਡਰੇਂਡਾ ਟੀ.ਵੀ ਦਾ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲੇ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਉਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਫੇਥ ਲਾਈਫ਼ ਚਰਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਰਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੱਖਾਂ ਡਾਲਰ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਟੀ.ਵੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ \$200,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਰਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਇਸ ਲੜੀ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਭਵ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਵਜੋਂ ਦੇਖੋ। ਬਜਟ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਜਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਉਸੇ ਪੁਰਾਣੇ, “ਕਾਫ਼ੀ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ” ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਕੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਦੀ ਮੁੜ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹਨੂਰੇ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਵਾਲੀ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਇੱਕ ਆਰਥਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ!

ਅਧਿਆਇ 1

ਸਵਰਗ ਰਾਜ

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣ-ਪਹਿਚਾਣ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦਗੀ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: ਡਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਨਾ ਸਿੱਖੋ! ਡਰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ, ਉਲੱਝਣ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਥਿਕ ਸਦਮਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਡਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਿੱਤੀ ਯੋਜਨਾ ਡਰਮ ਰਾਹੀਂ 34 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਖੋਜ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ 23 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਮਰੀਕੀ ਆਬਾਦੀ ਆਪਣੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਿੱਤੀ ਗੁੰਮਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਖਿਸਕ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੌਬਾਈ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।¹ 47 ਮਿਲੀਅਨ, ਆਬਾਦੀ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਫੂਡ ਸਟੈਂਪ 'ਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਠ ਪਰਿਵਾਰ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।² ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ 18 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਚੁਕਾ ਸਕਣਗੇ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 120 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਵਿੱਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਨੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਫੰਡਿੰਗ ਵਿਧੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।³ ਅਸੀਂ ਗੰਭੀਰ ਆਰਥਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ! ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਣਸੁਲੜੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਤਨਾਓ ਜਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੀਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਪਰ ਉੱਤਰ ਹਨ! ਤੁਸੀਂ ਅਜਾਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਬਾਈਬਲ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: ਯਿਸੂ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ!

“ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਸਹ ਕੀਤਾ, ਭਈ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਵਾਂ।”

-ਯਸਾਯਾਹ 61:1

ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ ਕੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਹੈ? ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਅਜਾਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ! ਅੱਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਵੱਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ 100 ਡਾਲਰ ਸੀ

“ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਆਤਮਾ
ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ
ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਸਹ
ਕੀਤਾ, ਭਈ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ
ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਵਾਂ।”

-ਯਸਾਯਾਹ 61:1

ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਡੇ ਘਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਬਣੀਆਂ ਘਰੇਲੂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੀਡੀਓਜ਼ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੀਮਤੀ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਦੌੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਚਿੰਭੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ “ਪਿਤਾ, ਪਿਤਾ” ਚੀਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀਡੀਓ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਤਨਾਓ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਮੈਂ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹੌਂਦ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ। ਵਿੱਤੀ

ਤਨਾਓ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਡੇ ਘਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਬਣੀਆਂ ਘਰੇਲੂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੀਡੀਓਜ਼ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੀਮਤੀ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਦੌੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਚਿੰਭੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ “ਪਿਤਾ, ਪਿਤਾ” ਚੀਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀਡੀਓ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਤਨਾਓ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ

ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਰਾਕੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ। ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਡੁੱਬ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਜਾਂਦੇ

ਹੋ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਇੰਨੇ ਜੁੰਨੀ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚਣਗੇ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਸੀ, ਜਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਅਛਾਨ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੱਖਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਤੁਰਨਾ। ਪਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਅ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਅ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਇਸਾਰਤਸਾਜ਼ੀ (ਭਵਨਹੀਨਤਾ) ਦੇ, ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੌਣ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਉਣਾ ਇੱਕ ਰੁਟੀਨ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਕੋਲੰਬਸ, ਓਹੀਓ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਵਿਕਾਸ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਹਰ ਪਾਸੇ ਵੱਧ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਲਗਾਤਾਰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰੇਡਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਾਂਗਾ। ਹੋਮ ਪਰੇਡ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਰਮਾਤਾ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਲੱਖਣ ਸੈਲੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਬਲੀਅਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਸਾਜ਼ੇ-ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਸੀ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲਿਆ। ਪਰ ਮੈਂ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਪਰੇਡ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਡਰੇਂਡਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਵਿੱਤੀ ਅਸਫਲਤਾ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇ। ਸੈਨੂੰ ਹੁਣ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਸਾਲ, ਮੈਂ “ਨਾਂਹ!” ਕਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਮੈਂ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਪਰੇਡ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਉਹ ਘਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਬਹੁਤ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1800 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦਾ ਸਾਡਾ ਡੋਟਾ ਜਿਹਾ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੋਰ ਵੀ ਘਟੀਆ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਤੁਰਨ ਲੱਗੇ ਅਤੇ

ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਡਰੇਂਡਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਨਿਕਲੇ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖ ਕੇ ਅਫਸੋਸ ਹੋਇਆ। ਹੰਝੂ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਵਗ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲ ਵਾਪਿਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕੀ ਹੋਇਆ?” ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਕਦੋਂ ਮਿਲੇਗਾ”? ਮੇਰਾ ਮਨ ਉਲੜ ਗਿਆ, “ਘਰ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ? ਇਹ ਸਾਰੇ \$500,000 ਤੋਂ \$700,000 ਦੇ ਘਰ ਹਨ।” ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਪੁਰਾਣੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਲਈ \$300 ਦਾ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਕਿਵੇਂ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦਾਸ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰ, ਕੀਮਤੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਡਰ ਅਤੇ ਅਸਫਲਤਾ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ? ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਵਿੱਤੀ ਤਨਾਓ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਸਵੇਰ ਦੇ 2:00 ਜਾਂ 3:00 ਵੱਜ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਦਰਦ ਮੇਰੇ ਜਬਾੜੇ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਸੂਈ ਵਾਂਗ ਵਿੱਨ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਰਦ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਸਖਤ ਲੋੜ ਸੀ। 36 ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਲਾਗ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਰੂਟ ਕੈਨਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਗੁਬਾਰੇ ਵਾਂਗ ਸੁੱਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਦ ਅਤੇ ਬੇਅਰਾਮੀ ਸਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਦਰਦ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹਰ ਚਾਰ ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਟਾਇਲੇਨੌਲ ਦੀ ਗੋਲੀ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਅਰਾਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖੁਗਾਕ ਲੈਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਟਾਇਲੇਨੌਲ ਦਵਾਈ ਦੇ ਡੱਬੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਟਾਇਲੇਨੌਲ ਕਿਵੇਂ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਬੋਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਵੇਰੇ ਸੀਰੀਅਲ ਖਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀਰੀਅਲ ਬਾਕਸ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਡੱਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਹਰ 4 ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ 2 ਗੋਲੀਆਂ,

ਪਰ ਹੋਰ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ? 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ 10 ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾ ਲਓ? ਮੈਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹਰ 4 ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ 2 ਗੋਲੀਆਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਲਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਿੱਛਲੇ 2 ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ 12 ਗੋਲੀਆਂ ਲਈਆਂ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੁਰਾਕ ਤੋਂ 2 ਗੋਲੀਆਂ ਵੱਧ ਅਚਾਨਕ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਰੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਘਬਰਾ ਗਿਆ।

ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ, ਪਿਤਾ ਵਜੋਂ ਅਸਫਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਅਸਫਲ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਐਂਟੀ ਡਿਪ੍ਰੈਸੈਂਟ ਦੇਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਸਿਰਫ਼ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਕਾਰਨ ਉੱਥੇ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਮੈਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸੁੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਰਦ ਇੰਨਾ ਤੇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਠੇਲਈਨੋਲ ਬਾਕਸ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹੁਣ ਠੇਲਈਨੋਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਰਾਕ ਲੈਣ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੋਰ ਵੱਧ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਟਾਇਲੋਨੋਲ ਦੀ ਓਵਰਡੋਜ਼ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੀ ਅਸਰ ਪਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਗੋਲੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਕਸ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਲਿਖਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਲਧਨਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ 2 ਗੋਲੀਆਂ ਹੋਰ ਲੈਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਡਰ ਨਾਲ ਡਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ “ਜੇ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ?” ਮੈਂ ਇਸ ਸੋਚ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਹਿਰ ਕੰਟਰੋਲ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰਾਂ।

ਜਦੋਂ ਛੋਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਔੱਰਤ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਤਜ਼ਰਬੇਕਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਪਿੱਛਲੇ 36 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਹਰ 4 ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟਾਇਲੋਨੋਲ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਲਈਆਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ 10 ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ 12 ਗੋਲੀਆਂ ਲਈਆਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਗੋਲੀਆਂ ਵੱਧ ਲਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ

ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਦੇ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਫੋਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੰਪਿਊਟਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਟਾਈਪ ਕਰਨ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਫੋਨ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ, “ਸਰ, ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਰਾਕ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।” ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਹੀ ਬੋਲਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ? ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ! ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 2 ਗੋਲੀਆਂ ਹੋਰ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੋ ਦਿਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਸਖ਼ਤ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਸਰ, ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਰਾਕ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।” ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹਸਪਤਾਲ ਚੱਲੋ ਜਾਓ ਜਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਐਮਬੂਲੈਂਸ ਭੇਜਦੀ ਹਾਂ।” ਮੈਂ ਦੰਗ ਰਹਿ ਗਿਆ! “ਮੈਂ ਖੁਦ ਹੀ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਵਾਂਗਾ,” ਮੈਂ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। “ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?” ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਫੋਨ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਦੰਗ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਮੇਰੀ ਉਸ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ 9:00 ਵਜੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੀਟਿੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਂਡਰੂਮ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚਤੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਡਰੇੜਾ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੇ ਤਰਸ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਭਾਲਦਿਆਂ ਥੱਕ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ? “ਗੈਰੀ, ਬੱਸ ਦੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਗੋਲੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਮਰੋਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਾਲ ਕਰੋ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਡਰ ਤਰਕਹੀਣ ਅਤੇ ਦਰਦਨਾਕ ਹੈ। “ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।” ਮੈਂ ਬੈਂਡਰੂਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਮੁੜਿਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ, “ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।”

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਸਪਤਾਲ ਪੁੱਜਿਆ ਤਾਂ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਚਿੱਟੇ ਕੋਟ ਵਾਲੇ ਦੋ ਆਦਮੀ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਪਰ ਗਿਆ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, “ਗੈਰੀ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ?” ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਲਾਜ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। ਉੱਥੋਂ ਲੰਘਦਿਆਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਰੂਮ ਦੇ ਬਲੈਕ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, “ਗੈਰੀ ਕਿਸੀ- ਓਵਰਡੋਜ਼।” ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਖੂਨ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹੋ? ਤੁਹਾਡੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਟਾਇਲੋਨਲ ਦਾ ਪੱਧਰ ਸਿਰ ਦਰਦ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਹੈ।” ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਹਿਰ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਲ ਵਿੱਚ 2,000 ਦਾ ਬਿੱਲ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਮਜ਼ਦਾਰ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਹੀ ਖੋਲਿਆ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲ ਸਕੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਸੀ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਦਸਵੰਧ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਅਰਾਧਨਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਤੇ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਡਰ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਲੜਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੈਨਿਕ ਹਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚਿਆ। ਪਰ ਮੈਂ ਅਜੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਡਰ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਹ ਹੈ ਮੇਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਆਰਥਿਕ ਹਾਲਤ! ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦਬਾਅ ਸੀ, ਮੇਰੇ 10 ਤੋਂ ਵੱਧ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਵਿੱਤ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਆਈ. ਆਰ. ਐਸ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਪਰਚੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਸਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਸਾਡੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਤੀ ਉਥੱਲ-ਪੁੱਥੱਲ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਤਨਾਓ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਉਥੱਲ-ਪੁੱਥੱਲ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਰਾਹ ਬਣ ਗਈ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇਜ਼
ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਧਨ ਦੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਹਰੇਕ
ਭੁੜ੍ਹ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ
ਸੰਪੂਰਨ ਕਰੇਗਾ।

— ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:19

'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਅਨਾਜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿੱਘਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਦੇ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਦੁਆਲੇ ਬੈਠਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਲਣ ਦਾ ਤੇਲ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਤੋਂ ਕੁਝ ਭੋਜਨ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕੁਰਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸੋਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿੱਕੇ ਲੱਭਦੇ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਫੋਨ ਕਰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਚਣ ਵਿੱਚ ਮਾਹਿਰ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਪੈਸੇ ਵਾਪਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਾਂਗਾ।” ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਸੌਡ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਬੈਂਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਢਿੱਗ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ। ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਇੱਕ ਵਚਨ ਜੋ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਧਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਹਰੇਕ ਭੁੜ੍ਹ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰੇਗਾ।

— ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:19

ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਸੀਂ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰ ਰਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਲਗਾਤਾਰ ਫੋਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਆਰਥਿਕ ਤਬਾਹੀ ਦੇ ਕੰਢੇ

ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਈਬਲ ਵਚਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ! ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, “ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਚਰਚ ਅੱਜ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਇਸਰਾਏਲੀ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ- ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਾਂਗ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਅਜਾਦ ਹੋਣ।”

ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਿਆ ਅਤੇ ਡਰੇਂਡਾ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੱਚ ਕਹੀਏ ਤਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਪਾ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ‘ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ’ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਚਰਚ ਜਾਂਦੇ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਦਸਵੰਧ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਮੱਸਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਵਰਗੀ ਰਾਹ ਤੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ, ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ! ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਆ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਤੀ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਉੱਤਰ ਮਿਲਿਆ!

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?

ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਲੱਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਰਾਜ? ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ

ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ: “ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਸਾਨੂੰ ਠੀਕ-ਠੀਕ ਦੱਸੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕੀ ਹੈ!” ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪੱਛਮੀ ਦਿਮਾਗਾਂ, ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਰਿਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜਾਦ ਸੌਚ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਸੌਂਪ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੀੜ ਹੋਣਾ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੈ। ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ: “ਰਾਜ: ਇੱਕ ਰਾਜ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਜਿਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਜਾਂ ਰਾਣੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।”

ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈ ਕੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਾਈਬਲ ਯਸਾਯਾਹ 9:6-7 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ:

ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਲਕ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਬਖਸ਼ਿਆ ਗਿਆ, ਰਾਜ ਉਹ ਦੇ ਮੌਢੇ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਨਾਮ ਇਉਂ ਸੱਦਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, “ਅਚਰਜ ਸਲਾਹੂ, ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਅਨਾਦੀ ਪਿਤਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜਕੁਮਾਰ” ਉਹ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਸਲਾਮਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਹੱਦ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਦਾਊਦ ਦੀ ਰਾਜ-ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਉੱਤੇ, ਭਈ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰੇ ਅਤੇ ਨਿਆਉਂ ਤੇ ਧਰਮ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਸੰਭਾਲੋ। ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਅਣਖ ਏਹ ਕਰੇਗੀ।

ਯਿਸੂ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ; ਅਸੀਂ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ।

ਪਰ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੱਤਾ ਅਰਥਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ; ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਲਹੂ ਤੋਂ, ਨਾ ਸਰੀਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਤੋਂ, ਨਾ ਪੁਰਖ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਤੋਂ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ।

— ਯੂਹੰਨਾ 1:12-13

ਸੋ ਹੁਣ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਓਪਰੇ ਅਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਵਤਨੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਹੋ।

-ਅਫਸੀਆਂ 2:19

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਸਦੇ ਮਹਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਚਲਾਕ ਹੋ ਇਸ ‘ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਹਰ ਉਸ ਨਾਗਰਿਕ ਲਈ ਉਪਲੱਬਧ ਹਨ ਜੋ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕੀ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹਨ।

ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਮੁੱਚੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼

ਸਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਣ ਦੀ ਕੌਂਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ (ਨਿਆਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸਹਿਯੋਗ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜੱਜ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਅਮੀਰ ਜਾਂ ਗਰੀਬ ਹੋ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ: ਸਾਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਓ ਯਸਾਯਾਹ- 9 ਨੂੰ ਨੇੜਿਓ ਦੇਖੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉਹ (ਯਿਸੂ) ਦਾਊਦ ਦੀ ਰਾਜ-ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਉੱਤੇ, ਭਈ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰੇ ਅਤੇ ਨਿਆਉਂ ਤੇ ਧਰਮ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਚੁੱਗੋ-ਚੁੱਗ ਸੰਭਾਲੋ ...

-ਯਸਾਯਾਹ 9:7

ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਉਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ, ਬਾਈਬਲ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੇ ਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕੋ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਖਬਰ ਹੈ! ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਇਦੇ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ!

2 ਕੁਰਿੰਧੀਆਂ 1:20 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸ਼ਬਦ- ਹਰ ਸ਼ਬਦ - “ਹਾਂ” ਅਤੇ “ਆਮੀਨ” ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿੰਗਿਆਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਹੋਣ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਹੀ ਹਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਮੀਨ ਵੀ ਹੈ ਭਈ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਮਾ ਹੋਵੇ।

-2 ਕੁਰਿੰਧੀਆਂ 1:20

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਨੀਂਹ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਹੈ- ਇਹ ਹਿੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚੋ: “ਜੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ (ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ) ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਡਰਾਂਗਾ ਨਹੀਂ।”

ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਅੱਗੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਿਲੇਰੀ ਹੈ ਸੋ ਇਹ ਹੈ ਭਈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਜੋ ਕੁਝ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਜੋ ਮੰਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਅਸਾਂ ਓਸ ਤੋਂ ਮੰਗੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

- 1 ਯਹੁੰਨਾ 5:14-15

ਜਦੋਂ ਵਚਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਣਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ, ਧੁਨੀ ਤਰੰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ; ਉਹ ਸਾਡੀ ਸਥਿਤੀ, ਸਾਡਾ ਕੇਸ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਜੱਜ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਮਿਲੇ। ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ।

**ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ
ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ
ਬਦਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।**

ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰੇਕ ਨਾਗਰਿਕ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ (ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ) ਲਿਖਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸੂ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ (ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਥਾਨ) ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ (ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪੂਰਤੀ) ਹੈ।

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਿਓ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਲਾਤਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਰਾਜ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਫੈਸਲੇ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪੱਕਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅਤੇ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਬਾਰੇ ਸਾਡਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਹੁਤ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਸਾਡੀ ਨਵੀਂ ਸਮਝ ਦਾ ਨਤੀਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੋਰ ਭੀਖ ਨਹੀਂ ਮੰਗਣੀ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਡਾ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੈਕ ਦੁਆਰਾ ਨਕਦੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਪੈਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਚੈਕ ਦੇ ਕੇ ਨਕਦੀ ਕਢਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੀ ਈਸ਼੍ਵਰੀ ਸਮਰੱਥਾਂ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਵਾਸਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਉਸੇ ਦੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਰਤਾਪ ਅਤੇ ਗੁਣ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸੱਦਿਆ।

-2 ਪਤਰਸ 1:3

ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੈ! ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਸਮਝੀਏ: ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਅਟੱਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹੀ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਲੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਉਹੀ ਹੱਕ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ।

ਇਸੇ ਗੱਲ ਤੇ ਚਰਚ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਸੀਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੁਦ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਸੀਹੀ ਮਦਦ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਾਜ, ਸਾਰਾ ਸੰਪੂਰਨ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਵਚਨ ਦਿੱਤੇ।

ਧੰਨ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਗਰੀਬ ਹੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ।
-ਲੂਕਾ 6:20

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਮੇਰਾ ਉੱਤਰ ਉਸਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਖ ਕੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਵਾਂਗ ਸੰਸਾਰਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਏ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਬਦਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ, ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੰਦਰਮਾ ‘ਤੇ ਭੇਜਣ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਉਡਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਸੀਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰੌਂਦੇ ਹਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਸੋਚੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਚਰਚ ਦੇ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਸ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਲਾਈਟਾਂ ਦੇ ਚਾਲੂ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ? ਕੀ ਉਹ ਵਰਤ ਰੱਖਣਗੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਗੇ, “ਹੋ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਮੀਟਿੰਗ ਕਿੰਨੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਲਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ

ਹੈ,” ਕੀ ਉਹ ਰੌਣਗੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਗੇ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਗੇ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਨੂੰ ਸੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਇਕੱਠ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਈਟਾਂ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਮੇਲਨ ਦੀ ਉਸ ਰਾਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਈਟਾਂ ਚਾਲੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਵਰ (ਬਿਜਲੀ) ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਛੋਨ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਲਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਗੇ? ਨਹੀਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਪਾਵਰ (ਬਿਜਲੀ) ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਪਲ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੇਗਾ, ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਸਹਿਕਰਮੀ ਵੱਲ ਮੁੜੇਗਾ ਅਤੇ ਕਹੇਗਾ, “ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ।” ਫਿਰ ਉਹ ਛੋਨ 'ਤੇ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ, “ਮੈਡਮ, ਪਾਵਰ ਚਾਲੂ ਹੈ, ਸਮੱਸਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਹੈ।”

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹਰ ਕੋਈ ਹੱਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਛੋਨ ਕਰਨਾ, ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਰੌਣਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਟਾਂ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ; ਲੱਗਭੱਗ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੱਸ ਬਟਨ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਾਨ ਹੈ! ਉਹ ਜਜਬਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੌਣਗੇ, ਉਹ ਤਨਾਓ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ: ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਬਟਨ ਚਾਲੂ ਕਰਨਗੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਲਾਈਟਾਂ ਚਾਲੂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਤਨਾਓ-ਗ੍ਰਸਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਲਾਈਟ ਚਾਲੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲਾਈਟਾਂ ਚਾਲੂ ਹੋ ਗੀ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ।

ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ 1,000 ਸਾਲ ਪਿੱਛੇ ਚਲੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਬਲਬਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੋਚਣਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੂਰਖ ਹੋ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੱਚ ਦੇ ਬਲਬਾਂ ਨਾਲ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਉਸਨੂੰ ਚਮਤਕਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਚਮਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ

ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਵਿਧੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਜਾਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਨਿਯਰੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਦਰਅਸਲ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਅਤੇ ਲਿਖ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਲੈਂਪ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਵੇਂ? ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਜਾਂ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕਰਣ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਡਾਣ ਭਰਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ 'ਵਾਹ, ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਇਆ'। ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਡਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਹਾਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਉੱਡਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ 1,000 ਸਾਲ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਡਬਲ-ਡੈਕ ਏਅਰਬੱਸ 380 ਜੈਂਟ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੁੱਖ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਲੋਕ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ? ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ! ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ 380 ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਭਾਰ 1.2 ਮਿਲੀਅਨ ਪੌਂਡ ਹੈ, 570 ਮੀਲ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਦੀ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ 800 ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 9,000 ਮੀਲ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੱਗਭੱਗ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ 380 ਜਹਾਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਉੱਡਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਹਰ ਨਿਯਮ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਗੇ ਜੋ ਉਹ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪੇਚ ਅਤੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਉਡਾਣ ਦੌਰਾਨ ਰਨਵੇਅ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ

ਕੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਵਾਹ, ਇਹ ਦੇਖੋ; ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਜਹਾਜ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਰਿਹਾ ਹੈ।” ਦੁਬਾਰਾ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਉੱਡਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਭੌਤਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ‘ਤੇ ਆਪਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਯਮ ਬਦਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਅਸੀਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਾਂਗੇ, ਜਹਾਜ਼ ਉੱਡਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ: ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ!

ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਜਹਾਜ਼ ‘ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹੋਗੇ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਏਅਰਲਾਈਨ ਦੀ ਟਿਕਟ ਖਰੀਦਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸੀਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, “ਇਸ ਜਹਾਜ਼ ‘ਤੇ ਆਪਣੇ ਜੋਖਿਮ ‘ਤੇ ਸਫਰ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਡਾਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ਼ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕਦੋਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ- ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ? ਤੁਹਾਡੀ ਉਡਾਣ ਚੰਗੀ ਰਹੇ।” ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਜਹਾਜ਼ ‘ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹੋਗੇ। ਪਿੱਛਲੀ ਵਾਰ ਕਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਡਰੇ ਹੋਏ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਹਾਜ਼ ‘ਤੇ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਜਾਓਗੇ? ਕਦੇ ਨਹੀਂ? ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਗੁਰੂਤਵਾਕਸ਼ਣ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ।

ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਨਿਯਮ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ- ਉਹ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਨਿਯਮ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਦਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿੱਖੇ, ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ।” ਫਿਰ ਉਹ ਰਾਜ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੁਦਰਤੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਸਮਝ ਸਕਣ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦਾ ਦੀਵਾ ਜਗ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਖਿਆਲ ਆਇਆ, “ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਹ ਰਾਜ ਅਟੱਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ”

ਹੇ ਛੋਟੇ ਝੁੰਡ, ਨਾ ਡਰ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵੇ।

-ਲੁਕਾ 12:32

ਉਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਆਤਮਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਬਣ ਗਿਆ! ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ। ਬਾਈਬਲ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਪੁੱਛਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ: “ਇਹ ਮੱਛੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਿਉਂ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ? ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਉਹ ਰੋਟੀ ਕਿਉਂ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ?” ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਿਖਾਵੇ ਜੋ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜਿਸ ਦਿਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਤਣਾਓ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੀ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਉੱਤਰਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ‘ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚਰਚ ਜਾਂਦੇ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ “ਰਾਜ” ਤੋਂ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਏ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਅਨੁਭਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ “ਰਾਜ” ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਓ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਿੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਸਨ ਅਤੇ

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ! ਉਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੌਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ; ਮੈਂ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਸੀ! ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਮੇਰਾ ਉੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।

ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਬੀਮੇ ਬਾਰੇ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਘਰ ਗਿਆ। ਵੈਸੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਇੱਕ ਨੁੱਕਰ 'ਤੇ ਪਾਰਕ (ਖੜ੍ਹੀ) ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਦੇ ਵੀ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਰਕ (ਖੜ੍ਹੀ) ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਮਿੰਨੀ-ਵੈਨ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਾਰ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਸੜਕ ਚਿੱਟੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਧੂੰਅਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਡਰਾਈਵ-ਵੇਅ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਪਾਰਕ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਦੇ ਸਮੇਂ ਡਰਾਈਵ-ਵੇਅ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਸ਼ੋਰੇਂਸ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਡਾਲਰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਕਾਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਉਹ ਦੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ। ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਵਿੱਤੀ ਮੈਨੇਜਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਬੇਕਾਰ ਕਾਰ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਇਹ ਰਾਤ ਵੀ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਸੇਰੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਗੇ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਾਰ ਸਟਾਰਟ (ਚਾਲੂ) ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹ ਕੇ ਕਾਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨਾ ਦੇਖ ਲਵੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਦੇਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਗੁੱਡ ਨਾਈਟ ਕਹੇਗਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਕਾਰ ਸਟਾਰਟ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਆਖੀਰ ਉਸ ਨੇ ਗੁੱਡ ਨਾਈਟ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੀ ਕਾਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਢੂਗੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ

ਕੋਈ ਵਿੱਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਆਸ ਨਾਲ ਵੈਨ ਸਟਾਰਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਚਿੱਟਾ ਪੂੰਅਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਪੂੰਅਂ ਭਰ ਗਿਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਜਲਣ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ।

ਮੇਰੇ ਗਾਹਕ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਵਾਪਿਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰ ਦਾ ਬੋਨਟ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਆਟੋ ਮਕੈਨਿਕ ਵਜੋਂ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗੜਬੜ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਪਿਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਰ ਦਾ ਹੈੱਡ ਗੈਸਕਟ ਉੱਡ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੈਨ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਠੀਕ ਕਰਵਾਓ।” ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਚਲ ਪਿਆ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਖਰਾਬੀ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਮੇਰਾ ਦਫ਼ਤਰ ਮੇਰੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਛੇ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ ‘ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਚਲਿਆ ਗਿਆ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਕੜ੍ਹ ਲਿਆ। ਪਰ ਝਾਈਵਿੰਗ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵੈਨ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। “ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਵੈਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।” ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਵੈਨ ਲਈ ਲਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਵੈਨ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸੜ੍ਹ ਕੇ ਸਵਾਹ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਵੈਨ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜਾਦ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ।

ਮੈਂ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਲੱਗਭੱਗ ਤਿੰਨ ਮੀਲ ਦੂਰੀ ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਦੇ ਬੋਨਟ ‘ਤੇ ਇੱਕ ਬੁਲਬੁਲਾ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੌਂਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ, ਬੁਲਬੁਲਾ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਗੁਬਾਰਾ ਫੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ; ਵੈਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਛੇ ਫੁੱਟ ਉੱਚੀਆਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਾਇਰ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ

ਬੁਲਾਇਆ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਵੈਨ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚੈਕ ਸੌਂਪਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਬਾਕੀ ਸਨ। ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸਾਡੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੇਗੀ।

ਵੈਨ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਬੋਸ਼ਕ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਵੈਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡ ਅਟਾਰਨੀ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਵੀਂ ਵੈਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿ ਸਾਡੀ ਵੈਨ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਨਵੀਂ ਵੈਨ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਖਬਰ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਡੈਡੀ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਕਾਰ ਡੀਲਰਸ਼ਿਪ ਉੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਸਾਡੀ ਮਨ੍ਯਸੰਦ ਕਾਰ ਮਿਲੀ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਕਾਰ ਨੂੰ 5,000 ਡਾਲਰ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ 17,000 ਡਾਲਰ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ 12,000 ਡਾਲਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਬੇਝਿਜਕ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਹਿ-ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਮਿਲੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਅਸੀਂ ਉਸ ਰਾਤ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ। ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਲਈ ਹਾਂ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਾਰਨ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਹੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਭਿਆਨਕ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਣ

**ਉਸ ਸਮੇਂ, ਅਸੀਂ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ
ਸਾਬਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ
ਕਾਨੂੰਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ
ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਦੀ ਰਾਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ
ਸਿੱਖਣਾ ਅਤੇ ਵਰਤਣਾ
ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ
ਵਚਨਬੱਧ ਹੋ ਗਏ।**

ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਾਰ ਦਾ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੇ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਡੀਲਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ। ਉਸ ਸਵੇਰੇ ਸਾਡਾ ਕਰਜ਼ਾ ਕਲੀਅਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵੈਨ ਘਰ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਡੀਲਰਸ਼ਿਪ ਵੀ ਨਿਰਾਸ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੈਨ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਮਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ।

ਵੈਨ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਡਰੇਂਡਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤਿੰਨ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਫਰਨੀਚਰ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। ਵੈਨ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਆਦਮੀ ਨੇ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਕਮਰਿਆਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਫਰਨੀਚਰ ਡਰੇਂਡਾ ਨੂੰ 1,000 ਡਾਲਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੱਲੋਂ ਫਰਨੀਚਰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਕਦ ਦੇਣ ਦੇ ਬਦਲੇ, ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਪਰ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਾਲੀ ਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵੈਗਨ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਵੈਨ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਾਬਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ ਅਤੇ ਵਰਤਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਪੁੱਛੋਗੇ, “ਅਸੀਂ ਕਿਹੜਾ ਸਿਧਾਂਤ ਵਰਤਿਆ?” ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ‘ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਇਨਾਮ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਵੈਨ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂ ਲਗਾਤਾਰ ਜੋੜੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ।

ਮੈਨੂੰ ਹਿਰਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ ਪਰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਵਾਪਿਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਠੰਡ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਸੀ; ਪਰ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇ ਸਕਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਹਿਰਨ ਦੇ ਮਾਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਿਰਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮੌਸਮ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਾਲ ਹਿਰਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦਿਓਗੇ?” ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਵਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਾਲ ਹਿਰਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?” ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਸਟੀਕ ਹਿਰਨ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਬੀਜ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹਿਰਨ ਲਈ ਬੀਜ ਬੀਜਿਆ, ਅਰਥਾਤ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮਰਕੁਸ 11:24 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ:

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਕੇ ਮੰਗੋ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਚਰਚ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ। ਮੈਂ ਚੈੱਕ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਚੈੱਕ ਉੱਤੇ ਮੈਸੇ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ, “ਮੇਰੇ 1987 ਦੇ ਹਿਰਨ ਲਈ।” ਮੈਂ ਉਸ ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ

ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਸੀ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਚੈਕ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਹਿਰਨ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਟੁਲਸਾ, ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਚਰਚ ਦੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੀ ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ ਦੇ ਘਰ ਬੁਲਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਖੇਤ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੁਝ ਹਿਰਨ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਥੈਂਕਸਾਗਿਵਿੰਗ ਲਈ (ਧੰਨਵਾਦ ਦੇਣ) ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹਿਰਨ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿੱਕਲਿਆ।

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਕਿੱਥੇ ਭੇਜਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਘਾਹ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਲੇ- ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਜੰਗਲ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਘਾਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਦਰੱਖਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਦਰੱਖਤ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਤੋਂ 130 ਗਜ਼ ਦੂਰ ਤੇ ਜੰਗਲ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲੱਗਾ। ਅੱਜ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਬਹੁਤੀ ਅਨੁਕੂਲ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸਵੇਰੇ 30 ਜਾਂ 40 ਮਿੰਟ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ, ਇੱਕ ਹਿਰਨ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੰਗਲ ਵੱਲ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਰੱਖਤ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਹਿਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹਿਰਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਦਰੱਖਤ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹਿਰਨ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਇਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਕ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ। ਹਿਰਨ ਨੇ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਗਜ਼ ਦੂਰ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਹਿਰਨ ਨੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਢਾਲ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਚੀਕਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਜੰਗਲ ਵੱਲ ਭੱਜਣ ਲੱਗਾ। ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਹਿਰਨ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਬੰਦੂਕ (ਰਾਈਫਲ) ਚੱਕੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਹੁਣ, ਪੂਰੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਭੱਜ ਰਹੇ ਉਸ ਚਿੱਟੇ ਹਿਰਨ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਔਫ਼ਹੈਂਡ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੱਚ ਬੋਲਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਦੌੜਦੇ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਮਾਰੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਰਨ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਛਾਲ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਟੀ ਪੂਛ ਵਾਲਾ ਹਿਰਨ ਪੂਰੀ ਬੋਅਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਟਰਿੱਗਰ ਖਿੱਚਿਆ, ਇਹ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਿਆ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ! ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ 110 ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਸ਼ਾਟ ਮਾਰਿਆ।

ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਹਿਰਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਇਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।” ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੋਟ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਟੁੱਕੜਾ ਕੱਢਿਆ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਮੇਲ ਕੀਤੇ ਚੈੱਕ ਦੀ ਮਿਤੀ ਲਿਖੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, “ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ‘ਤੇ ਮੇਰਾ 1987 ਦਾ ਹਿਰਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।” ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ “ਰਾਜ” ਸ਼ਬਦ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਦਭੁਤ ਸੀ, ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨੁਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਹਿਰਨ ਅਚਾਨਕ ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੱਖਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਹਿਰਨ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਮੌਸਮ ਦੌਰਾਨ ਇਸਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ

ਕੀਤਾ। ਪਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਮੌਸਮ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੀ ਵੈਨ ਸੜ ਕੇ ਸੁਆਹ ਹੋ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਵੈਨ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵੈਗਨ ਮਿਲੀ, ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਧਿਆਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਮੌਸਮ ਲਈ ਹਿਰਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਿਰਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹਿਰਨ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਮੌਸਮ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ!

ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿਰਨ ਸ਼ਿਕਾਰ ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਵਿੱਚ 1987 ਦੇ ਹਿਰਨ ਸ਼ਿਕਾਰ ਮੌਸਮ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਜੁਲਾਈ 1988 ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਓਹੀਓ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ। ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਥਾਂ ਛੱਡੇ 12 ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਓਹੀਓ ਵਿੱਚ ਹਿਰਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਓਹੀਓ ਆਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟਾਊਨਹਾਊਸ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸੜਕ ਦੇ ਪਾਰ ਇੱਕ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਖਰਗੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੱਡਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਜਾਲ ਚਲਾਇਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹਿਰਨ ਜਾਂ ਹਿਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਬੜੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਫੋਨ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਕੋਲ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਇੱਕ ਹਿਰਨੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ।

ਉਸ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਹਿਰਨ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਮੌਸਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨਦੀ ਵੱਲ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਲਾਹ ਮੰਗੀ ਕਿ ਖਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਵਾਪਿਸ ਆਏ ਕੁਝ ਸਾਲ ਹੀ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਦੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜੰਗਲ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਮੇਪਲ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਦਰੱਖਤ ਯਾਦ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਬਚਪਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਖਾੜੀ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਖਾੜੀ ਦੇ ਹਰ ਮੌੜ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਠੀਕ-ਠੀਕ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ- ਇੱਕ ਬੀਜ ਬੀਜਿਆ, ਅਰਥਾਤ ਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਮਰਕੁਸ 11:24 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਓਹੀਓ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਲਿੰਗ ਦੇ ਦੋ ਹਿਰਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹਿਰਨ ਲਈ ਬੀਜਾਂਗੇ, ਭਾਵ ਇੱਕ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਹਿਰਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਿਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬੀਜ ਬੀਜਿਆ, ਯਾਨੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਦਾਨ ਇੱਕ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦਿਨ ਹਿਰਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਮੌਸਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਮੈਨੂੰ 40 ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦੇ ਹਿਰਨ ਮਿਲੇ। ਵਾਹ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ!

ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਬਾਰੇ ਸੁਫ਼ਨਾ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਰੇ ਵਿੱਤੀ ਗਿਆਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ, ਪਰ ਸੁਫ਼ਨੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਫਰਮ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਫ਼ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਤਦ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੇ ਸੇਲਜ਼ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜਿਸ ਹਫ਼ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਫ਼ਨਾ ਆਇਆ, ਉਸੇ ਹਫ਼ਤੇ ਮੈਂ ਜੀਵਨ ਬੀਮੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ ਬੀਮੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਲੋੜ ਜਾਂ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਬਜਟ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਗਾਹਕਾਂ ਲਈ ਮੇਰੀ ਆਮ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਫਾਰਮ ਉੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਪਰੋਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ

ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ 7 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਓ ਕੀਤੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ।

ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ 7 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਓ ਕੀਤੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ।

ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ 8 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿੱਤੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਉੱਤਰ ਮਿਲਿਆ: 6.2 ਸਾਲ ਅਤੇ ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਕਤ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫਾਈਲ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੇ ਗਾਹਕ ਦੀ ਡੇਟਾ-ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਉਹੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਉੱਤਰ ਮਿਲਿਆ: ਉਹ 7 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਜ਼ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਡੇਟਾ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ।

ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਗਾਹਕ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਟਾਈਪ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਲੋੜਾਂ ਬਾਰੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਤਨਾਓ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਦਾਸ ਹੋਣ ਜਿੰਨਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਿਖਾਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਕਰਜ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਘਰ ਦਾ ਪਤੀ ਰੌਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਮੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਟੀਵੀ

ਕਿ ਕਿਵੇਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡੇਟਾਸ਼ੀਟ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤੀ ਕੈਲਕੁਲੇਟਰ ‘ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਿਕ ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਕੁਝ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਕੈਲਕੁਲੇਟਰ

ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਲਾਟਰੀ ਜਾਂ ਗੇਮ ਸ਼ੋਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਨਾਮ ਜਿੱਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਨੁਭਵ ਸੀ।

ਉਸ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਪੁਨਰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 7 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਉਮੀਦ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਗਾਹਕ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ “ਕਰਜ਼ਾ-ਮੁਕਤ” ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 85 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਕੌਣ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਉਸ ਰਾਤ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਗਾਹਕਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ‘ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਰਾਹੀਂ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।

ਹੁਣ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਤਨਾਓ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਵੇਚਣ ਨਾਲੋਂ ਇਹ ਨੌਕਰੀ ਵਧੇਰੇ ਮੁਨਾਫੇ ਵਾਲੀ ਲੱਗੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਬੀਮਾ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਧ੍ਰਿੰਟਾਉਟ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ।

ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮਾਡਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਟਾਈਪ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੈਸਾ ਕਿਵੇਂ ਕਮਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਆਖਿਰਕਾਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੰਪਿਊਟਰ ਸੌਫਟਵੇਅਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਇਆ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਦੂਜੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ

ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਖਿਆਲ ਆਏ। ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਚਲਾਉਣ, ਪੈਸੇ ਲਈ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਪੈਸੇ, ਜੋ ਪੈਸੇ ਗਾਹਕ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਟੋ, ਘਰ, ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਬੀਮਾ ਦਰਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੌਂਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਬਚਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮੌਰਗੇਜ ਦਰਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪੁਨਰਵਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਖੋਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂਦਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਬਚਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਲੱਭ ਸਕੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇ। ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਜੋ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਪੈਸੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ, ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਲਈ ਰੈਫਰਲ ਫੀਸ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦ ਦੇ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਈਨ ਅੱਪ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ, ਏਜੰਟਾਂ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਨੌਕਰੀ ਰੈਫਰਲ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ “ਹਾਂ” ਕਿਹਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਕੰਪਨੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਸਾਡਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੱਧਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਅਤੇ ਡਰੇਂਡਾ ਢਾਈ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਕਮਾ ਲਿਆ! ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ! (ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੁਫ਼ਤ

ਵਿੱਚ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ 1-800-815-0818 ‘ਤੇ ਕਾਲ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ 28 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਅੱਜ ਵੀ ਇਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ!)

ਹਰ ਦਿਨ ਨਵਾਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਾਹਕ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ‘ਤੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੱਧਦਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣ-ਪਹਿਚਾਣ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਲਈ ਨਕਦ ਭਗਤਾਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੁਫ਼ਨਿਆਂ ਦਾ ਘਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ। ਮੇਰੀਆਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਵਪਾਰਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਨਵੇਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਮੇਰੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਮੌਕੇ ਲੱਭਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਸਬਕ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਬਕ ਮੈਂ ਹਰ ਸਾਲ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖੇ। ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਘਟਨਾਵਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖੀਆਂ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਲੈਂਦਾ। ਹਰ ਕਹਾਣੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਸਿਖਾਇਆ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਵੈਬਸਾਈਟ ਤੋਂ ਫੇਰ ਹੰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਵੇਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਿਰਨ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹਿਰਨ ਲਈ ਪੈਸਾ ਕਿਵੇਂ ਬੀਜਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ - ਅਤੇ ਹਰ ਸਾਲ ਮੈਨੂੰ 30 ਤੋਂ 45 ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਹਿਰਨ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। 28 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਵੈਸੇ ਵੀ, ਇਸ ਖਾਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹਿਰਨ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਝ ਹੀ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਲੱਗਭੱਗ 200 ਗਜ਼ ਦੂਰੀ ਤੇ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਿਰਨ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਹਿਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਧਨੁਸ਼ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ, ਗਰੰਟ ਕਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹਿਰਨ ਦਾ ਮੌਸਮ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਬੇਵੱਸ ਹੋ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਹਿਰਨ ਮੇਰੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ, “ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹੋ।” “ਕੀ? ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹੋ, ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?” ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਪਰ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਿਰਨ ਸੁਣ ਸਕੇ, “ਹਿਰਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰੁਕੋ, ਮੁੜੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਰੁਖ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੜ੍ਹੋ ਹੋਵੋ।” ਮੈਂ ਇੱਕ ਧਨੁਸ਼ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜੋ ਹਿਰਨ ਬੋਲਿਆ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੜ੍ਹੋ ਹੋਣ ਦਾ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ ਜੋੜਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਿਰਨ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਆ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਉਹ ਹਿਰਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੇ ਰੁਖ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਿਰਨ ਇਕਦਮ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਮੇਰੇ ਰੁਖ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ 200 ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਹਿਰਨ ਸਿੱਧਾ ਮੇਰੇ ਦਰੱਖਤ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਸਿਰਫ 12 ਫੁੱਟ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕੈਮੋ ਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੋਈ ਗੰਧ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੋਈ ਗਰੰਟ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬੱਸ ਮੈਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਫਿਰ ਵੀ ਹਿਰਨ ਹੁਣ ਸਿੱਧਾ ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਾਟ ਨੂੰ ਖੁੰਝਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਪਰ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਿਰਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਤਦ ਕੀ ਹਿਰਨ

ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ? ਜੀ ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ।

ਓਹੀਓ ਵਿੱਚ ਜੋ ਖੇਤ ਅਸੀਂ ਕਿਰਾਏ ਉੱਤੇ ਲਿਆ ਸੀ ਉਹ 89 ਏਕੜ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਜੰਗਲ, ਕੁਝ ਖਾੜੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਬਰਫ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਖਰਗੋਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਸੀ। ਓਹੀਓ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੰਗ-ਨੇਕਡ ਵਾਲਾ ਤਿੱਤਰ ਮੌਸਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਖਰਗੋਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਮੌਸਮ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਤਿੱਤਰ ਘੱਟ ਹੀ ਵੇਖੇ ਸਨ।

ਇਸ ਖਾਸ ਦਿਨ, ਅਸੀਂ ਖਰਗੋਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਸੀ ਅਤੇ ਨਦੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕੁੱਕੜ ਤਿੱਤਰ ਉੱਡਿਆ। ਮੈਂ ਝੱਟ ਹੇਠਾਂ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਸ ਪਲ ਮੈਂ ਟਰਿੱਗਰ ਖਿੱਚਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਪੰਛੀ ਦਾ ਖੰਭ ਕੱਟਿਆ ਸੀ। ਤਿੱਤਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੌੜਨ ਲੱਗਾ। ਇੱਕ ਤਿੱਤਰ 35 ਮੀਲ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਦੌੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਤਾਜ਼ੀ ਬਰਫਬਾਰੀ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਛੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਚਰਾਗਾਹ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਹਰ ਹਰਕਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਬੇਵੱਸੀ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਪੰਛੀ ਚਲਿਆ ਜਾਏਗਾ, ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਰੁਕਣ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, “ਤਿੱਤਰ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ, ਰੁੱਕ!” ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੰਛੀ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਖੇਤ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਲ ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਤਿੱਤਰ ਰੁਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਟਿਮ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਿਤਾ ਜੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਰੋਲਾ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੱਤਰ ਤੁਰੰਤ ਰੁਕ ਗਿਆ।” ਪਰ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਸੀ? ਮੈਂ ਅਤੇ ਟਿਮ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਖੇਤ ਵੱਲ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਰਫ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਲੱਗਭੱਗ ਅੱਧਾ ਬਰਫ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਸਰੀਰ ਬਰਫ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਉਹ ਘਾਹ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕੇ। ਕੀ ਉਹ ਪੰਛੀ

ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ? ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੰਭ ਫੜ-ਫੜਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਪੰਛੀ ਅਜੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ! ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੰਛੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਦਾ ਸੱਜਾ ਖੰਭ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟਿਮ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਓਹੀਓ ਵਿੱਚ ਦੋ-ਹਿਰਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਹੱਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਿੰਗ ਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਿਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬੀਜ ਬੀਜਦਾ ਸੀ। ਓਹੀਓ ਰਾਜ ਹਿਰਨ ਅਤੇ ਹਿਰਨੀ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹਿਰਨ ਅਤੇ ਹਿਰਨੀ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਬੀਜਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੜੀ ਦੀ ਟਿੱਕ ਵਾਂਗ, ਹਿਰਨੀ ਪਹਿਲੇ 30 ਤੋਂ 40 ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆ ਗਈ; ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ, ਹਿਰਨ ਵੀ ਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, “ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਰੁਕੋ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਬੀਜਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਹਿਰਨ ਉਸੇ ਤਰਤੀਬ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।” ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਹਿਰਨ ਅਤੇ ਹਿਰਨੀ ਲਈ ਬੀਜਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਤਰਤੀਬ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਾਰ, ਹਿਰਨ ਅਤੇ ਹਿਰਨੀ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਹਿਰਨ ਅਤੇ ਹਿਰਨੀ ਦੇ ਤਰਤੀਬ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦਾ ਬੀਜ ਬੀਜਿਆ, ਅਰਥਾਤ ਆਪਣਾ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਿਰਨ ਆਇਆ, ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਹਿਰਨੀ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਿਰਨ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਇਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਿੱਕਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੀ।

ਇੱਕ ਖਾਸ ਨੋਟ, ਇਹ 2015 ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਿਰਨ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਮੌਸਮ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਚਾਰ-ਪੁਆਇੰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਿਰਨ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਹਿਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਬਠਨ ਹਿਰਨ ਲਈ ਦਾਨ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ। ਘੜੀ ਦੀ ਟਿੱਕ-ਟਿੱਕ ਦੇ ਵਾਂਗ, ਛੇ ਬਿੰਦੂ ਹਿਰਨ ਸਿੱਧਾ ਮੇਰੇ ਰੁਖ ਕੋਲ ਆ ਗਿਆ; ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਹਿਰਨ ਮਿਲਿਆ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਰੁਖ ਦੇ ਕੋਲ

ਇਕੱਲਾ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਬਟਨ ਹਿਰਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਗਲਪਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪਰ ਇੱਕ ਹਿਰਨ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਭੱਗ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬੀਜ ਅਰਥਾਤ ਦਾਨ ਚਾਰ-ਪੁਆਇੰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਿਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਟਨ ਹਿਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵੀ (ਬਟਨ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਹਿਰਨੀ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਸਿੰਗ ਬਹੁਤ ਨੀਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਛੋਟੇ ਬਟਨਾਂ ਵਰਗੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ) ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਨੁਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਮੌਸਮ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਅੱਠ ਪੁਆਇੰਟ ਹਿਰਨ ਸਿਰਫ਼ 15 ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਟਨ ਹਿਰਨ ਮਿਲੇਗਾ।

ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ‘ਤੇ ਬੈਠਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਚਾਰਗਾਹ ਤੋਂ ਲੱਗਭੱਗ 300 ਗਜ਼ ਦੀ ਢੂਰੀ ‘ਤੇ ਇੱਕ ਅੱਠ-ਪੁਆਇੰਟਰ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਮੇਰੇ ਰੁੱਖ ਵੱਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਖੇਤ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਮੇਰੇ ਦਰੱਖਤ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਲੱਗਭੱਗ 20 ਸੈਕੰਡ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਓਹੀਓ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੱਠ ਪੁਆਇੰਟਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸੈਂ ਉੱਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਂਦਾ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਉਹ ਹਿਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬੀਜਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਿਰਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਖੇਤ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਆ ਕੇ ਮੇਰੇ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਘਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਰਸਤੇ ਉੱਤੇ ਵਾਪਿਸ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਸੀ। ਹਿਰਨ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਸਵੇਰ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਬਟਨ ਹਿਰਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

ਉਸ ਰਾਤ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਗਲਤ ਸੀ; ਬਟਨ ਹਿਰਨ ਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹ ਅੱਠ ਪੁਆਇੰਟਰ ਕਿਉਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ? ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, “ਵੇਖੋ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।” ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦਾਨ ਦੇਖਾਂ? ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਬੈਂਕ ਮੇਰੇ ਚੈਕ ਦੀ ਨਕਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਹਿਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਦਾਨ ਦਾ ਚੈਕ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦਾਨ ਦੋ ਹਿਰਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਚਾਰ ਪੁਆਇੰਟਰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਬਟਨ ਹਿਰਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਿਰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਚੈਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, “ਦੋ ਹਿਰਨ, ਚਾਰ ਪੁਆਇੰਟਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਟਨ ਹਿਰਨ।” ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸੀ, ਦੋ ਹਿਰਨ, ਇੱਕ ਚਾਰ ਪੁਆਇੰਟਰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਟਨ ਹਿਰਨ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, “ਦੋ ਹਿਰਨ ਚਾਰ ਪੁਆਇੰਟਰ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਟਨ ਹਿਰਨ।” ਤਾਂ ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਹਿਰਨ ਸਨ? ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਚਾਰ ਪੁਆਇੰਟਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਅੱਠ ਪੁਆਇੰਟਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਆਉਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਰਨ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਭੱਜਣ ਲੱਗਾ। ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ !!!!

ਮੈਂ ਜੋ ਦੇਖਿਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਾਪਰਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਵਾਪਰੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜੋ ਇਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੰਜ਼ੀਰ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਲਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ

ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਬੀਜਿਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਮੇਰੇ ਦਾਨ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਟਨ ਹਿਰਨ ਬਾਹਰ ਆਇਆ।

ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸਾਰੀ ਲੜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਉੱਤੇ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਉਲਝਣ ਜਾਂ ਝਿਜਕ ਦੇ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਜਾਣ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ। ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਉੱਤੇ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਰ ਭੌਤਿਕ ਨਿਯਮ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਰੀਰਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਵਾਂਗ ਆਤਮਿਕ ਨਿਯਮ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਖਾਸ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਹੈ।

ਬੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਆਓ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਵਾਂ। (ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਬਕ ਪਸੰਦ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਣਾ ਪਏਗਾ।) ਮੈਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਖਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਲ, ਮੈਂ ਸੱਤ-ਪੁਆਇੰਟਰ ਹਿਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਦਾ, ਅਰਥਾਤ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਲਈ ਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਿਰਨ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚਾਰ ਪੁਆਇੰਟਰ ਦੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਦੋ ਬਿੰਦੀਆਂ ਹਨ; ਅੱਠ ਪੁਆਇੰਟਰ ਦੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਚਾਰ ਬਿੰਦੂ ਹਨ। ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਹਿਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਸਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਬਿੰਦੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅੰਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਅਜਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਸ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਟੀਕ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਮੌਸਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ

ਚਾਹੀਦਾ; ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਿਰਨ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪੂਰਾ ਅਕਤੂਬਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, “ਨਹੀਂ, ਉਹ ਹਿਰਨ ਅਜੇ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਇਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ; ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਦਲਦੇ ਰੰਗ, ਉਹ ਜੰਗਲ, ਇਸ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ।

ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਤ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜੋ ਜਾਰਜੀਆ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਸਨ। ਕੱਲ੍ਹੁ ਸਵੇਰੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਸੱਤ ਪੁਆਇੰਟਰ ਉੱਥੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ! ਮੈਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰਿਆਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹੁ ਆਪਣਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਮਿਲ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਉਲੜਣ ਜਾਂ ਝਿੜਕ ਦੇ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਜਾਣ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ।

ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਜੰਗਲ ਦੀ ਹੱਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਸ ਏਕੜ ਦੀ ਦਲਦਲ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਰਾਸਬੋਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਥਾਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਬੈਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਬੱਤਖਾਂ ਉੱਡਦੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਸਤੂਰੀ ਅਤੇ ਮਿੰਕ ਵੀ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਲਦਲੀ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੂਟੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਹਿਰਨਾਂ ਦੇ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਪਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ 45 ਮਿੰਟ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਡਰੇਂਡਾ ਦੇ ਮਾਪੇ ਜਾਰਜੀਆ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਰਸੋਈਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਅਸਲ ਯੋਜਨਾ ਸਵੇਰੇ ਤੜਕੇ ਹਿਰਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੇ ਲਈ ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣ ਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਹਿਰਨ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਝਿੜਕਦੇ ਹੋਏ ਰੁੱਖ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਘਰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਸਥਾਨ ਦੇ ਮੇਰੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਿਰਨ ਦਲਦਲੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ

ਇਹ ਹਿਰਨ ਲਈ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਿਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉੱਥੇ ਆਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਹੋਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ਤਾ ਬਣਾਉਣ ਲੱਗਾ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਾਸ਼ਤਾ ਬਣਾਉਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵ੍ਰੀਟ ਵੈਫਲਜ਼ ਲਈ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੇਸਿਪੀ ਹੈ ਜੋ ਵੈਫਲਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਹੈ। ਮੀਨੂੰ ਵਿੱਚ ਅੰਡੇ, ਸੋਸਜ਼ ਅਤੇ ਪਨੀਰ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੁੱਖ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਮੈਪਲ ਸੀਰਪ ਹੈ। ਓਹੀਓ ਮੈਪਲ ਸੀਰਪ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਲੋ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕ ਮੈਪਲ ਸੀਰਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਵੇਚਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਕਲੀ ਮੈਪਲ ਸੀਰਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਸਿਰਫ਼ ਅਸਲੀ ਮੈਪਲ ਸੀਰਪ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਨਾਸ਼ਤਾ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਸੋਈ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸਾਹਮਣੇ ਜੰਗਲ ਅਤੇ ਦਲਦਲੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਮੈਂ ਖੇਤ ਦੇ ਪਾਰ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, “ਮੇਰਾ ਹਿਰਨ ਆ ਗਿਆ ਹੈ!” ਮੈਂ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਨਾਸ਼ਤਾ ਤੁਸੀਂ ਬਣਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਹਿਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ!

ਪਿੱਛਲੇ ਤਜ਼ਰਬੇ ਤੋਂ, ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਖੇਤ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਠੀਕ-ਠੀਕ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੇਠਾਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਵਧੀਆ ਸ਼ਾਟ ਮਿਲ ਸਕੇ, ਹਿਰਨ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣਾ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤ ‘ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਭੱਜਣਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜਿਆ। ਮੈਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕਿਆ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਸਟੈਂਡ ਉੱਤੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ-ਠਾਕ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਹਿਰਨ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।

ਮੈਂ ਸਟੈਂਡ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿਰਨੀ ਦਲਦਲ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਉਸ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਵੱਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਹਿਰਨ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਹਿਰਨੀ ਦੇ ਮਗਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁੰਘਿਆ ਸੀ। ਦਲਦਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਹਿਰਨੀ ਮੇਰੇ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਹਿਰਨ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ 25 ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੇ ਹਿਰਨ ਤੇ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਰਾਸਬੋ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਇੱਕ ਤੀਰ ਮਾਰਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਤੀਰ ਕੱਢਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤੀਰ ਚੱਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਲਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਖੇਤਾਂ ਵੱਲ ਬਾਹਰ ਭੱਜਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਾਹ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਨਿਗਸ਼ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤੀਰ ਦੀ ਗਤੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੀਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਤੀਰ ਲੱਗਦੇ ਹੀ ਹਿਰਨ ਨੇ ਦਲਦਲ ਵੱਲ ਸੰਘਣੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਹ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਕਸਰ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੀਰ ਲਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਹੁਤੀ ਵਾਰ, ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੰਘ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਹਿਰਨ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਹਿਰਨ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਰਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਦਰੱਖਤ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਿਆ ਕਿ ਹਿਰਨ ਨਾ ਡਰੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਰਾਹ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਇਆ ਸੀ ਉਸੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਪਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਲੰਬਾ ਰਸਤਾ ਲੈ ਕੇ ਘਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਤੁਰ ਪਿਆ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਹਿਰਨ ਮਿਲ ਗਿਆ? ਮੈਂ ਸਭ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਿਰਨ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹਿਰਨ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ। ਅਸੀਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਅੱਗੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਅਚਾਨਕ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹਿਰਨ ਦੇ

ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਚੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਦੌੜ ਗਿਆ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ 70 ਗਜ਼ ਤੇ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਸੱਜੇ ਤੋਂ ਖੱਬੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਚਾਨਕ, ਹਿਰਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਖੇਡ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਭੱਜਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਰਸਤੇ ਉੱਤੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਹੀ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ 70 ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੂਰੀ ਉੱਤੇ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਰਾਸਬੋ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਰਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਤੀਰ 70 ਗਜ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਇੰਚ ਜਾਂ ਕੁਝ ਫੁੱਟ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਦੂਰੀ ਉੱਤੇ ਤੀਰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵਾਂ 185 ਪਾਊਂਡ ਡਰਾਅ ਕਰਾਸਬੋ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ 400 ਫੁੱਟ ਪ੍ਰਤੀ ਸਕਿੰਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਤੀਰ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਸਟੀਕਤਾ ਲੱਗਭੱਗ 35 ਜਾਂ 40 ਗਜ਼ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਰਨ ਚੌੜੇ ਪਾਸੇ ਸੀ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਟ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਕਮਾਨ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ, ਹਿਰਨ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੀਰ ਛੱਡਿਆ। ਮੈਂ ਤੀਰ ਨੂੰ ਹਿਰਨ ਵੱਲ ਉੱਡਦਾ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਤੀਰ ਹਿਰਨ ਦੀ ਗਰਦਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵੱਜਿਆ। ਤੀਰ ਹਿਰਨ ਦੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ (ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਲਈ ਅਫਸੋਸ ਹੈ), ਤੀਰ ਹੁਣ ਹਿਰਨ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ ਕਿ ਹਿਰਨ ਕਿੱਥੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਰੱਖਤਾਂ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੜ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ ਜਿੱਥੇ ਹਿਰਨ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਸੀ! ਤੀਰ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਹਿਰਨ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਟਿਮ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਹਿਰਨ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੱਤ ਸਿੰਗ ਸਨ। ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਪਤਾ

ਲੱਗਾ ਕਿ ਹਿਰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੱਠ-ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿੰਗ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸੱਤ-ਸਿੰਗ ਵਾਲਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਟਿਮ ਉੱਥੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਤੂਤੀ ਕੀਤੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ! ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਿਮ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, “ਕੌਣ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗਾ? ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ?”

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੱਲ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਝ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਵਾਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਸੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ/ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਬਣ ਕੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇਹ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।

ਅਧਿਆਇ 2

ਨੀਲੀ ਧੰਦ

ਜਦੋਂ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੂੰ ਚੱਲਦੇ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਉਸ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਚਰਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ; ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

2005 ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਆਰਥਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਂਬੋਡਿਸਟ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਹਫਤਾਵਾਰੀ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਡਲ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਪੰਜ ਸੈਸ਼ਨ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਿੱਤੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਏ ਗਏ ਸੰਕਲਪਾਂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਗ-ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿੱਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਪੰਜ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਅਚਾਨਕ ਲੈਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ

ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਲਬਾਨਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਲੈਰੀ ਲੱਗਭੱਗ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਲਬਾਨਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੰਨੀ ਲੰਬੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬੜ੍ਹਾ ਨਵਾਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਲੰਬਾ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਦੂਰ ਦਾ ਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਅਲਬਾਨਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਲਬਾਨਿਆ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਲੈਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ-ਵਿਆਪੀ ਸੰਮੇਲਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪਾਸਟਰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਤ ਬਾਰੇ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰ-ਗਿਆਨ (ਮੇਰੀ ਸੂਝ) ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਲੈਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸੈਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਪੰਜ ਸੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਜਿੰਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਬੜ੍ਹਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਲੈਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਲਬਾਨਿਆ ਵਿੱਚ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਤਰਿਆ, ਤਾਂ ਲੈਰੀ ਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸਵਾਗਤ ਦਿੱਤਾ। “ਗੈਰੀ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰੇ ਸਪੀਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸੈਸ਼ਨ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ।” ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਧੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ! ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਨੋਟਸ ਸਨ ਪਰ ਪੰਜ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਿਖਾਉਂਦਾ, ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਿਸ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਨੋਟਸ ਲਿਖਦਾ ਸੀ। ਹਰ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮਸਹ ਵਿਲੱਖਣ (ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ) ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਵਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਲਬਾਨਿਆ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਦੇਸ਼ ਸੀ। ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਲੱਗਭੱਗ 500 ਡਾਲਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ

ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਸਮੈਸਟਰ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕੰਧ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸੈਸ਼ਨ ਤੱਕ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਭੁੱਖ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਦੀ ਸੁਣੀ ਸੀ। ਹਰ ਰੌਜ਼ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਆਨੰਦਿਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸਨ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਚਰਚ ਦੇ ਲਈ ਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਦੁਚਿੱਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨਫਰੰਸ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਲੈਰੀ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਪਾਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਲੈਰੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਹੈ ਤਾਂ ਜੂਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦਾਨ ਲਵੋ।

ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਲਈ ਦਾਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮਸਹ ਐਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਨੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਗਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਦਾਨ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਪਾਤਰ ਸਨ, ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰੌ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਮਰਪਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਨੱਚਦੇ ਅਤੇ ਜੈ-ਜੈ ਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਆਸਥਾ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਸਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈਰਾਨ ਸੀ।

ਲੈਰੀ ਨੇ ਉਸ ਅਰਾਪਨਾ ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਦੇਖਿਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ। ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਲਈ ਦਾਨ ਨਾਲ ਭਰੇ ਦੋ ਬੈਗ ਲੈ ਕੇ ਅਸੀਂ ਲੈਰੀ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਿਸ ਆਏ ਅਤੇ ਲੈਰੀ ਦਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ

ਗਿਆ। ਲੈਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦਾਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬੈਗ ਉਹ ਵੀ ਅੱਧਾ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੈਰੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸੜਕ ਤੇ ਬਹੁਤ ਭੀੜ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਬੈਗਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਉਸ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੀ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਗਏ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਲੈਰੀ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਗਿਣਨ ਲਈ ਬੈਗ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਖਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਲੈਰੀ ਨੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਚਾਨਕ, ਇੱਕ ਹਲਕੇ ਨੀਲੇ ਧੁੰਦ ਨੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ। ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਮਸਹ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਬੈਠ ਗਏ। ਇਹ ਮਸਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਸਹ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸੀ। ਇਹ ਮਸਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੀ ਸਾਂ ਕਿ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਨੀਲੀ ਧੁੰਦ ਹੋਰ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰੌਂਦੇ ਰਹੇ, ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਢੇਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮੁੰਦਰੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਰਾਤ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਉਹੀ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

“ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਏ ਹਨ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਇਹ ਮੁੰਦਰੀ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਰਾਤ ਦੀ ਇੱਕ ਯਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੋ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਵਿਆਹ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨੇਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਨੇਮ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਜਾ

ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਾਂਗਾ। ”

ਮੈਂ ਰਾਤ ਭਰ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਲੈਰੀ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਰੁਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਮਸਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਅਟਲਾਂਟਿਕ ਮਹਾਂਸਾਗਰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਪੂਰੇ 8 ਘੰਟੇ ਦੀ ਉਡਾਣ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰੌਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਰਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ 46 ਘੰਟੇ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰੌਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ।

ਮੈਂ ਲੈਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਮੁੰਦਰੀ ਬਾਰੇ ਕੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਦਾਨ ਦਾ ਪੈਸਾ ਚਰਚ ਆਫ਼ ਅਲਬਾਨਿਆ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁੰਦਰੀ ਬਹੁਤ ਪੈਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ- ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਲੈਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਮੁੰਦਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਉਹ ਮੁੰਦਰੀ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦੱਢਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਰੱਖੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਾਂ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਮੁੰਦਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਰਾਤ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਵਿੱਤੀ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਰਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸੀ ਉਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਉਹ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ, ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੀ। ਅਲਬਾਨਿਆ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਾਤ ਨੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਲਬਾਨਿਆ ਤੋਂ ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੇਰੀ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜ

ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਯੂ. ਐਸ. ਏ. ਵਿੱਚ ਯੂਟਾਹ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਪੰਜ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਲੈਰੀ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂ। ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਭਾਰਤੀ ਚਰਚ ਦਾ ਪਾਦਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਰੀਬ ਚਰਚ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਲੈਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬੁੱਧਵਾਰ ਰਾਤ ਤੱਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਅਲਬਾਨਿਆ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਪੰਜ ਸੈਸ਼ਨ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਉਹੀ ਹੁੰਗਾਰਾ ਮਿਲਿਆ। ਸਭਾ ਦੀ ਆਖਰੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਰੂਹ ਦਾ ਮਸਹ ਪਾਇਆ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਨੱਚਣ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਦਾਨ ਭੇਂਟ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਾਰ ਨੀਲਾ ਧੂਆਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਪੰਜ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮਸਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਆਖਰੀ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ 17 ਜੋੜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦਾਨ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਲੈਰੀ ਨੂੰ ਅਲਬਾਨਿਆ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਦਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਲਬੰਦ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਲੈ ਗਿਆ।

ਉਸ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਮੈਨੂੰ ਸੇਰੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਫੋਨ ਆਇਆ। ਮੇਰੀ ਸੈਕਟਰੀ ਫੋਨ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਕੰਬ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਰੌ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ, “ਪਾਸਟਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਿਆਂਦੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ।” ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, “ਟਰੇਸੀ?” ਮੈਂ ਧੁੱਛਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੈਸੇ ਗਿਣਨ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਜਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਗ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਬੈਗ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਗਈ। ਉਹਨਾਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਮੇਰੀ ਦੂਜੀ ਸੈਕਟਰੀ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਮਸਹ ਹੋ ਕੇ ਕੰਬਣ ਲੱਗੀ। ਟਰੇਸੀ

ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਯੂਟਾਹ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ?” ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।

ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਓਹੀਓ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਚਰਚ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡੀ. ਵੀ. ਡੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਾਰ ਸੈਸ਼ਨ ਭੇਜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੰਜ ਸੈਸ਼ਨ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਐਤਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਮਸਹ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਦਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਉਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਹੋਰ ਅਰਾਧਨਾ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਲੋਕ ਦਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸਨ। ਦਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਚਰਚ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਟੋਕਰੀ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਹੀ ਨੀਲੀ ਧੁੰਦ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਦਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਟੋਕਰੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪੰਜ ਫੁੱਟ ਵਿਆਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਇੱਕ ਹਲਕਾ ਚੱਕਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਮਸਹ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਪਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੁਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮਸਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਕੌਂਸਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੀਲੀ ਧੁੰਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੈਸੇ ਤੇ ਮਸਹ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਦਾਨ ਅਰਪਣ ਦੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਲਬਾਨਿਆ ਦੇ ਉਸ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਮਸਹ ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੈਰੀ ਨੇ ਦਾਨ ਦੇ ਪੈਸੇ ਟੇਬਲ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਸਨ? ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਧਨ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ

**ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼
ਸਵਰਗ ਜਾਣ ਦੇ ਸਾਡੇ ਹੱਕ
ਦੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ,
ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਧੀ ਦੇ ਤੌਰ
ਤੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਧਰਤੀ
ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ
ਆਨੰਦ ਮਾਣਨਾ ਵੀ ਸੰਭਵ
ਬਣਾਇਆ।**

ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਕੰਬਣ ਲੱਗੋਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਗਲਪਣ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇਖਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦਾਨ ਅਰਪਣ ਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਮਸਹ ਕਿਉਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਛਫੇ ਹੋਏ ਵਿੱਤੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਦ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸਹ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

2005 ਵਿੱਚ ਅਲਬਾਨਿਆ ਦੀ ਉਸ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਹੁਤ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ੁੱਭ-ਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨੇ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ੁੱਭ-ਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਟੀ. ਵੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੋਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਜਿਸ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਉਸੇ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਖਰਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਰਾਜ ਦਾ ਸ਼ੁੱਭ-ਸਮਾਚਾਰ ਨਾ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਸੀ - ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸਵਰਗ ਰਾਜ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੇ ਸਨ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਵਰਗ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਪੁੱਤਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ ਵੀ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁੱਭ-ਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ

ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪੈਸਿਆ ਦੀ ਲੌੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਲੱਗ ਦਿੱਸਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ!

ਮੈਂ ਅਲਬਾਨਿਆ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਮਸਹ ਦਾ ਅਰੰਭ ਹੋਇਆ? ਉਹ ਕੀ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰਾਸਟਰਾਂ (ਕੌਮਾਂ) ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ? ਜੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੇ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ ੩

ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਦਯਾ ਕਰ !

ਜੈਰੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਛੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੇੜਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਸਟੇਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਟੀ.ਵੀ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਜੈਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਛੋਨ ਉੱਤੇ ਗੱਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਬਿਲਕੁਲ।” ਅਸੀਂ ਵੈਸੇ ਵੀ ਲੰਚ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਨਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇਗਾ।

ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਜੈਰੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਜੈਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਜੈਰੀ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਪਾਦਰੀ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਕਾਈ ਛੱਡਣੀ ਪਈ। ਇਸ ਸਟੋਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਮ ਆ ਗਿਆ। ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਘਰ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਿਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਖਰੀਦਣਾ ਵੀ ਉਸ ਲਈ ਵੱਡੀ ਚੁਣੌਤੀ ਸੀ। ਜੈਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਲਾਤ ਇੰਨੇ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਲੋਡ ਹੋਈ ਪੋਇੰਟ 45 ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ।

ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਜੈਰੀ ਨੇ ਸਾਡਾ ਟੀ.ਵੀ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਲੱਗਭੱਗ

\$2,000 ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਸੁਣਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਜਾਗਿਆ। ਉਸਨੇ 2,000 ਡਾਲਰ ਦੀ ਲੋੜ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸ \$2,000 ਲਈ ਆਪਣਾ ਬੀਜ ਬੀਜਿਆ, ਯਾਨੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿੱਤੀ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਮਰਕੁਸ 11:24 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁੱਕੜੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਮਿਲਣੇ ਸਨ, ਮਰਕੁਸ 11:24 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੈਕ ਸਾਡੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਜੈਰੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡੇਢ ਹਫਤੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜੈਰੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੈਰੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਥੌੜੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਬਹੁਤੀ ਨਹੀਂ। ਆਦਮੀ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜੈਰੀ ਨੂੰ \$2,000 ਦਾ ਚੈਕ ਦੇਣ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡੇਢ ਹਫਤਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਿਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜੈਰੀ ਨੂੰ \$2,000 ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਜੈਰੀ ਉੱਥੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਖੜਾ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਪਰਸ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਕੱਢਿਆ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਠੀਕ ਉਹੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜੈਰੀ ਨੂੰ \$2000 ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੈਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਇਤਫਾਕ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਉੱਤਰ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸੱਤ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਇੱਕ 16 ਸਾਲ ਦੇ ਲੜਕੇ (ਜੋ ਹੁਣੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਭਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੁੱਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਨਰਾਤਸ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਜੈਰੀ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲ ਵਾਪਿਸ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਹਿਰਨ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਜੈਰੀ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਹਿਰਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੇਟੇ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਜੈਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਜੈਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ \$2,000 ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਅੱਠ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਜਿਹਾ ਹਿਰਨ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਜੈਰੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਕਸਾਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਉੱਤੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਮੇਰੀ ਸੀ.ਡੀ ਜੈਰੀ ਦੀ ਕਾਰ ਦੇ ਸੀ.ਡੀ ਪਲੇਅਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਜੈਰੀ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਥੌੜਾ ਸਮਾਂ ਸੀ.ਡੀ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਜੈਰੀ ਵਾਪਿਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਿਤਾ ਜੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਗੁਆਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਿਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ।”

ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ \$2,000 ਅਤੇ ਹਿਰਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਘਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾਉਣ ਅਤੇ ਘਰ ਕਰਜ਼ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਲੱਝੀਂਦੇ \$17,000 ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਮੈਂ ਜੈਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜੈਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਦਾਨ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਵੀ ਸੀ। ਚਿੱਠੀ ਛੋਟੀ ਸੀ ਪਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੱਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਚਿੱਠੀ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਸਹੀ ਪਲ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਯਾਦ ਹੈ।

ਇਸ ਵਾਰ ਵੀ ਜੈਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲੱਗਭੱਗ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਆਇਆ। ਜੈਰੀ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ

ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿਲਾਮੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਜੈਰੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਨੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੈਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ 17,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਨੇ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਚੈਕ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜੈਰੀ ਚੈਕ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜੈਰੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਮੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੈਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ! ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸੁਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਨੋਟ ਕਰੋ, ਜੈਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਹਿਮ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਉੱਤਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਇਆ।

ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਜੈਰੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਜੈਰੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕੇ ਗਏ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ ਕੋਕ ਪੀ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਤਾ

**ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਆਖਦਾ
ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ
ਇੱਕ ਰਾਈ ਦੇ ਦਾਣੇ ਸਮਾਨ
ਨਿਹਚਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ
ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਕਹੋਗੇ, ਜੋ ਐਧਰੋਂ
ਹਟ ਕੇ ਉਸ ਥਾਂ ਚੱਲਿਆ
ਜਾਹ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੱਲਿਆ
ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ
ਕੰਮ ਅਣਹੋਣਾ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।**

-ਮੱਤੀ 17:20

ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਭੂਮਿਕਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਜੈਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੈਰੀ ਨੇ 30 ਸਾਲ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਪਾਦਰੀ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬੀਜ ਬੀਜਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਸਟੋਕ ਦੇ ਸਦਮੇ ਕਾਰਨ ਜੈਰੀ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਜੈਰੀ ਨੇ ਉੱਥੋਂ ਵੱਛਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਬੀਜਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ

ਚਰਚ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ਸਨ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੈਰੀ ਸਟ੍ਰੋਕ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਣੇ ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਭਾਰ 70 ਪਾਊਂਡ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘੱਟ ਗਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਤੂਤੀ ਹੋਵੇ, ਹੁਣ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਹੋਗੇ, ਠੀਕ ਹੈ, ਜੈਰੀ ਇੱਕ ਪਾਸਟਰ ਸੀ; ਤਾਂ ਯਕੀਨਨ ਉਹ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ! ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਸਚਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭਣੇ ਹਨ। ਮੱਤੀ ਦੀ ਇੰਜ਼ੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ।

ਜਦ ਓਹ, ਭੀੜ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਤਦ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਨਿਵਾ ਕੇ ਬੋਲਿਆ, “ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਮਿਰਗੀ ਦੇ ਮਾਰੇ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਚੇਲਿਆਂ ਕੋਲ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਾ ਕਰ ਸੌਂਕੇ।”

ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, “ਹੇ ਬੇਪਰਤੀਤ ਅਤੇ ਅੜਬ ਪੀੜ੍ਹੀ ਕਦ ਤੋੜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਰਹਾਂਗਾ? ਕਦ ਤੋੜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਂਗਾ?” ਉਹ ਨੂੰ ਐਥੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਿਆ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਤਿੜਕਿਆ ਅਤੇ ਭੂਤ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ ਅਰ ਮੁੰਡਾ ਉਸੇ ਘੜੀਓਂ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਤਦ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ “ਅਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੱਚ ਸੱਕੇ?” ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਘੱਟ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਈ ਦੇ ਦਾਣੇ ਸਮਾਨ ਨਿਹਚਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਕਹੋਗੇ,

ਜੋ ਐਧਰੋਂ ਹਟ ਕੇ ਉਸ ਥਾਂ ਚੱਲਿਆ ਜਾਹ ਅਤੇ ਉਹ ਚੱਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਅਣਹੋਣਾ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

-ਮੱਤੀ 17:14-20

ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੈ; ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ
ਨੂੰ ਇੱਕ ਭੂਤ ਨੇ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਲੱਗਭੱਗ ਮੌਤ ਦੀ ਕਗਾਰ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਯਿਸੂ
ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ
ਭਜਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ
ਬਣਾਈ, ਇਸ ਉਸੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ
ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ
ਤਿੰਨ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ
ਬਾਕੀ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਜੋ ਉੱਥੇ ਸਨ ਕਿਹਾ, ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ; ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ
ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਠੀਕ
ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਭੂਤ ਨੇ ਉਸ
ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੌਸ਼ਲਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਭੂਤ ਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ
ਕੀਤਾ। ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਪਿਤਾ ਨਿਰਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਗਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਭੀੜ
ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਉਲੜਣ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਤਿੰਨੇ ਚੇਲੇ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ
ਤੇ ਆਏ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਲੜਣ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ
ਹੈ? ਲੜਕੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਚੇਲਿਆਂ ਕੋਲ ਲਿਆਇਆ
ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਣ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ
ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕੇ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੜਕੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ, ਹੋਰਾਂ
ਵਾਂਗ, ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਕਿਤਿਓ ਵੀ ਕੋਈ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਦ ਜੋ
ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਦੀ
ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਹਿਮ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਹੋ,
ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਲਈ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉੱਤਰ
ਹੈ। ਪਿਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਤਰਸ ਖਾਏ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਯਿਸੂ
ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਭੂਤ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕਸ਼ਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ
ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ

ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਹੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਅਤੇ ਅੜਬ ਪੀੜ੍ਹੀ, ਮੈਂ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਾਂਗਾ? ਕਦ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਂਗਾ? ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਿਆਓ।” ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਵਾਕ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭੂਤ ਮੁੰਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਨਿੱਕਲਿਆ।

ਪਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕਰੇ ਗਏ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੀਏ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਭੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੋਲ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਸੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ, “ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਿੱਕਲਦੀਆਂ ਹਨ!” ਇਸ ਕਥਨ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਾਡਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਯਿਸੂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਤ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ, ਠੀਠਪੁਣੇ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਾਰਨ। ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦੇਖਾਂਗੇ। ਪਰ ਸਾਡੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਚਿੰਤਿਤ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਮਦਦ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਪਰ ਇੱਕ ਹੀ ਕੰਮ ਰਹਿ ਗਿਆ ਉਹ ਹੈ ਦਇਆ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗਣਾ। “ਦਇਆ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗਣਾ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਬਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸ ਕੇ ਉਸਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਲ ਕਰੇ।

ਮੈਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਉਹ ਰਹਿਮ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਲੰਬੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। “ਹੇ ਪਿਤਾ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਕਰਵਾਰ ਤੱਕ ਪੈਸੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ; ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ।” ਜਾਂ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਿਹਰ ਕਰ।” ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਜਾਂ ਆਮ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਜਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਦਿਲ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ, ਦਇਆ, ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਟੇਢੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਗਲਤ ਸੋਚ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਘਾਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ।

ਬੈਰ, ਇੱਥੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ, ਰਾਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ।

ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਦਮ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ “ਅਸੀਂ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਅਰ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਈਏ; ਅਤੇ ਓਹ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਦਿਆਂ ਪੰਛੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਡੰਗਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸਗੋਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਸਾਰੇ ਧਿੱਸਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ।”

-ਉਤਪਤ 1:26

ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:7-9 ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:

ਤੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਦੁਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਥੌੜੇ ਚਿਰ ਲਈ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਅਰ ਆਦਰ ਦਾ ਮੁਕਟ ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਤੈਂ ਆਪਣੀ ਦਸਤਕਾਰੀ ਉੱਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਥਾਪਿਆ, ਤੈਂ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਉਹ ਦੇ ਪੈਰਾ ਹੇਠ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਉਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।

ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁਣ ਦੇ ਲਈ, ਇਹ ਸਮਝੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ (ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ) ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ ਜਾਂ ਔਰਤ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੱਤੀ 18:18 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨੋਗੇ, ਸੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਥੋਲੋਗੇ, ਸੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਖੋਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਫਿਰ ਤੋਂ, ਸਵਰਗ ਦਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਜਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਇੱਥੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੀਬ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇੱਥੇ ਹੀ ਨਾ ਰੁਕੋ। ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਰ ਅਜੇ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ- ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ! ਉਹ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਧਿਆਨ

ਪਰ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਦੇਸਤ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਦਿਓ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਆਦਮ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬਗਾਵਤ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਥੇ ਸੈਤਾਨ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਉੱਤੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹਾਸਿਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਥਾਂ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਮੈਂ ਇਹ ਸਾਰਾ ਇਖਤਿਆਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੜਕ ਤੈਨੂੰ ਦਿਆਂਗਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸੋ ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕੇਂ ਤਾਂ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਤੇਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।”

-ਲੂਕਾ 4:5-7

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਵੈਧਤਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਿਆ - ਆਦਮ। ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਛੂਅਈ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਮੇਰਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦਾ ਰਵਾਈਆ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦਇਆ ਦੇ ਲਈ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਝੁੱਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ।

ਜੇਕਰ ਲੌੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਦਿਵਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਹਿਮ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗਣਾ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ (ਪੱਕੀ ਉਮੀਦ) ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਦਇਆ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗਣਾ ਹੈ।

ਪਰ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਦੋਸਤ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਨਸਾਫ਼ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ

ਦਾ ਰਾਜ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਉਪਲੱਬਧ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਨਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜੋ ਸਹੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ) ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ। ਭੂਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਆਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿੜਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਭੂਤ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਸੀਹੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਸਾਰੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮੇ ਨਹੀਂ ਨਿੱਕਲਦੇ।” ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਬਾਹਰ ਨਾ ਆਏ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਠੀਠਪੁਣੇ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਵਰਗੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸਰਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਦੁਸ਼ਟ- ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਉੱਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਸਵਰਗ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਤੱਕ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਥੇ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਬਾਹਰ ਨਾ ਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ - ਵਿਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹ। ਭੂਤ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਵਰਗੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। “ਪਰ, ਗੈਰੀ, ਉਹ ਭੂਤ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।” ਹਾਂ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਭੂਤ ਨਹੀਂ

ਨਿੱਕਲਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂ? ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੈਂ ਉਹੀ ਦੁਹਰਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਟੇਢੀ ਸੀ, ਉਹ ਠੀਠ ਲੋਕ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਸਮੱਸਿਆ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾ ਕੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਜੋ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਉਹ ਚੰਗਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ, ਇਹੀ ਉਹ ਟੇਢੀ ਸੋਚ ਹੈ। ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਭੂਤ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਉਹ ਡਰੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੋਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਐਰਤ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਸਵਰਗ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਪਾਖੰਡ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਟੁੱਟ ਗਿਆ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਭੂਤ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ! ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਭੂਤ ਚਲਾ ਗਿਆ। “ਪਰ, ਗੈਰੀ, ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛਿੜਕਿਆ, ਤਾਂ ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯਿਸੂ ਸੀ।” ਸੱਚਮੁੱਚ? ਆਓ ਆਸੀਂ ਮਰਕੁਸ 6:5 ਵਿੱਚ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਅਰ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਕਰਮਾਤ ਨਾ ਵਿਖਾ ਸੱਕਿਆ ਪਰ ਥੌੜੇ ਜਿਹੇ ਰੋਗੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਜਿਸੂ ਕੋਲ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ? ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਜੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਚੰਗਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਤਾਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਇਤ 6 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, “ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਤੇ ਅਚਰਜ ਮੰਨਿਆ।” ਵਿਸ਼ਵਾਸ (ਸਵਰਗ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ) ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੈਧਪਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਕੋਲ ਕਿਵੇਂ ਆਏ।

ਧਰਮ ਲਈ ਤਾਂ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਨਿਹਚਾ ਕਰੀਦੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰ ਕਰੀਦਾ ਹੈ।

-ਰੋਮੀਆਂ ੯:10

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ (ਸਵਰਗ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਉੱਤੇ) ਅਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਹੁਣ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਰਲ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੌਣ ਨਾਲ ਵੇਖੀਏ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮ ਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਸੈਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਲੱਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਸਵਰਗ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਵਰਗ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕੇ।

ਰੋਮੀਆਂ 10:10 ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਸੰਸਾਰਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ

ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹੀ ਹੈ: ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ (ਦ੍ਰਿੜੁਤਾ) ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਵਰਗ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਇਸੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਜਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਬਟਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਉਸ ਬਟਨ (ਸਵਿੱਚ) ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਪਾਵਰ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਟਨ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਰਗ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਅਜਾਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਟਨ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਰਾਜ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚੇਲੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਸ ਨਾਲ ਉਲੜਣ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛਲੇ ਬਾਈਬਲ ਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਲੇ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਡਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਲੜਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਪਰੰਤੂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਡਰ ਜ਼ਰੂਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਸਵਰਗੀ ਨੇਮ ਤੋਂ ਅੱਲਗ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਯਿਸੂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸਵਰਗ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾ ਨਿੱਕਲਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵੱਲੋਂ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸਵਰਗ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵੱਲੋਂ ਸੀ।

ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਚੁਣਾਓ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਰਕੁਸ 11:22-24 ਨੂੰ ਚੁਣਾਂਗਾ। ਪਿਛੋਕੜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਹੰਜੀਰ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਹ ਜੜ੍ਹਾਂ ਸੁੱਕ ਗਿਆ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਫਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇ ਸਨ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਚੇਲੇ ਉੱਧਰ ਦੀ ਲੰਘੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੰਜੀਰ ਦਾ ਰੁੱਖ ਜੜ੍ਹਾਂ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਕੇ ਮੰਗੋ, ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ।

-ਮਰਕੁਸ 11:24

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਰੱਖੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਕਰੇ, ਉੱਠ ਅਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪਉ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਭਰਮ ਨਾ ਕਰੇ ਪਰ ਪਰਤੀਤ ਕਰੇ ਕੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਓਹ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਕੇ ਮੰਗੋ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ।”

-ਮਰਕੁਸ 11:22-24

ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਪਤਰਸ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਰੁੱਖ ਨੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਕ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹਾਂ ਸੁੱਕ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ “ਸਚਾਈ” ਯਾਨੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਇੱਥੇ ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ

ਉਹ ਇੱਥੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ (ਹੁਣ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬੋਲਦਾ ਜਾਂ ਅਜਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀ, ਯਿਸੂ ਖੁਦ ਹੈ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੋ ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ “ਕੋਈ ਵੀ” ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਸੱਚਾਅਚ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਜੋ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਨਾਟਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ, ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਖਾਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਮੇਰੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਉਨਾਂ ਹੀ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਜੈਨੀਫਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਾਇਦੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਉੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਸਿਹਤਮੰਦ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦਾਈ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਚਰਚ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸ ਦੇ ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਜਨਮ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਵੇ।

ਆਪਣੇ ਜਣੋਪੋ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਹਰ ਆਰਧਨਾ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਜੈਨੀਫਰ ਲਈ ਨਵੇਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਉੱਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਣਾ ਪਸੰਦ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ,

ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਚਰਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ। ਦਾਈ ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਨਰ ਨੂੰ ਘਰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ।

ਸਵੇਰ ਦੇ ਲੱਗਭੱਗ 2 ਜਾਂ 3 ਵਜੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਛੋਨ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ। ਛੋਨ ਉੱਤੇ, ਮੈਂ ਜੈਨੀਫਰ ਦੇ ਟ੍ਰੈਨਰ ਨੂੰ ਚੀਕਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ, “ਪਾਸਟਰ ਜੀ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ; ਬੱਚਾ ਮਿੜਕ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ!” ਮੈਂ ਇਹ ਖਬਰ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਦਾਈ ਮਾਹਿਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਅੰਬੂਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦਰਅਸਲ ਜਦੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਟੀਮ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਆਈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਿੜਕ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਡਰੈਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਉੱਠ ਕੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਲਏ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁਣਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਾਡੇ ਚਰਚ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਖਬਰ ਛੱਪੀ ਦੇਖੀ, “ਕੱਲਟ ਚਰਚ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਨਵਜਨਮੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮੌਤ।” ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ ਕਿੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ; ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 20 ਮਿੰਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਡਰੈਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਲਗਭਗ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਬੱਚਾ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਬੱਚਾ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਰੂਮ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਸੱਤ-ਅੱਠ ਨਰਸਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇਖਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ,

ਗੁਲਾਬੀ, ਰੋਂਦਾ ਬੱਚਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬੱਚੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਗੋਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਝਲਕ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਫੇਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ 20 ਮਿੰਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਨੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਉਹ ਜਾਗ ਗਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਤ੍ਤ੍ਵਤੀ ਹੋ! ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਡਰੋਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਾਂ ਜੈਨੀਫਰ ਨੂੰ ਵੱਖਰੀ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਮੈਟਰਨਿਟੀ ਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ, ਡਰੋਂਡਾ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਜੈਨੀਫਰ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅਰਾਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਡਰੋਂਡਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਜੈਨੀਫਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਠੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈ।” ਜੈਨੀਫਰ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜੀ ਨਰਸ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਡਰੋਂਡਾ ਵੱਲ ਮੁੜੀ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਬੋਲੀ, “ਨਹੀਂ, ਉਹ ਬੱਚਾ ਬਾਡੀ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਹੈ!” ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਨਰਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗਲਤੀ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ, ਅੱਜ ਹੌਲੀ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਮੁਟਿਆਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸਿਹਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਆਤਮਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਇਤਫਾਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ (ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ)।

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਦੇ ਘਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਿਕਾਰਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਬੇਬੀ ਹੌਲੀ ਨੂੰ “ਆਗਮਨ ਉੱਤੇ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ” ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਬੱਚਿਆ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਰ ਲਿੰਕ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਤੱਕ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਰੰਗ ਗੁੜਾ ਨੀਲਾ ਸੀ। ਦਾਈ ਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਲ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਹ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੈਨੀਫਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਈ ਮੈਂਬਰ ਉੱਥੇ ਮੌਜ਼ਦ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇਹ ਸਭ ਦੇਖ ਕੇ ਕਾਫੀ ਪਰੋਸ਼ਾਨ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਜੈਨੀਫਰ ਨੇ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉੰਗਲ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਕਹੋ - ਇਹ ਬੱਚਾ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ !”

ਮੈਂ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੋਕ ਇੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਗੱਲ ਜੋ ਜੈਨੀਫਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਬੋਲੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਦੁਬਾਰਾ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜੈਨੀਫਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉੰਗਲੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਕਹੋ - ਇਹ ਬੱਚਾ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ !” ਵਾਹ! ਬਸ ਇਹੀ ਉਹ ਗੱਲ ਸੀ! ਇਹ ਉਹ ਪਲ ਸੀ, ਇਹੀ ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਬੇਬੀ ਹੇਲੀ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕੇਸ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇੰਨਾ ਢੂੰਘਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੈਨੀਫਰ ਨੇ ਸਿਰਫ ਆਤਮਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ ਸੀ! ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਭ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੈਨੀਫਰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੰਮ ਦੇ ਬੋੜ ਅਤੇ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਪਿੱਛਲੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਓਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਖੁਦ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਨਿੱਕਲਣਗੇ, ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖ ਕੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਬੱਚੇ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ

ਸੀ। ਪਰ ਜੈਨੀਫਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਬੱਚਾ ਬਚੇਗਾ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹੌਸਲੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਜੈਨੀਫਰ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲੀ, ਉਹ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਸਟਾਫ ਕੋਲ ਗਈ ਅਤੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਉਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਰੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

“ਕੁਝ ਨਹੀਂ,” ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

“ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ?” ਜੈਨੀਫਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੀ.ਪੀ.ਆਰ. ਕੀਤਾ।”

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ “ਨਹੀਂ”।

“ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕੀਤਾ?”

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਕਿਹਾ “ਨਹੀਂ”।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬੱਚਾ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਬੱਚਾ “ਜਾਗ” ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗ ਗਿਆ ਹੋਵੇ! ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਦੇ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਾਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਫਾਇਰ ਹਾਊਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਹਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧੀਆਂ ਕੰਮ ਲਈ ਸਾਲਾਨਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੌਸ਼ਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਅਸੀਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਸੌਂਅ ਵਿੱਚ ਹੇਲੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਜੈਨੀਫਰ ਦੀ ਗਵਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਕੀਤਾ ਜੋ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੈਨੀਫਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅੜਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ!

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੋਹਾਂ ਭੈਣਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਕੋਈ ਅਸਾਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਹਾਂ

ਦੇ ਇਕੱਠੇ 12 ਜਾਂ 13 ਬੱਚੇ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਯੋਏਲ ਗਾਇਬ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਯੋਏਲ ਦੀ ਮਾਂ, ਟੀਨਾ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ। ਕੀ ਉਹ ਪਿੱਛਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਭੂਸੀਗਤ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਉਹ ਆਪਣੀ 13 ਸਾਲ ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਕੋਰਟਨੀ ਨਾਲ ਪਿੱਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਦੌੜਦੀ ਹੋਈ ਪੂਲ ਕੋਲ ਗਈ। ਟੀਨਾ ਨੇ ਯੋਏਲ ਨੂੰ ਪੂਲ ਦੇ ਤਲ ਉੱਤੇ ਪਿਆ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹਿੱਲ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਡਰ ਗਈ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਹੈ। ਟੀਨਾ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, “911 ‘ਤੇ ਕਾਲ ਕਰੋ,” ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਯੋਏਲ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਹੋਸ ਸੀ।

ਇਹ 13 ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੜੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਸੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਨਹੀਂ, ਟੀਨਾ ਅੰਟੀ, ਸਾਨੂੰ 911 ਉੱਤੇ ਫੋਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇੱਥੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।” ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲੱਗੀਆਂ, ਪਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਟੀਨਾ ਫਿਰ ਚੀਕੀ, “911 ਉੱਤੇ ਕਾਲ ਕਰੋ!” ਕੋਰਟਨੀ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਮਾਸੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਟੀਨਾ ਅੰਟੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਆਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।” ਕੋਰਟਨੀ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, “ਯੋਏਲ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਗੋ!” ਅਚਾਨਕ ਯੋਏਲ ਦਾ ਦਮ ਘੁੱਟ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਢੁੱਕਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਲੜਕਾ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 13 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਲੜਕੀ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅੱਖੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ, ਉਸ ਦੀ ਸੋਚਣੀ ਕਿੰਨੀ ਅਦਭੁਤ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਦਭੁਤ ਸੀ। ਜਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਘਬਰਾਹਟ ਦੇ ਕੀ

ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੋਰਟਨੀ ਨੇ ਸਾਬਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਭਾਸ਼ਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ; ਇਹੀ ਫਰਕ ਜਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ!

ਦੁਬਾਰਾ, ਦੇਖੋ ਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਰਟਨੀ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਕੋਰਟਨੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਆਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਦਿਲ ਹੈ ਜੋ ਸਵਰਗ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੋਰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਹੈ। ਡਰੇਂਡਾ ਦਾ ਭਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਕੈਂਡੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੰਜਵੇਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਕੈਂਡੀ ਜਣੇਪੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਤਸ਼ਾਹੀਤ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ ਸਾਡੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਜਣੇਪਾ ਵਾਰਡ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੇਬੀ ਹੌਲੈਂਡ ਨੂੰ ਨਰਸਰੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਜਣੇਪਾ ਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਰਸਰੀ ਵਿੱਚ ਖਿੜਕੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਵਜਨਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਉੱਤੇ ਦੇਖ ਸਕੋ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਏ, ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਚਿੱਟੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਜੋਨੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਾਲ ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਸੁਨਹਿਰੇ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਗੋਰਾ ਹੋਣਾ

ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ। ਕੁਝ ਗਲਤ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਸਾਰੇ ਡਾਕਟਰ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਭੜਣ ਲੱਗੇ। ਹੋਸਟੇਸ ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਰਦੇ ਖਿੱਚ

**ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ
ਕਾਨੂੰਨ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਰ ਕਿਸੇ
ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ !**

ਲਏ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ ਕਿ ਨਰਸਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਪਰਦੇ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਪਰਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਥੌੜੀ ਜਿਹੀ ਥਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅੰਦਰ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਰਸਾਂ ਨੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਬੱਚੇ ਉੱਤੇ ਸੀ. ਪੀ. ਆਰ. ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਨਰਸਰੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ‘ਤੇ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦਾ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਧੜਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਮੌਨੀਟਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਗੜਗੜਾਹਟ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਫਿਰ 15 ਜਾਂ 20 ਸਕਿੰਟ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਉਹ ਗੜਗੜਾਹਟ ਸੁਣੀ। ਬੱਚੇ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਬੰਦ ਸੀ!

ਡਾਕਟਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜੌਨੀ ਕੋਲ ਗਿਆ, “ਹਲਾਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੌਨੀ; ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।” ਸਾਨੂੰ ਨਰਸਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਜੌਨੀ ਨੇ ਨਰਸਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਰਸਰੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਿੰਦੀ ਕਿ ਬੱਚਾ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਮਰੇਗਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਉਹ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦਿਲ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਧੜਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਡਾਕਟਰ ਜੌਨੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਨਰਸਰੀ ਤੋਂ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਬੋਲੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਗਏ। ਕੁਝ ਹੀ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵਾਪਿਸ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਨਰਸ ਚੀਕ ਰਹੀ ਸੀ, “ਡਾਕਟਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਾਡੇ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਖੂਨ

ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ।” ਡਾਕਟਰ ਬਿਨੁਂ ਕੁਝ ਕਰੇ ਨਰਸਰੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨਰਸ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਮੈਨੁਅਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੋ ਪਰਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਂ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਉੱਠਦਾ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਟਿਊਬ ਪਾਈ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਖੂਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਦਿਲ ਦੀ ਪੜਕਣ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵੱਧ ਗਈ ਅਤੇ ਨਵਜਮੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਆਮ ਤੌਜ਼ ਪੜਕਣ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਡਾਕਟਰ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ, “ਉੱਥੇ ਦੂਤ ਸਨ, ਇਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ!” ਅਸੀਂ ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਡਾਕਟਰ ਡਿਊਟੀ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੈਂਡੀ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੱਥ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਉਦੋਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਰੀਜ਼ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦਾ ਦਿਲ 36 ਮਿੰਟ ਤੋਂ ਧੜਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅੱਜ ਬੱਚਾ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸਪਾਰਨ ਕੁੜੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਉੱਤਰ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਰਸਰੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। “ਅਸੀਂ ਡਰੇਂਡਾ ਦੀ ਛੋਟੀ ਭਤੀਜੀ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ! ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ!”

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮ ਹਰ ਵਾਰ ਇੱਕੋ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਿਰਪੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ

ਬਿਜਲੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਲੋੜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਹਰ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੌਣ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਜਿਹੇ ਸੁਰਾਗਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਬਣਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਸਕਾਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। 1 ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਇਹ ਆਇਤ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਆਉ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹੀਏ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡਾ ਉੱਤਰ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਿਲੇਰੀ ਹੈ ਸੋ ਇਹ ਹੈ ਭਈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਭਈ ਜੋ ਕੁਝ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਮੰਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਵਸਤਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਮੰਗੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

-1 ਯੂਹੰਨਾ 5:14-15

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਚਨ ਪਸੰਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਨੂੰ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡਾ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ - ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ (ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ) ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੁਣੇਗਾ। ਫਿਰ ਤੋਂ, ਇੱਥੇ “ਸਾਡੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਸ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜੱਜ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਜੋ ਇੱਕ ਕੇਸ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ (ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ), ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝ ਸਕੋਗੇ। ਜੇ ਉਹ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਰੁਕ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਜੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ! ਜੋ ਲੋਕ ਇਸ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ; ਉਹ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੱਤੀ 6:7-13 ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗਰ ਬਕ-ਬਕ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਈ ਸਾਡੇ ਬਹੁਤ ਬੋਲਣ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀ ਸੁਣੀ ਜਾਵੇਗੀ।

-ਮੱਤੀ 6:7

“ਬਕ-ਬਕ” ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਰਥਹੀਣ ਉਲੜਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕੀ ਹਨ ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਜਾਂ ਰੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹੈ!

ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟਰੱਕ ਨੂੰ ਰੁਕਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਰੌਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰੱਕ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। “ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਟਰੱਕ ਰੁਕੋ। ਮੇਰੇ ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਉਡੀਕ ਕਰੋ।” ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਤਰਸਯੋਗ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਹੀਂ, ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਟਰੱਕ ਨੂੰ ਰੁਕਣ ਲਈ ਕਹੇਗਾ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਟਰੱਕ ਰੁਕ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਟਰੱਕ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕੌਮ ਵਿੱਚ ਅਰਾਜਕਤਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਭੀਖ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੀਖ ਮੰਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਜ ਤੋਂ ਕੋਈ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਸਾਨੂੰ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਦੇ ਇਸ ਅਜੀਬ ਰੂਪ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ— “ਰੁਕੋ!”

ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗਰ ਬਕ-ਬਕ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਈ ਸਾਡੇ ਬੁਹਤ ਬੋਲਣ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀ ਸੁਣੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਨਾ ਹੋਵੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਭਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਨ੍ਹਾਂ-ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਲੱਤ ਹੈ। “ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਿਧ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ:

ਹੇ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ, ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈਂ, ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਪਾਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਤੇਰਾ ਰਾਜ ਆਵੇ, ਤੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਜਿਹੀ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਸੀਨ ਉੱਤੇ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਸਾਡੀ ਰੋਜ਼ ਦੀ ਰੋਟੀ ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਦਿਹ। ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕਰਜ਼ ਸਾਨੂੰ

ਮਾਫ਼ ਕਰ, ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ
ਸਾਨੂੰ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆ, ਸਗੋਂ ਬੁਰਿਆਈ ਤੋਂ ਬਚਾਅ।

-ਮੱਤੀ 6:7-13

ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਚਨ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਫਰੇਮ ਵਿੱਚ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਟੰਗ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ਼ ਪਾਠ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ।

“ਤੇਰਾ ਰਾਜ ਆਵੇ। ਤੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਜਿਹੀ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਵੀ ਹੋਵੇ।” ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿਦਾਇਤ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਹਲਾਤਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਉੱਤਰ ਹੈ? ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰੋ।

ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਰੁਕੋ ਅਤੇ ਸੋਚੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਸੱਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰੋਸਾ ਵਧੇਗਾ? ਹਾਂ!!! ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੱਲ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਰਾਜ-ਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਤੁਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਡੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੁਫ਼ਾਨਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ

ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ? ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਇਹ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ! ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਰੂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਸੈਨੂੰ ਪਾਪ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸ਼ਰੂ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ।

-ਰੋਮੀਆਂ 8:2

ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਖੋਜ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਨਾ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ “ਪਾਪ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸ਼ਰੂ” ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ “ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਰੂ” ਵਿੱਚ ਦਾਖਿਲ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਭਾਵੁਕ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਰੀਰਿਕ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਠੀਕ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਐਂਟੀ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਗਰੀਬੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ 1800 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਉਸ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਲਈ \$300 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ 59 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ 7,700 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦਾ ਘਰ ਕਰਜ਼ਾਂ ਲੈ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਹੋਰ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ! ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਹਰ ਰੌਜ਼ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਫਰ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਨਮੋਲ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਸ਼ਬੁਰੀ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਲੱਖਾਂ ਡਾਲਰ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਜੀਵਨ, ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਹਨੂਰੇ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਤਪਤ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ!” ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਰੁਤਬੇ ਉੱਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਹੈ।”

ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੀਆਂ ਜਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਉਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਚਰਚ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਧੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਿੱਖ ਰਹੀ ਸੀ।

ਇੱਕ ਰਾਤ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁੱਡ ਨਾਈਟ ਕਹਿਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਬੈਂਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪੇਮੇਰੇਨਿਅਨ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬੈਂਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੁੱਤਾ ਰਹੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਦੀ ਭੈਣ ਪੇਲੀ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਇੰਡੋਰ ਕੁੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੁੱਤਾ ਉਸਦੇ ਬੈਂਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੇਲੀ ਦਾ ਕੁੱਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪੇਲੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਤਸਵੀਰ ਪਸੰਦ ਆਈ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੁੱਤਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕੁੱਤਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਡਚਸ਼ੰਡ ਕੁੱਤੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਕੁੱਤਾ ਸਮਝ ਕੇ ਖੇਡਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਭਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਰਾਤ ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਚੁੱਪਚਾਪ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਮਾਮਲਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਪੋਮੇਰੇਨਿਅਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ, “ਕੀ ਪੋਮੇਰੇਨਿਅਨ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?” ਜਾਂ “ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਚੁਸਤ-ਦਰੁਸਤ ਹਨ।” ਅਤੇ ਫਿਰ, ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਨੇ ਕੁੱਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਤਸਵੀਰਾਂ ਆਨਲਾਈਨ ਦੇਖੀਆਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਿਖਾਈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, “ਨਹੀਂ।” ਮੈਂ ਇਸ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਕੁੱਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕਹਾਣੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚਰਚ ਤੋਂ ਘਰ ਆਏ, ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਈ। ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਝਲਕ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਿਤਾ ਜੀ, ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੋਮੇਰੇਨਿਅਨ ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ।” ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਇਆ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੁੱਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਹ ਬਾਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਬਦਲ ਦੇਵੇ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰਾ ਮਨ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਸਵੇਰੇ ਨੂੰ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਨੂੰ ਅਜਾਦ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਬੀਜਿਆ ਦਾਨ ਭੇਟ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁੱਤੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਸਾਡੇ ਘਰ ਦੂਜਾ ਕੁੱਤਾ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।” ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਲਈ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਦਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਚਿੰਤਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਮੁਸਕਰਾ ਕੇ ਚਲੀ ਗਈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੁਲਭ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਰ ਲੱਗਭੱਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਮਿੱਸੀਸਿੱਧੀ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਵਚਨ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚਰਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਚਰਚ ਦੇ ਆਲੋ-ਦੁਆਲੇ ਕਈ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਖੁਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਾਦਰੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਪੋਮੇਰੇਨਿਅਨ ਕੁੱਤਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਕੜੂਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ

ਉਮਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਘਰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।” ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਕਤੂਰੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੱਸਾਂਗਾ।” ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਾਦਰੀ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਇੱਕ ਕਤੂਰਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਆਖਿਰਕਾਰ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਡਰੇਂਡਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?” ਡਰੇਂਡਾ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੁੱਤਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਲਈ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੁੱਤੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਅਰਾਮੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ? ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ।

ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਪਰ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਏਅਰਪੋਰਟ ਤੋਂ ਲੈਣ ਆਏ ਤਾਂ ਉਹ ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇ। ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਫਰੀ ਬੈਗ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਨੇ ਛੋਟੇ ਪੋਮੇਰੇਨਿਅਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਰੋ ਪਈ। ਉੱਥੇ ਸਾਰਾ ਮਾਹੌਲ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਆਲੋ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਰੁਕ ਕੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਦੇਖਣ ਲੱਗੇ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਡੇ ਆਲੋ-ਦੁਆਲੇ ਭੀੜ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਡਰੇਂਡਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕੁੱਤਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਨੇ ਉਸ ਕੁੱਤੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਉੱਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਆਰਧਨਾ ਸਭਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਕਤੂਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਏਅਰਪੋਰਟ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਆਲੋ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਰ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ

ਕਿ ਟੀ.ਐਸ.ਏ ਅਫਸਰ ਵੀ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਰ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਪਿਤਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਧੀ ਉਸ ਕਤੂਰੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਖੁਦ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਉਂ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਰੱਖਿਆ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਮਨਸੋਹਕ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੁੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਕਿਸਟਨ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਕੁੱਤਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ? ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁੱਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਕੁੱਤੇ ਲਈ ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਇਹ ਕੁੱਤਾ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ? ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਉਸ ਰਾਜ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜ਼ਾ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੇ ਉਸ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਵੇਂ? ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸਭ ਹੋਇਆ? ਉਮੀਦ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਆਨੰਦ ਕਿਵੇਂ ਮਾਣਨਾ ਹੈ। ਆਖਿਰਕਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਅਧਿਆਇ 4

ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੱਛੀ

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੂ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜੀਉਣਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਾਡੀ ਧੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਕੁੱਤੇ ਵਾਂਗ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਛੋਟਾ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜ, ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਰਾਜ, ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਅਗਲੀ ਕਹਾਣੀ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੌਂਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੱਛੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਹ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਿਆ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅਲਾਸਕਾ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀਆਂ ਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਸੱਚ ਹੋਣ ਵਰਗਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਛੁੱਟੀਆਂ ਮਨਾਉਣ ਗਏ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਐਂਕਰੇਜ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੇ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਰਵੀ ਕਿਰਾਏ ਉੱਤੇ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪੱਛਮੀ ਤੱਟ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ! ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੇਨਈ ਪ੍ਰਾਇਦੀਪ ਉੱਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸਫਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਚਾਰਟਰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਰੈਕ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਲਟਕਦੀ ਦੇਖੀ। ਬਹੁਤੀਆਂ ਚਾਰਟਰ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਹੁਣੋਂ-ਹੁਣੇ ਆਈਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਦੇ ਉੱਧਰਲੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ

ਸਾਰੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਦਿੱਤੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੱਛੀਆਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦੀ ਕੌਂਸ਼ਿਸ਼ਟ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਹਲਿਬਟ ਮੱਛੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮੱਛੀ ਹੁੰਦੀ ਵੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਮੱਛੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀਆਂ ਸਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਹਰ ਚਾਰਟਰ ਕੰਪਨੀ ਹਲਿਬਟ ਫਿਸ਼ਿੰਗ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਵੀ ਇੱਕ ਹਲਿਬਟ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਕਪਤਾਨ ਨਾਲ ਫੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ।" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਲਿਬਟ ਫਿਸ਼ਿੰਗ ਚਾਰਟਰ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੱਛੀ ਦਾ ਮਸੀਹੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੀ।

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ! "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਲਿਬਟ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਜੋਰ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਫਤਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਦਫਤਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਾਹਕ ਨਾਲ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਬੁਲੇਟਿਨ ਬੋਰਡ ਉੱਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖ ਕੇ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਕੌਂਸ਼ਿਸ਼ਟ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹਲਿਬਟ ਡਰਬੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਰਬੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦਿਓ। ਹਲਿਬਟ ਡਰਬੀ ਚਾਰਟਰ ਕੈਪਟਨ ਲਈ ਪੂਰੇ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਲਿਬਟ ਫੜਨ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਜਾਗੀ ਹੈ। ਜੇਤੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੈਕ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਸਵੀਰ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਡਰਬੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਿਲ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਢੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵੈਸੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਘੁੰਮਣ ਆਏ ਸੀ। ਡਰਬੀ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਫੀਸ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਅਗਲੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਹੋਇਆ।

ਡਰੇਂਡਾ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਜ਼ੂਕ ਪਤਨੀ, ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਡਰਬੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਦਿੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਕਪਤਾਨ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਪਤਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਡੇਸਕ ਤੇ ਸਾਈਨ ਅੱਪ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਡੀ ਵਾਰੀ ਸੀ,

ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਲਿਬਟ ਡਰਬੀ ਜਿੱਤਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਹਰ ਕੋਈ ਹਲਿਬਟ ਡਰਬੀ ਜਿੱਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਡਰਬੀ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਸੈਲਾਨੀ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਇਹ ਡਰਬੀ ਜਿੱਤਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਰਬੀ ਬਾਰੇ ਡਰੇਂਡਾ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੱਲ ਬਹੁਤਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਬਾਹਰ ਗਏ ਅਤੇ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਲੱਗ ਪਏ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹਲਿਬਟ ਫੜੀ ਅਤੇ ਡਰੇਂਡਾ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੀ ਰਹੀ, ਜੋ ਮਾਲਕ ਵੀ ਸੀ, ਡਰਬੀ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਹਲਿਬਟ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਹਲਿਬਟ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਫ਼ਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਮੱਛੀ ਫੜਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਹੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 40 ਪੈੰਡ ਦੀ ਮੱਛੀ ਫੜੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 70 ਪੈੰਡ ਦੀ ਮੱਛੀ ਫੜੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਕਾਬਲਾ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਲਿਬਟ ਖਾਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸੁਆਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਫੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੱਛੀਆ ਨੂੰ ਘਰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਮੱਛੀਆਂ ਹੀ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੱਦ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ 70 ਪੈੰਡ ਦੀ ਮੱਛੀ ਰੱਖ ਲਈ ਸੀ।

ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਟੌਮ, ਬੇਟੀ ਪੇਲੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ, ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੋ ਮੱਛੀਆਂ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਦੋ ਬੱਚੇ, ਐਮੀ ਅਤੇ ਟਿਮ, ਸੰਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜਲਦੀ ਘਰ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਡਰੇਂਡਾ ਕੋਲ 70 ਪੈੰਡ ਦੀ ਮੱਛੀ ਵੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਮੱਛੀ ਸੀ, ਉਹ ਡਰਬੀ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਡਰੇਂਡਾ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ

ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਫੜ ਲਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਮੱਧਮ ਹੋ ਗਈ, ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੰਭਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਡੱਕ ਉੱਤੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਕਪਤਾਨ ਸਾਡੇ ਖੰਭਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਿੰਟ ਦੇਣ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕਾਬਲਾ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੀ ਹਲਿਬਟ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡਰੇਂਡਾ ਵੱਲ ਮੁਹਿੰਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ।”

ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਖੰਭੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਅਚਾਨਕ ਬਦਲ ਗਈ। ਡੰਡੇ ਨੂੰ ਮੜਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਫ਼ ਸਮਝ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੌਂਡ ਦੇ ਮੁੜਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਕਪਤਾਨ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਪੋਲ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਮੱਛੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ, ਉਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਮੱਛੀ ਹੈ। ਉਸ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਡਰੇਂਡਾ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗਾ। ਉਸਨੇ ਮੱਛੀ ਨੂੰ 300 ਫੁੱਟ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਤੱਕ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਵਰਤੀ। ਜਦੋਂ ਮੱਛੀ ਬਾਹਰ ਆਈ, ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਹਲਿਬਟ ਸੀ, ਜੋ ਡਰੇਂਡਾ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਸੀ।

ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਉੱਤੇ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੱਛੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬਚਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰੇਗੀ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਖਮੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਖਾਸ ਯੰਤਰ ਸੀ। ਉਤਪਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਵਿਸਫੋਟਕ ਬਿੰਦੂ ਸੀ ਜੋ ਮੱਛੀ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਵੱਜਣ ਨਾਲ ਫੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੱਛੀ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਡ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਫੁੱਟ

ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੱਛੀ ਨੇ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਛਾਲ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਧਮਾਕੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਮੱਛੀ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਿਆ।

ਉਸ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਮੱਛੀ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਚਲੀ ਗਈ। ਰੌਡ 300 ਫੁੱਟ ਹੇਠਾਂ ਝੁੱਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਝੁੱਕਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ। ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਰੌਡ ਹੁਣ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕੇਗਾ ਜਾਂ ਜੇ ਮੱਛੀ ਨੇ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਾਲੀ ਰੌਡ ਦੀ ਹੁੱਕ ਨਿੱਕਲ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਫੜੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਡਰੋਂਡਾ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਣਾ ਪਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਸ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਗੀਲ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਸੜ੍ਹਾ ਉੱਤੇ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਆਏ। ਇਸ ਵਾਰ ਕਪਤਾਨ ਵੀ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਦਾ ਅਕਾਰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ।

ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਲਿਬਟ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਸਹਿਰ ਦੇ ਚੌਂਕ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦੇ ਤੌਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੱਛੀ ਦਾ ਵਜ਼ਨ 123 ਪੈਂਡ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਡਰੋਂਡਾ ਨਾਲੋਂ ਲੰਬੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤੋਲਿਆ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਹੈ; ਪਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਕੀ ਸਨ, ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੀ ਇਹ ਮੱਛੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਜਿੱਤੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਾਨੂੰ ਡਰੋਂਡਾ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਲੇਖ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵੀ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਤਸਵੀਰ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਦੇਖ ਕੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ! ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, “ਉਸਨੇ ਉਹ ਮੱਛੀ ਕਿਵੇਂ ਫੜੀ?” ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਵਾਰ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹਲਿਬਟ ਨੂੰ ਫੜਣ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਹੋਈ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਸਨ; ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਡਰਬੀ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੀ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲਵੇਗੀ! ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਲਾਸਕਾ ਵਿੱਚ ਕਪਤਾਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ

ਰਹੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਫੜਿਆ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜੋ ਮੱਛੀ ਫੜੀ ਸੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਜੇਤੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਿਨ ਕਪਤਾਨ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਆ ਗਏ ਤਾਂ ਮੱਛੀ ਦੇ ਵੱਲ ਉਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਸੋਚਣ ਲੱਗ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹੀ ਮੱਛੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਗਈ।

ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਰੇਂਡਾ ਦੀ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ, ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਦੋ ਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਲੱਗਭੱਗ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਅਤੇ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਅਲਾਸਕਾ ਵਿੱਚ ਸੱਮਨ ਮੱਛੀ ਫੜਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ। ਪਿੱਛਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕੜ੍ਹ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਗਏ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਗਏ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਆਰਵੀ ਕਿਰਾਏ ਉੱਤੇ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੱਮਨ ਫਿਸ਼ਿੰਗ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੌਕੀ (ਨੀਲੀ-ਪਿੱਠ ਵਾਲੀ ਸੱਮਨ) ਮੱਛੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੱਮਨ ਨੂੰ ਫੜ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਲਿਬਟ ਫਿਸ਼ਿੰਗ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਉਸ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਫੜਿਆ। ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਹਲਿਬਟ ਨਹੀਂ ਫੜੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਚੱਲੋ ਉੱਥੇ ਚੱਲੀਏ।” ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਫੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਪਤਾਨ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸੇ ਕਪਤਾਨ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਪਤਾਨ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਪਤਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਿਸਤੀ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਨਾਮ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁਝ ਖੋਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਲੇਖ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਮਿਲੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਜੋ ਮੱਛੀ ਫੜੀ ਸੀ ਉਸਦੀ ਤਸਵੀਰ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸਤੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ

ਨਾਮ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੰਪਨੀ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਉਸ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਲੱਗਭੱਗ ਪੰਜ ਮੀਲ ਦੂਰ ਤੇ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਕਪਤਾਨ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਸੀ, ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਔਰਤ, ਜੋ ਕਪਤਾਨ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, “ਹਲਿਬਟ ਵਿਜੇਤਾ!” ਅਸੀਂ ਵੱਡੇ ਹਲਿਬਟ ਅਤੇ ਪਿੱਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਬਿਤਾਏ। ਇਹ ਆਰਥਿਕ ਮੰਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੋਕ ਹੁਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਉੱਤੇ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਨਿਰਾਸ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਯਾਦ ਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸਤੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਫੜੀ ਵੱਡੀ ਵੀ ਯਾਦ ਆਈ। ਡਰੇਂਡਾ ਉਸ ਕੋਲ ਗਈ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਉਹ ਵੱਡੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਨਹੀਂ ਫੜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਡਰਬੀ ਲਈ ਫੜੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਛੋਟੀਆਂ ਨੂੰ ਫੜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਡੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਲਾਕਾ ਬਹੁਤਾ ਛੂੰਘਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਡਰਬੀ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਵੱਡੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜੀਆਂ ਸਨ ਉਹ ਥਾਂ ਬਹੁਤ ਛੂੰਘਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ਾਰਕ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਉੱਥੋਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੱਛੀਆਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਜੋ ਦਾਣਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਾਰਕ ਉਸ ਦੇ ਥੱਲੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਗਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਮੱਛੀਆਂ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫੱਸਦੀਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦਾ ਦਾਣਾ ਖਰੀਦ ਕੇ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਵੀ।

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਅਕਾਰ ਦੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ 20 ਤੋਂ 30 ਪੌੰਡ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਅੱਜ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਫੜਾਂਗੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਲੰਬੇ

ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ।” ਪਰ ਉਸਨੇ ਡਰੇਂਡਾ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ। ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ 20 ਪੌਂਡ ਮੱਛੀਆਂ ਹੀ ਫੜੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਛੋਟੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਹੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਡਰੇਂਡਾ ਨੂੰ “ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ” ਫੜਨ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਅਨੇ ਮਾਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਪਿੱਛਲੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਮ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਰੌਡ ਕੱਢ ਕੇ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ ਵੀ, ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਲੱਗਣਗੇ। ਕਪਤਾਨ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਪਰ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਦੀ ਫਿਕਿਰ ਰੌਡ ਝੁਕੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਲੰਬੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ 70 ਪੌਂਡ ਦੀ ਮੱਛੀ ਫੜੀ ਹੈ। ਕਪਤਾਨ ਫਿਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਗਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਚਾਰਟਰ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਪੂਰੀ 70 ਪੌਂਡ ਦੀ ਮੱਛੀ ਫੜ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜ ਰਹੇ ਸੀ; ਉਹ ਥਾਂ ਕਿੰਨੀ ਡੂੰਘੀ ਸੀ? ਉਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਕਿੱਥੋਂ ਫੜੀ ਹੈ। ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਚਾਰਟਰ ਉੱਤੇ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡਰੇਂਡਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਮੱਛੀ ਫੜੀ ਗਈ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਸਨ।

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਚਾਰਟਰ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ੁਭ-ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਕਪਤਾਨ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੌਂਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਮੱਛੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਫੜਿਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।” ਇਸ ਵਾਰ ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਲੱਗਾ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ “ਫਿਕਸਿੰਗ ਦ ਮਨੀ ਬਿੰਗ” ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਆ ਗਏ।

ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਮੱਛੀਆਂ ਦਾ ਫੜਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਇਤਫਾਕ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਦੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਜਾਂ ਚੰਗਾਈ ਤੱਕ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸਾਡਾ ਅਨੁਭਵ ਰੋਮਾਂਚਕ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਕਈ ਹੋਰ ਲੋਕ ਵੀ ਰਾਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੇ ਡਰੇਂਡਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ।

ਗੈਰੀ ਅਤੇ ਡਰੇਂਡਾ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ-ਕਾਮਨਾਵਾਂ,

ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਹਲਿਬਟ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਫੜਿਆ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮੱਛੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੋਕੇ ਬੀਚ/ਕੇਪ ਕੈਨਾਵੇਰਲ, ਫਲੋਰੀਡਾ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਛੁੱਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਗਏ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਪਤੀ, ਰੋਬਰਟ, ਢੂੰਘੇ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸਤੀ ਉੱਤੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜ ਕੇ ਕੋਲੋਗਾਡੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਚੱਲੋ ਚੱਲੀਏ! ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ!” ਮੈਂ ਬੌਬ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਫਲੋਰੀਡਾ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਉਪਲੱਬਧ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੱਸੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਲਾਲ ਸਨੈਪਰ ਫੜੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਦਾ ਉਹ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸਤੀ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਅਤੇ ਚਾਲਕ ਦਲ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਿਸਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਲਾਲ ਸਨੈਪਰ ਨੂੰ ਫੜਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵੱਧ ਗਿਆ। ਪਰ ਫਿਰ ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ ਹੋ ਗਈ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਸ, ਫਲਾਉਂਡਰ

ਅਤੇ ਰੈੱਡ ਸਨੈਪਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ! ਓਹ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ; ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਬਚਿਆ ਹੈ?

ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਲਾਲ ਸਨੈਪਰ ਨੂੰ ਫੜਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਲਾਲ ਸਨੈਪਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫੜਾਂਗੀ ਹੀ ਪਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੱਛੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਘਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗੀ!”

ਇਸ ਲਈ ਕਿਸਤੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ 8 ਸਾਲ ਦੀ ਧੀ, ਰੇਚਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਮੱਛੀ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲੇਗੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ?” ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿੱਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਧੀ ਜੋਰਡਨ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਕਰੇ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨੀ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਹਾਂ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਬੋਬ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਆਓ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ!”

ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਬੀਤ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸੀ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਰੇਚਲ ਦੀ ਫਿਸ਼ਿੰਗ ਰੋੱਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਦਦ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਟਲਾਂਟਿਕ ਸ਼ਾਰਕ ਨੂੰ ਕਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਲਿਆ! ਵਾਹ, ਰੇਚਲ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲਿਆ! ਇਸੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਤਾਗੀਫ਼ ਕੀਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਯੋਧੇ ਹੋ!

ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੱਛੀ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਬੈਠ ਕੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਥੌਡਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਓ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਫੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਦਿਓ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਸਕੋਗੇ।” ਇਹ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ

ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬੈਠ ਗਈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਢੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗੀ। ਲੱਗਭੱਗ 20-30 ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਵਾਲੇ ਡੰਡੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮੱਛੀ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਇਆ ਕਿ ਰੀਲ ਕਿਵੇਂ ਖਿੱਚਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਪਤਾਨ ਵੀ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਵਾਲੀ ਰੋਡ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੀ ਰੋਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਸਨੈਪਰ ਫਸੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ ਕਿ ਮੱਛੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ! ਅਤੇ ਫਿਰ, ਮੈਂ ਰੀਲ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ 20 ਪਾਊਂਡ ਵੱਡਾ ਲਾਲ ਸਨੈਪਰ ਬਾਹਰ ਆਇਆ! ਮੈਂ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉੱਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਸ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਾਂਗ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਧੀਰਜ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੈਨੂੰ ਫਲ ਮਿਲਿਆ।

ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਅਤੇ ‘ਦ ਫੇਬ ਹੰਟ’ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਅਤੇ ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਹੋਰ ਅਦਭੂਤ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਛਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ!

ਤੁਹਾਡੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,
ਐਸ.ਟੀ.

ਅਧਿਆਇ 5 ਇਹ ਕਿਸ ਦੀ ਚੌਣ ਸੀ?

ਪਿੱਛਲੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਉਪਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁੱਤਾ, ਇੱਕ ਮੱਛੀ, ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸਾ, ਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਪੈਸੇ ਸਾਨੂੰ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਚਾਹੀਦੇ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਚਾਉਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ! ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਰਾਜ ਮਾਪ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਮਹਾਨ ਹੈ।

2 ਪਤਰਸ 1:3 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੀ ਈਸ਼ੁਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੇ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਜੋ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਵਾਸਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਉਸੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇਖੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, "ਇਹ ਕਿਸ ਦੀ ਚੌਣ ਸੀ?" ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ: ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਜਾਂ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਡਰੇਂਡਾ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ? ਕੀ ਇਹ ਉਸ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਵੀ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਇਹ ਉੱਤਰ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਸੀ।

ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਓ ਅਸੀਂ ਲੁਕਾ ਦੀ ਇੰਜ਼ੀਲ ਦੇ 8 ਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇਖੀਏ।

ਉਸ ਦੇ ਤੁਰਦਿਆਂ ਜਾਦਿਆਂ ਭੀੜ ਉਸ ਨੂੰ ਦਬਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਤਦ ਇੱਕ ਜਨਾਨੀ ਨੇ ਜਿਹ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਤੋਂ ਲਹੂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਪੂਜੀ ਹਕੀਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਨਾ ਹੋ ਸਕੀ ਪਿੱਛੋਂ ਦੀ ਆਣ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਪੱਲਾ ਛੋਹਿਆ ਅਤੇ ਓਵੇਂ ਉਹ ਦਾ ਲਹੂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ।

ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਨੂੰ ਕਿਹ ਨੇ ਛੋਹਿਆ?” ਜਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਆਂ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਸੁਆਮੀ ਜੀ, ਭੀੜ ਤੈਨੂੰ ਘੇਰਦੀ ਅਰ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਦੀ ਹੈ।”

ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਲ੍ਹਮ ਹੋਇਆ ਭਈ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿੱਕਲੀ ਹੈ।” ਜਾਂ ਉਸ ਜਨਾਨੀ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਲੁੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਕੰਬਦੀ ਕੰਬਦੀ ਆਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਡਿੱਗ ਕੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਲ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਓਵੇਂ ਚੰਗੀ ਹੋ ਗਈ।

ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਬੇਟੀ, ਤੇਰੀ ਨਿਹਚਾ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਚੱਲੀ ਜਾਹ।”

-ਲੂਕਾ 8:42-48

ਬਾਈਬਲ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭੀੜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਲੋ-ਦੁਆਲੇ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ “ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਛੂਹਿਆ?” ਯਿਸੂ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਤਰਸ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਔਰਤ ਕਿਉਂ ਠੀਕ ਹੋਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦਾ ਵਹਾਅ ਸਿਰਫ ਉਸ ਔਰਤ ਵੱਲ ਹੀ ਕਿਉਂ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਇੱਥੇ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਵਾਂ, ਆਉ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਯਿਸੂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਕੀ ਉਸਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਸੀ? ਉੱਤਰ ‘ਨਹੀਂ’ ਹੈ; ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ

ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਦਿਨ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸ ਦੀ ਚੋਣ ਸੀ?

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦਾ ਚੁਣਾਓ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਚੰਗਾਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ? ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ “ਉਡੀਕ” ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੰਮ ਕਰਨ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅੌਰਤ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਸਾਬਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦਾ ਯਿਸੂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਚੰਗਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ।

ਹੁਣ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਕਾਸ਼ ਇਹ ਹੈ- ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ “ਫੈਸਲਾ” ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ? ਯਿਸੂ ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ-ਸਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਬੇਟੀ, ਤੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਚੱਲੀ ਜਾਹ” ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਇਸ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਆਓ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕੇ ਕਿ ਇਸ ਅੌਰਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਉਂ ਮਿਲੀ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ “ਬੇਟੀ” ਕਿਹਾ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਕੌਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਨੇਮ ਸੀ। ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਕੌਮ ਦੀ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ

ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਉਸ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰ ਸੀ। ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਿਹਚਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਬਰਾਹਮ ਦੀ ਬੇਟੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਸੀ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੋ ਇੱਕ ਬਟਨ (ਸਵਿੱਚ) ਵਰਗਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਅਬਰਾਹਮ ਦੀ ਬੇਟੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਬਰਾਹਮ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਸ ਬਿਜਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਬਿਜਲੀ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਬਿਜਲੀ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਬਲਣ ਲੱਗ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਲਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਟਨ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਸ ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਬਟਨ (ਸਵਿੱਚ) ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜਾਂ ਬਟਨ ਕੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਔਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਟਨ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਂਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਾਲੂ ਕਰਾਂ? ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀ ਹੈ?

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੇੜਿਓਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਸਾਨੂੰ ਰੋਮੀਆਂ 4:18-21 ਵਿੱਚ

ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, “ਨਹੀਂ, ਗੈਰੀ। ਇਹ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:1 ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ।”

ਹੁਣ ਨਿਹਚਾ ਆਸ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪੱਕਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣਡਿੱਠ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਥਾਤੀ ਹੈ।

-ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:1

ਹਾਂ, ਇਹ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਉੱਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:1 ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਪੱਤਰੀ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਸਵੀਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਨਿਰਾਸਾ ਵਿੱਚ ਆਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਭਈ ਉਸ ਵਾਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿ “ਤੇਰੀ ਅੰਸ਼ ਇਉਂ ਹੋਵੇਗੀ,” ਉਹ ਬਾਹਲੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਛਿੱਲਾ ਨਾ ਹੋਇਆ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੌਂ ਕੁ ਵਰਿਹਾਂ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਭਈ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਹੁਣ ਮੁਰਦੇ ਵਰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਨਾਲੇ ਸਾਰਾਹ ਦੀ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸੋਕਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਉਹ ਨੇ ਬੇਪਰਤੀਤ ਨਾਲ ਸੰਕਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਸਗੋਂ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਤਕਤਿਆਂ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਨਿਹਚਾ ਸੀ ਭਈ ਜਿਹ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਬਚਨ ਦਿੱਤਾ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

-ਰੋਮੀਆਂ 4:18-21

ਆਓ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਸਾਰਾਹ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰਾਹ ਗਰਭਵਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਲੱਗਭੱਗ 100 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਸੀ! ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲ

**ਹੁਣ ਨਿਹਚਾ ਆਸ ਕੀਤੀਆਂ
ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪੱਕਾ
ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣਡਿੱਠ
ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਬੂਤੀ ਹੈ।**

-ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:1

ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਘਰ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਬਰਾਹਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਦਰਤੀ ਹਾਲਾਤ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਅੱਖੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ: “ਪਰ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਸੱਕ ਕੀਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜੋ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ।” ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ: ਕੇਵਲ ਸੋਚਣ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਅਤੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਦਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਰੱਖ ਕੇ, ਸਵਰਗ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੁਭਾਵਿਕ ਖੇਤਰ ਕੁਝ ਅਲੱਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸਾਡੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ:

ਕੇਵਲ ਸੋਚਣ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਅਤੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਦਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਰੱਖ ਕੇ, ਸਵਰਗ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਸੁਭਾਵਿਕ ਖੇਤਰ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਲੌੜ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਮਰੀਜ਼ਾ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ? ਉਹ ਯੁੱਧ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ? ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ਬੁਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਢੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਭੇਜ ਸਕਦਾ? ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। “ਗੈਰੀ, ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ?” ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ

ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਅਜੀਬ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਉ ਇਸਦਾ ਉੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਭੀਏ।

ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ,

“ਇਨਸਾਨ ਕੀ ਹੈ? ਜੋ ਤੂੰ ਉਹ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਂ, ਜਾਂ ਆਦਮੀ ਜਾਇਆ ਕੀ, ਜੋ ਤੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਕਰੇਂ? ਤੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਚਿਰ ਲਈ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਅਰ ਆਦਰ ਦਾ ਮੁਕਟ ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।”

ਤੈਂ ਆਪਣੀ ਦਸਤਕਾਰੀ ਉੱਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਥਾਪਿਆ, ਤੈਂ ਸੱਭੋਂ ਕੁਝ ਉਹ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸਭੋਂ ਕੁਝ ਉਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਅਜੇ ਤੀਕੁਰ ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਉਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ।

-ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਨੂੰ 2:6-8

ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਪਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪੂਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਤਾਜ ਪਹਿਨਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ, ਮਸਹ ਅਤੇ ਆਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ।

ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਸਵੀਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਲ ਸਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਤਾਜ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਬਲਕਿ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕੋਲ

ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਜਿਸ ਰਾਜ ਦੀ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਹਿਮਾਇਤ ਹੈ।

ਇੱਕ ਟੈਂਡਿਕ ਸਿਪਾਹੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜੋ ਟੈਂਡਿਕ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ “ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੋਕ” ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਟਰੈਕਟਰ-ਟ੍ਰੈਲਰ ਟਰੱਕ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਟਰੱਕ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਤੁਲਨਾ ਟਰੱਕ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਟਰੱਕ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟਰੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦਾ, ਸਗੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਸਦੀ ਵਰਦੀ ਉੱਤੇ ਬੈਚ ਕਾਰਨ ਰੁਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਬੈਚ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦਾ, ਪਰ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਟਰੱਕ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਹੀ ਹੈ। ਆਦਮ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਆਦਰ ਦੇ ਤਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਦਮ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧੌਖਾ ਦੇ ਕੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਤਾਜ ਵੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਧਰਤੀ ਦਾ ਖੇਤਰ ਦਾਗੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ

ਇਸੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ

**ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਲੋਕਾਂ
ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ
ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ
ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।**

ਬਦਲ ਗਿਆ। ਮੌਤ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆ ਗਈ

ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ

ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ

ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਅਜੇ

ਵੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਸਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ

ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਪਤਿਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ

ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦਰ ਦਾ ਸਥਾਨ ਗੁਆ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੈਤਾਨ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ, “ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮੁੱਚਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹੈ?” ਬਿਲਕੁਲ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਸੀਦ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਉਦਾਹਰਣ ਮੈਂ ਦੇਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਉੱਤੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਘਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮੇਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਘਰ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਲੈਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਿਆਦਾਤਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮੁਰੰਸਤ ਲਈ- ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੱਝੌਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹਾਂ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਸੈਤਾਨ ਨੂੰ ਆਦਮ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਕੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਸਿਰਫ਼ ਆਦਮ ਕੋਲ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਸੀ! ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਆਦਮ

ਸੀ। ਜੇ ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਆਦਮ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਤਾਂ ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਥਾਂ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਮੈਂ ਇਹ ਸਾਰਾ ਇਖਤਿਅਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੜਕ ਤੈਨੂੰ ਦਿਆਂਗਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸੋ ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕੋਂ ਤਾਂ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਤੇਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।”

-ਲੂਕਾ 4:5-7

ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਤਾਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ (ਧਨ) ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸਨੇ ਦਿੱਤਾ? ਆਦਮ ਨੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ! ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਸੈਤਾਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨਹੀਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ। ਪਰ ਕੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ?

ਤਦ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਅਬਰਾਮ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਰ ਆਪਣੇ ਸਾਕਾਂ ਤੋਂ ਅਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ ਨਿੱਕਲ ਤੁਰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕੌਮ ਬਣਾਵਾਂਗਾ ਅਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅਸੀਸ਼ ਦਿਆਂਗਾ ਅਰ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਵੱਡਾ ਕਰਾਂਗਾ ਅਰ ਤੂੰ ਬਰਕਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਅਸੀਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ਼ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਕਾਰਨ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਰਾਣੇ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਣਗੇ।”

-ਉਤਪਤ 12:1-3

ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਇਤ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਦੁਆਰਾ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇ ਸਵਰਗ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਵਾਰਿਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮਝੌਤਾ (ਨੇਮ) ਕਰ ਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਉੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ (ਵਿਸ਼ਵਾਸ) ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਦਾ ਚੁਣਾਓ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਆਦਮ ਰਾਹੀਂ ਧਰਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਦਮ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦਮ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਆਦਮ ਨੇ ਸੈਤਾਨ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੁਣ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਾਪਿਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਵਰਤੇਗਾ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ, ਮਤਲਬ ਕਿ ਉੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੇਮ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ

**ਸੋ ਪਰਤੀਤ ਸੁਣਨ
ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੁਣਨਾ
ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ
ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
-ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 10:17**

ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੇਮ (ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੱਝੌਤੇ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਨੇਮ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸੁੰਨਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁੰਨਤ ਮਰਦ ਦੇ ਲਿੰਗ ਤੋਂ ਅਗਾਂਹ ਦੀ ਚਮੜੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬੀਜ ਬੀਜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਸੁੰਨਤ ਕੀਤੇ ਲਿੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਿਤਾ-ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੱਚਾ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੇਮ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਖੜਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਰੇਕ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੇਮ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਪਲੱਬਧ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨੇਮ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਸੱਚਾਮੁੱਚ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਨੇਮ ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਟਨ (ਸਵਿੱਚ) ਨੂੰ ਚਾਲ੍ਹ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਠੀਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝੀਏ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੈ: ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ? ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

ਸੋ ਪਰਤੀਤ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੁਣਨਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
-ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 10:17

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਵੇਂ ਵੱਧਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ? ਇਸ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀ ਹੈ? ਕੀ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ? ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਮੀਆਂ 10:17 ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮਰਕੁਸ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 4 ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਆ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਰਕੁਸ ਅਧਿਆਇ 4 ਖੁੱਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ! ਮਰਕੁਸ 4:13 ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੋਗੇ। ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ!

ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰਾ ਅਧਿਆਇ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ?" ਮਰਕੁਸ ਅਧਿਆਇ 4 ਪੜ੍ਹੋ! ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਸਾਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਵਰਗ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹਨ, ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ, ਬੀਜ ਨੂੰ ਖਿਲਾਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅਤੇ ਰਾਈ ਦੇ ਦਾਣੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ।

ਆਓ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 4 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ, ਜੋ ਬੀਜ ਨੂੰ ਖਿਲਾਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ।

ਫਿਰ ਉਹ ਨੇ ਆਖਿਆ, "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਬੀ ਪਾਵੇ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਸੌਂਵੇ ਉੱਠੋ ਅਤੇ ਉਹ ਬੀ ਉੱਗ ਪਏ ਅਰ ਵਧੇ ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਜਾਣੇ। ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਫਲ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਗੂੰਰੀ, ਫਿਰ ਸਿੱਟਾ, ਫੇਰ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ

ਸ਼ਬਦ ਦਾਣੇ ਅਰ ਜਾਂ ਫਲ ਪੱਕੇ ਤਾਂ ਉਹ ਝੱਟ ਦਾਤੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ
ਵਾਢੀ ਦਾ ਵੇਲਾ ਆ ਗਿਆ। ”

-ਮਰਕੁਸ 4:26-29

ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਓ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ। ਯਿਸੁ ਕਿਸ ਬੀਜ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕੀ ਹੈ? ਇਸੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੁ ਨੇ ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬੀਜ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਦਿਲ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਯਿਸੁ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੁ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮਿੱਟੀ ਖੁਦ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਦਿਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ (ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਨੇਮ) ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕੀ ਹੈ: ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦਾ ਦਿਲ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਵਚਨ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬੀਜਿਆ ਹੋਇਆ ਵਚਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਗਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਗ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵਚਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਰਕੁਸ ਅਧਿਆਇ 4 ਵਿੱਚ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੇਮ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਦਿਲ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਬਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੁ ਨੇ ਉਸ ਹਲਾਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਅੰਗੂਰੀ (ਪੁੰਗਰ) ਨਾਲ ਕੀਤੀ। ਅੰਗੂਰੀ ਵੱਧਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡੰਡੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਖਿਰਕਾਰ, ਡੰਡੀ ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਕੋਈ ਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕੋਈ ਸੰਕੁਚਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਦਾ ਹੁਣ ਪੱਕ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਅਨਾਜ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਸ ਪੜਾਅ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਬੀਜ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬੀਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੱਢਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਆਉ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਸਵਰਗ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਬੀਜਦਾ ਹੈ, ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਨੇਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਲ ਅਜੇ ਸਵਰਗ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਦਿਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੀਜੇ ਗਏ ਬੀਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਯਿਸੂ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਮਿਸਾਲ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇੱਕ ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਦਾ ਕਿਵੇਂ ਪੱਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬੀਜ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਪੱਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਦਰਤੀ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਬੀਜੇ ਗਏ ਬੀਜ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਬੀਜ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਪੱਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਦਰਤੀ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਬੀਜੇ ਗਏ ਬੀਜ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ।

ਮੱਕੀ ਦੇ ਬੀਜ ਲਗਾਓ ਅਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਬੀਜ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਬੀਜ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਦਿੱਸਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਤੇ ਸੁਆਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ। ਤੁਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ; ਉਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ।

ਇੱਥੋਂ ਮੈਂ ਸਮਝਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ (ਰੋਮੀਆਂ 10:17), ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖਲਾਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਾਇਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋਗੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੱਕ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਦਿਲ (ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ) ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿ

ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਵਾਇਦਾ ਬੀਜਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਆਖਿਰਕਾਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਸਵਰਗ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇਮ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਬੀਜਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਚੰਗਾਈ ਲਈ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਚਨ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੇ ਹੋ ਗਏ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਜੋ ਸਵਰਗ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, “ਮੈਂ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ,” ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ; ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਚਾਈ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਬਣ ਗਈ ਹੈ।

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:1

ਹੁਣ ਨਿਹਚਾ ਆਸ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪੱਕਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣਡਿੱਠ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਬੂਤੀ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਸਵਰਗ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਲੋਕਿਕ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਦਮ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚਲੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਹੋਂਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਦਾਤਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਾਢੀ ਦੇ ਲਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਾਂ ਫਲ ਪੱਕੇ ਤਾਂ ਉਹ ਝੱਟ ਦਾਤੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਵਾਢੀ ਦਾ ਵੇਲਾ ਆ ਗਿਆ।

-ਮਰਕੁਸ 4:29

ਨੋਟ ਕਰੋ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਿਲ ਸਵਰਗ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਭੌਤਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਲ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਬਾਈਬਲ ਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਧਰਮ ਲਈ ਤਾਂ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਨਿਹਚਾ ਕਰੀਦੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰ ਕਰੀਦਾ ਹੈ।

-ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 10:10

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨਾਲ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਦਾ ਹੈ। ਜਸਟੀਫਾਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਦਿਲ ਸਵਰਗ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਉਸ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧਰਮੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਮੀ ਹੋ, ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਾਵਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਜਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਦਮ ਹੈ - ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਹਾਅ ਲਈ ਬਠਨ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਲਬ ਜਗਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ 10:10 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੋ ਨਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਪੜ੍ਹੋ।

ਇਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਰਗ ਸੰਸਾਰਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੈਪਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦਿਲ ਦੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਦਾ ਦਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਬਚਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ: ਅਸੀਂ ਹੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੱਤੀ 16 ਅਤੇ ਮੱਤੀ 18 ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ।

“ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨੌਗੇ ਸੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੋਗੇ ਸੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।”

-ਮੱਤੀ 18:18

ਯਿਸੂ ਇੱਥੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ (ਅਧਿਕਾਰ) ਦੇਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੋਗੇ, ਸਵਰਗ ਉਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨੌਗੇ, ਸਵਰਗ ਉਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗਾ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ; ਉਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ

**ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਰਗ ਸੰਸਾਰਿਕ ਖੇਤਰ
ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਦਿਲ ਸੰਸਾਰਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ
ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ
ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਉਹ ਬਟਨ ਹਨ ਜੋ
ਸਵਰਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ
ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਠਹਸਿ ਗਲਿਲ ਗੋ
ਨਿ ਟਹਣ ਬੋਣ**

ਅਫਸਰ ਦੇ ਕੋਲ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਸਹੂੰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਸਮਰੱਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਰਹੋ, ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਔਰਤਾਂ ਜਾਂ ਮਰਦ ਹੀ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 4 ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਬਾਈਬਲ ਵਚਨਾਂ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਜ਼ਮੀਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਫਲ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਗੂਰੀ, ਫਿਰ ਸਿੱਟਾ, ਫਿਰ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਦਾਣੇ।

-ਮਰਕੁਸ 4:28

ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿੱਠੀ ਦਾ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਿਲ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ? ਇਹ ਸਵਰਗ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨੇਮ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਕੇਵਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਬੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਰਕੁਸ 4 ਵਿਚਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਨੇਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਾਪਰਨ ਦਿਓ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਖਿਲਾਰ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਣ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।

ਜਾਂ ਫਲ ਪੱਕੇ ਤਾਂ ਉਹ ਝੱਟ ਦਾਤੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਵਾਢੀ ਦਾ ਵੇਲਾ ਆ ਗਿਆ।

-ਮਰਕੁਸ 4:29

ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਚਰਚਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਤਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਜੋ ਬੀਜਿਆ

ਹੈ ਉਹ ਫਸਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਚਣੀ ਹੈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਬੀਜ ਬੀਜਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਗੁਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕਿਵੇਂ ਵੱਚਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਫਸਲ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦਾਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਵਾਢੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਦਾਤੀ ਲਗਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਿੱਧੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਅਟਲਾਂਟਾ ਦੇ ਇੱਕ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬੁੱਧਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਦੀ ਸਭਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚਰਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਠੀਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚਰਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿ ਚਰਚ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੀਟਿੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਮਿੰਟ ਬਾਕੀ ਸਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਟਰੱਕ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਟਰੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਈਲੈਂਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਬੀਟ.ਅੱਪ, ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਪਿਕਅੱਪ ਟਰੱਕ, ਚਰਚ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸਿਓਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ, ਮੈਂ ਅਟਲਾਂਟਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਲੇਟ ਹੋਣ ਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਟਰੱਕ ਨਾ ਚੱਲਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟਰੱਕ ਨੂੰ ਰੇੜ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਸਟਾਰਟ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਟਰੱਕ ਸਟਾਰਟ ਹੋਇਆ, ਰਫ਼ਤਾਰ ਵੱਧ ਗਈ, ਫਿਰ ਕਲੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਟਾਰਰ ਵਾਲਾ ਬਟਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਤਾਂ ਟਰੱਕ ਸਟਾਰਟ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚਰਚ ਤੱਕ ਪੰਜ ਮੀਲ ਪੈਦਲ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਰਚ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚਰਚ ਦਾ ਪਾਦਰੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਡੀ ਚਰਚ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕੰਮ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰਤਮੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ 10,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਪਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਂ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ 10,000 ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਕਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਖਾਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੀ ਗਰਮੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚ ਜਾਣ ਲਈ ਪੰਜ ਮੀਲ ਪੈਦਲ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲੱਗਭੱਗ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਕਾਰ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ 20,000 ਮੀਲ ਤੱਕ ਚੱਲੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੱਸੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਾਰ ਅਟਲਾਂਟਾ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਚਰਚ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਇਆ।

ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰ ਕਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਆਪਣੇ ਗੈਰਾਜ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਾਰ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਤਾ ਜੀ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰ ਵਾਪਿਸ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਰੁਕਿਆ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ “ਕਾਰ” ਸ਼ਬਦ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, “ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਕਾਰ ਅੱਜ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਬੀਜਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਾਰ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਿਸ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਕਾਰ ਅਤੇ ਮਾਡਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।” ਬੱਸ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੈਰਾਜ਼ ਤੋਂ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। “ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹੀ ਕਾਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।”

ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਘ ਗਏ। ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਕਾਰ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਡਰੇਂਡਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਕਾਰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨਯੋਗ ਕਾਰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ।” ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਉਹ ਕਾਰ ਲੈਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰ? ਹੁਣ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਕਾਰਾਂ ਉਪਲੱਬਧ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਕਿਹਾ, “ਬਸ ਇਹੀ! ਕੀ ਬਸ ਇਹੀ?” ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। “ਉਹੀ ਹੈ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਵਾਲੀ ਹੈ?” ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। “ਉਹ ਕਾਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਕਾਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ।” ਪਾਰਕਿੰਗ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਕਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਕਾਰ ਹੈ।” ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕਾਰ ਕੋਲ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਉਸ ਕਾਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹ ਕਾਰ ਪਸੰਦ ਆਈ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਭੰਂ 645 ਛੰ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗੀ ਵੀ। ਸੱਚ ਬੋਲਾਂ ਤਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।” ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਭੰਂ ਦੇ ਲਈ \$115,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਦਭੂਤ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਰ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਕਾਰ ਖਰੀਦਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਲੱਗਭੱਗ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਡਰੇਂਡਾ ਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਛੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕਾਰ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਸੋਚਿਆ ਹੈ!” “ਕੀ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰੇਂਡਾ ਦੀ ਕਾਰ ਮਿਲੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਕਾਰ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰ ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਡਰੇਂਡਾ ਲਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੱਸਾ।" "ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, "ਇਹ ਇੱਕ ਭੰਂ 645 ਛੰਫ਼ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਹੈ; ਇਹ ਕਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੋ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ, ਘੱਟ ਮਾਈਲੇਜ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਕ੍ਰੈਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।" "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। "ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੋਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਮੈਰ, ਜਦੋਂ ਡਰੇਂਡਾ ਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰ ਦਾ ਮੇਕ ਅਤੇ ਮਾਡਲ ਦੱਸਿਆ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹੀ ਕਾਰ ਪਸੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੁਝ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਕਾਰ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਛੋਨ ਕੀਤਾ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਕਾਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਰ ਬਾਰੇ ਫੋਨ ਉੱਤੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਡਰੇਂਡਾ ਦੀ ਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।" ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਡਰੇਂਡਾ ਲਈ ਕਾਰ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰ \$ 28,000 ਵਿੱਚ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।" ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਡਰੇਂਡਾ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਕਾਰ ਲਈ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਉਹ ਕਾਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਦਿੱਸਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵੀ ਸਕ੍ਰੈਚ ਨਹੀਂ ਅਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਨਰੂਪ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ, ਸਟੀਰੀਓ ਤੇ ਗਾਣੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ, ਪੁੱਪ ਅਤੇ ਠੰਡੀ ਹਵਾ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਫਰ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਕੈਪਿੰਗ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਰੱਕ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਲੋਰਾਡੋ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਸਫਰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈ ਰਹੇ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਯਾਦਗਾਰ ਅਤੇ ਮਨਪਸੰਦ ਯਾਤਰਾ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਧੀ ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਉਸ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ

ਮੈਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੈਨਸਸ ਤੋਂ-70 ਤੇ ਕਾਰ ਦੀ ਸਨਰੂਫ ਹਟਾ ਕੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸਟਨ ਪਿੱਛੇ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਾਰੇ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ-ਦੋ ਟਰੱਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸੜਕ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਾਤ ਸੀ, ਹਵਾ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਰੌਕੀਜ਼ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ - ਬਹੁਤ ਅਦਭੁਤ!

ਪਰ ਇੱਥੇ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਵੇਂ ਆਈ? ਕਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਕਿਉਂ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਕਾਰ!” ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸਾਡੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਾਰ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਕਾਰ ਉਸ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ, ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਲਈ ਬੀਜ ਬੀਜਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰ ਵਾਪਿਸ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੂੜ, ਜੀਪ, ਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ; ਮੈਂ ਬਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਕਾਰ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਪਰ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਾਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਕਾਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ, “ਇਹੀ ਹੈ।” ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਕਾਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਦਾਨ ਕਰੋਗਾ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰ ਮਿਲੇਗੀ, ਅਸੀਂ ਦਾਤੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ “ਬੱਸ, ਇਹ ਉਹੀ ਕਾਰ ਹੈ।”

ਇੱਕ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ 60 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗਭੱਗ 19 ਏਕੜ ਜੰਗਲ ਅਤੇ 10 ਏਕੜ ਦੇ ਕਰੀਬ ਦਲਦਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਰ ਸਾਲ ਹਿਰਨ ਅਤੇ ਗਾਲੂੜ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਤਖਾਂ ਅਤੇ ਹੰਸ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉੱਡਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ। ਹਾਂ, ਦੋ

ਵਾਰ, ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਦਲਦਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਹੰਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਬੱਤਖਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਪਰ, ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬੱਤਖਾਂ ਉੱਡਦੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬੱਤਖਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੌਂਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਾਹ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਰੋਮਾਂਚਿਕ ਸੀ! ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਸੀ। ਉਸ ਬਸੰਤ ਵਿੱਚ ਬੱਤਖ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬੱਤਖ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਖਾਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਵਾਦ ਹਨ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬੱਤਖਾਂ ਅਕਸਰ ਮੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਸ਼ਾਟਗਨ ਦੇ ਮੰਚ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਵਧ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਰੇਮਿੰਗਟਨ ਮਾਡਲ 11-87, ਮੇਰੀ ਨਿਯਮਿਤ ਸ਼ਾਟਗਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਖਰਗੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਹਿਰਨ ਤੱਕ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਨਾ ਸਮਝੋ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਬੰਦੂਕ ਪਸੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਬੰਦੂਕ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਮਾਡਲ ਹਨ ਜੋ ਸਿਰਫ ਬੱਤਖ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਇੰਚ ਦੇ ਮੈਗਨਮ ਸੈਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਛਲਾਵਾ ਅਤੇ ਚੈਂਬਰਡ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲੰਬੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਸ਼ਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਮੇਰੀ ਯੋਜਨਾ ਅਗਲੇ ਬੱਤਖ ਸ਼ਿਕਾਰ ਮੌਸਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਬੰਦੂਕ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ, ਬੱਤਖਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਮੌਸਮ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਜਨਵਰੀ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਬਲਾ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬੰਦੂਕ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦੂਕਾਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਬੱਤਖ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਢੁਕਵੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਬੰਦੂਕਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਸੰਦੀਦਾ ਖਰੀਦਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ \$2,000 ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਤਖ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਮੌਸਮ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਦੂਰ ਸੀ। “ਮੈਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ,” ਮੈਂ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਸੋਚਿਆ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਸੋਚੇ

ਸਮਝੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਬੰਦੂਕ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ। “ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਬੰਦੂਕ ਹੋਵੇਗੀ।” ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ; ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਬੰਦੂਕ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਸਵੀਰ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਬੱਤੜ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਮੇਰਾ ਭਾਸ਼ਣ ਸੈਸ਼ਨ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

**ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ
ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ
ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ
ਲਈ ਘੱਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ
ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ
ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ
ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਠਹਿਸਿ
ਗਲਿਲ ਗੋ ਨਿ ਟਹਈ ਬੋਣ**

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬੰਦੂਕ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਮਿਲੇਗੀ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਦੇਖਦੇ ਹੋ? ਉਹ ਬੰਦੂਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਟਿਕਾਣੇ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੀ? ਪਿੱਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਦਰਜਨਾਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਬੰਦੂਕ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਦਾਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਬੀਜਿਆ ਪਰ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਦਾਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, “ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਬੱਸ! ਮੈਨੂੰ ਇਹੀ ਬੰਦੂਕ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।” ਪਰ ਜਿਸ ਪਲ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਵਾਢੀ ਹੋ ਗਈ!

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ

ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਓ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕ ਤੌਹਫ਼ਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਬੰਦੂਕ ਖਰੀਦੀ ਹੈ।” ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ, ਬੇਨੇਲੀ, ਸੇਮੀ-ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਬੱਤੜ ਬੰਦੂਕ ਖਰੀਦੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹੀ ਬੰਦੂਕ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਏ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ

ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਹਫ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।” ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, “ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਤੌਹਫੇ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।” ਕੁੱਤਾ, ਮੱਛੀ, ਸਹੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹਿਰਨ ਦਾ ਆਉਣਾ, ਗੱਡੀਆਂ ਸਭ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ!

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਸਲ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸੌਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਸਾਡੀ ਅੱਠ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਹੌਂਡਾ ਪਾਇਲਟ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਕਾਰ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਵੀਂ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਯਾਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਵੱਡੀਆਂ ਸੂ..੢ ਖਰੀਦਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਨਾਓ ਸੈਂਟਰ ਵਿਖੇ ਆਯੋਜਿਤ ਇੱਕ ਸਮਾਗਮ ਲਈ ਇੱਕ ਕੈਡਿਲੈਕ ਐਸਕਲੇਡ ਕਿਰਾਏ ਉੱਤੇ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰ ਪਸੰਦ ਆਈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਮੋਤੀਆਂ ਵਰਗ ਚਿੱਟਾ ਰੰਗ ਪਸੰਦ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਛੋਟੀ ਕਾਰ ਐਸਕਲੇਡ ਦੇ ਉੱਚੇ ਮਾਡਲ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਆਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਚਲਾਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਕੈਡਿਲੈਕ ਐਸਕਲੇਡ, ਚਿੱਟੀ ਮੋਤੀ ਰੰਗ, ਛੋਟੀ ਕਾਰ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਖਰੀਦਣੀ ਹੈ।” ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼ੋਆ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦਾ ਵੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਤਕਰੀਬਨ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਰਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਅਖਬਾਰ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ। ਕਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਾਸਟਰ ਜੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੈਡਿਲੈਕ ਐਸਕਲੇਡ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਰੰਗ ਪਸੰਦ ਹੈ? ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਵਾਹ, ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚਿੱਟਾ ਮੋਤੀ ਰੰਗ ਪਸੰਦ ਹੈ।” “ਠੀਕ ਹੈ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਉਸ ਰੰਗ ਦੀ ਕਾਰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੌਂਸ਼ਿਸ਼ਨ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਰੰਗ ਦੀ ਕਾਰ ਲੱਭਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।” ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਕਾਰ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਹਾਲਤ ਠੀਕ ਹੋਵੇ।

ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਆਖਿਰਕਾਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਹਾਡੀ ਐਸਕਲੇਡ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਗਈ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਮਿਲੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਓ। ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਮਿਲੇ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਮਾਡਲ ਮੋਤੀਆ ਵਰਗੀ ਸਫੇਦ ਐਸਕਲੇਡ ਕਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ! ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ “ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ।” “ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਰ ਦਾ ਵੱਡਾ ਮਾਡਲ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੌਂਸ਼ਿਸ਼ਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਮੰਗ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਮਾਡਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਛੋਟੀ ਕਾਰ ਹੀ ਖਰੀਦ ਸਕਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਠੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਆਵੇਗੀ।” ਠੀਕ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਇਹ ਉਹੀ ਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।

ਦੁਬਾਰਾ, ਮੈਂ ਉਹੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ: ਐਸਕਲੇਡ ਉੱਥੋਂ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੀ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ? ਖੈਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਠ ਹੋਰ ਕਾਰਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਭੰਂ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਇਹੀ ਹੈ।” ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਦੁਬਾਰਾ, ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਕਾਰ ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਉਹੀ ਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੱਤ ਹੈ।” ਮੈਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚਰਚ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਾਢੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਦਾਤੀ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ! ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਾਂ, ਪਰ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਕਾਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ

ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਚਲਾਈਆਂ। ਪਰ ਜਿਸ ਪਲ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਉਹੀ ਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ!” ਕਾਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਦਾਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸਾਡੇ ਸ਼ਬਦ!

ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀਉਣ ਦੋਵੇਂ ਜੀਭ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਖਾਣਗੇ।

-ਕਹਾਉਤਾਂ 18:21

ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਜੋ ਵੀ ਮੈਂ ਕਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਾਲ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।” ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਸਾਡੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਵੱਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ? ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾਤੀ ਹਨ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਹੀ ਫਾਰਮੂਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਕੁੰਜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਭਈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਕਰੇ, ਉੱਠ ਅਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪਉ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਭਰਮ ਨਾ ਕਰੇ ਪਰ ਪਰਤੀਤ ਕਰੇ ਕੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

-ਮਰਕੁਸ 11:23

ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਮਰਕੁਸ ਅਧਿਆਇ 4 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਦਾਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ! ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਾਤੀ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬੀਜ ਪੱਕ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਾਤੀ ਲਗਾਉਣੀ

ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਾਢੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਫਸਲ ਆ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ। ਮਰਕੁਸ 11 ਦੀ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੀ ਆਇਤ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਰ “ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ” ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਕਿ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿਣਾ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਸਵਰਗ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਨੀਲਾ ਹੋ ਜਾਣ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਬੋਲੋ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਮੰਨ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵੱਲ?

ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਚੰਗੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਕੱਢਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਆਦਮੀ ਬੁਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਰੀ ਗੱਲ ਕੱਢਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਮਨ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਉਹੋ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

-ਲੂਕਾ 6:45

ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਵੱਡੀ ਚੌਕਸੀ ਕਰ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਜੀਉਣ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਂ ਉਸੇ ਤੋਂ ਨਿੱਕਲਦੀਆਂ ਹਨ! ਪੁੱਠਾ ਮੂੰਹ ਆਪ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਰੱਖ ਅਤੇ ਟੇਢੇ ਬੁੱਲ੍ਹੁ ਆਪ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ।

-ਕਹਾਉਂਤਾਂ 4:23-24

ਅਸੀਂ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਡਾ ਦਿਲ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਮਰਕੁਸ ਅਧਿਆਇ 4 ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਪੂਰੇ ਮਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਕਰਨੀ ਨਾਲ ਦਾਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ? ਠੀਕ ਹੈ, ਚੱਲੋ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਹਾਂ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਚਰਚਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਉੱਤਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਹਾਂ?

ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤੇ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਈ ਸੁਰਾਗ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੇ ਅਤੇ ਡਰ-ਅਧਾਰਿਤ ਫੈਸਲੇ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਡਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਲਈ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਰਾਪ ਵਿੱਚ ਬੰਧਕ ਬਣਾ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਕੀ ਹੈ? ਪਹਿਲੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸਧਾਰਨ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੇ ਮੁੜ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣਾ ਅਸਲ ਕੁੰਜੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਵਚਨਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਨਿਹਚਾ ਆਸ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪੱਕਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣਡਿੱਠ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਬੂਤੀ ਹੈ।

-ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:1

ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ? ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉਥੋਂ ਬੁੱਧ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਉਹ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: “ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ

ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ। ” ਇਹ ਗਿਆਨ ਅੰਦਰੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ। ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ? ਡਰ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ; ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਦੁਜਾ ਪਹਿਲੂ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਇਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਉੱਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ! ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਜਾਂ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਿੜ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਉੱਤਰ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ।

ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਓਏ, ਮੇਰੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਓ,” ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ, “ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਛੂਟ ਦਿਓ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ?” ਨਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹੋਗੇ;

**ਹੁਣ ਨਿਹਚਾ ਆਸ ਕੀਤੀਆਂ
ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪੱਕਾ
ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣਡਿੱਠ
ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਬੂਤੀ ਹੈ।**

-ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:1

ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਹੱਸੋਗੇ। ਜੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਕਹੇ, “ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਘਰ ਹੈ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਏ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ।” ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਵੋਗੇ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾਂਗਾ!” ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜੱਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਦਿਖਾਓਗੇ। ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੱਜ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਵਜ਼ਾ ਤੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਜਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਜੋ ਲੋਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਇੱਕੋ-

ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਉਲਭਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਭੁਲੇਖਾ ਪਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਅਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਬਜਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਅਸਲ ਸਕਤੀ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਨਿੱਕਲਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੌੱਲਤ ਦਾ ਬੀਜ ਬੀਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਬੀਜਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵਾਪਿਸ ਮਿਲੇਗਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉੱਤਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, “ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਤੌਹਫੇ ਵਜੋਂ ਇੰਨੇ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।” ਇਸ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ, ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬੁਨਿਆਦ ਜਾਂ ਸਥਾਈਪਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਾਪਿਸ ਮਿਲੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, “ਮੈਨੂੰ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ।” ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਆਇਤ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੀਂਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸਤੀ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸੋਚਦੇ ਹੋਣ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਤਾਂ ਹੀ ਉਹ ਸੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੋ—ਹੁਣੇ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਸਮਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੀਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਸ ਰੰਗ ਨੂੰ ਉਹ ਨੀਲਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੀਲਾ ਹੈ? ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਰੰਗਾਂ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨੀਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੀਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਪੀਲਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੋਗੇ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣਾ ਸੈਲ ਫੋਨ ਚੁੱਕੋਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਓਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਗਲਤ ਰੰਗ ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਓਗੇ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਡਰ ਕੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੰਗਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਸ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਬੇਵਕੂਫ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਲੱਗ ਜਾਓਗੇ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਨੀਲਾ ਰੰਗ ਨੀਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਹੈ!

ਹੁਣ, ਆਓ ਮੇਰੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਚਰਚਾ ਨਾਲ ਕਰੀਏ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੈਂਸਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕੈਂਸਰ ਨਾਲ ਮਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਡਾਕਟਰ ਵੱਲ ਦੇਖੋਗੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੋਚੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮੁਰਖ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਚੰਗਾਈ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਉੱਤੇ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਆਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤੋਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰੀਏ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਉਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੌਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਮੈਂ ਥੱਕ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿੱਛਲੇ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਨ, ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣਾ ਥੌੜਾ ਥਕਾਵਟ ਵਾਲਾ ਸੀ। (ਇਹ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਪਾਦਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ)। ਮੈਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਲਜ਼ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਸੇ ਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਰੂਟੀਨ ਭਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਭ ਕੁਝ ਆਮ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨੋਵੋਕੇਨ ਟੀਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਬਾੜਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸੁੰਨ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਜਬਾੜਾ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਸੁੰਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ? ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਓ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਟੀਕਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ।” ਮੈਂ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕੀ ਇਹ ਆਮ ਹੈ?” ਉਸਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।” ਕੀ? ਕੀ ਮੈਂ ਠੀਕ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ? “ਡਾਕਟਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?” “ਇਸ ਦਾ ਲੱਗਭੱਗ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਈ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਕੀ? ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਡਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਡਰਾਉਣੇ ਵਿਚਾਰ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਡਾਕਟਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਸੁੰਨ ਰਿਹਾ, ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਸੁੰਨਾਪਨ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘੱਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਇਲਾਜ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੱਗਭੱਗ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸ ਗਾਹਕ ਕੋਲ ਨਹੀਂ

ਪਹੁੰਚਿਆ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਕਮੀ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਦਰਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਪਾਏਂਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਦੇ ਘਰ ਰੁਕਿਆ। ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁੰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਜਬਾੜਾ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਗਲਤੀ ਉੱਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ

**ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਾਣ ਗਿਆ ਕਿ
ਮੇਰੀ ਉਮੀਦ ਸਭ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ। ਠਹਸਿ ਗਿਲਲ
ਗੇ ਨਿ ਟਹਈ ਬੋਣ**

ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਵਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ: ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਮਦਦ ਲੈਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ

ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਹੇਗਾ, “ਇਹ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਗੈਰੀ; ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ!” ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਓ ਹੋ! ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਉਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਅਧਰੰਗੀ ਹੈ।” ਮੈਂ ਜੋ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਮੈਂ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ ਹੋ ਕੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੋਸਤ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਉਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵੀ ਮੈਂ ਉਹੀ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, “ਓ ਨਹੀਂ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਸੀ। ਉਸ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਕਦੇ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਅਜੇ ਵੀ ਅਧਰੰਗੀ ਹੈ।”

ਇਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਥੱਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ (ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ) ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਡਰ ਤੋਂ ਮੈਂ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਸਾਰੀ ਰਾਤ, ਮੈਂ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਸੀ! ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਅਜੇ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਸੁੰਨ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੌਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਮੇਰਾ ਸੱਜਾ ਕੰਨ ਥੌੜਾ ਜਿਹਾ ਢੁਖਣ ਲੱਗਾ। ਕੀ ਇਹ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਲਜ਼ ਅਧਰੰਗ ਤੋਂ ਪੀੜਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ

ਦਰਦ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੱਧ ਗਈ। ਬੇਲਜ਼ ਅਧਰੰਗ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਚਿਹਰੇ ਦੀਆਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਨਸਾਂ, ਜੋ ਕੰਨ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੱਡੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੋਟੀ ਮੌਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀਆਂ ਹਨ, ਲਾਗ ਜਾਂ ਸੋਜ ਕਾਰਨ ਸੰਗੜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੌਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ, “ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਵਾਂਗ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਲਜ਼ ਅਧਰੰਗ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।” ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਜਾਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲਜ਼ ਅਧਰੰਗ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ! ਹਣ ਮੇਰਾ ਜਬਾੜਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਚਿਹਰਾ ਸੁੰਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਥਿਤੀ ਵਿਗੜ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਟੈਸਟ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੇਲਜ਼ ਦਾ ਅਧਰੰਗ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, “ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?” “ਠੀਕ ਹੈ, ਲੱਗਭੱਗ 80 ਤੋਂ 85 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਧਰੰਗ ਹੋਏ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। “ਕੀ ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਕਿਹਾ ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ?”

ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਹਾਲਤ ਗੰਭੀਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਯੁੱਧ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਗੁਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਠਣਾ ਪਏਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਥੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਮੁਸੀਬਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣਾ ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਚਾਲ ਹੈ।

ਉਸ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਮੀਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਡਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ 3 ਛ 5 ਕਾਰਡ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਚਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਿਪਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ

ਤੌਬਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬਚਨ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ।

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ। ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਸੁੰਨ ਦਾ ਸੁੰਨ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਲਗਾਤਾਰ ਡਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਜੁੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲੱਗਭੱਗ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਬੀਤ ਗਿਆ, ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਹੋਇਆ! ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਰਕੁਸ 4:26 ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵਚਨ ਬੀਜਿਆ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਗੂਹੀ, ਫਿਰ ਸਿੱਟਾ, ਫਿਰ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਦਾਣੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੱਕਾ ਅਨਾਜ।

ਇਸ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ, ਅਜੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮਰਕੁਸ 4 ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਜਿਸ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਅਜੇ ਕੁਦਰਤੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਤਬਦੀਲੀ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬਚਨ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਵਚਨ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸਵਰਗ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਉੱਤਰ ਸੀ, ਮੈਂ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ।

ਅਚਾਨਕ, ਇੱਕ ਦਿਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ 3ਯੁ 5 ਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਚਿਪਕਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਚੰਗਾਈ ਦੇ ਵਾਇਦੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਚਨ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੌ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪੜਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਧਮਾਕਾ ਹੋ ਗਿਆ! ਅਚਾਨਕ, ਮੈਨੂੰ ਮਸਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਮੇਰਾ ਡਰ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁੰਨ ਸੀ। ਕੋਈ ਬਦਲਾਓ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾ ਵਾਂਗ ਆਮ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਤ੍ਤ੍ਵਤੀ ਹੋਵੇ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ!

ਭਾਵੇਂ ਮੇਰਾ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਕਾਰਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾ ਤੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਿੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵੱਲ ਮੁਝਿਆ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹਨ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤਨਾਓ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਚਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਸੈਤਾਨ ਦੇ ਪਲਟਵਾਰ ਦੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝੋ

ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਆਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਦੀ ਆਰਧਨਾ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਦਾ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਬਹੁਤ ਬਦਲ ਗਈ। ਸਾਡੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਸੈਸ਼ਨ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਿਹਤ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬੋਲੇਪਣ ਤੋਂ ਪੀਂਝਿਤ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ 40 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁਣਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੱਸਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਵੀ ਇਸੇ ਸਮੱਸਿਆ ਤੋਂ ਪੀਂਝਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ!

ਅਰਾਪਨਾ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਏ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ, ਅਦਭੱਤ ਕੰਮ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਨ ਲੱਗ ਪਈ। ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਰੌਣ ਅਤੇ ਚੀਕਣ ਲੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਤੂਤੀ ਕਰਨ ਲੱਗੀ। ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ, ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਨੇ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ਬੁਰੀ ਸੁਣਾਈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਹਮਲੇ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਡਰੇਂਡਾ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਲੱਛਣ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪੈਣ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਬਾਰੇ ਵਚਨ ਬੋਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹੇ। ਅਗਲੀ ਸਵੇਰੇ ਉਸ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬੋਲਾਪਣ ਵਾਪਿਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਨਹੀਂ! ਸ਼ੈਤਾਨ, ਮੈਂ ਇਸ ਬੋਲੇਪਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ। ਮੈਂ ਚੰਗਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਮੇਰਾ ਬੋਲਾਪਣ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ!” ਤੁਰੰਤ! ਉਸ ਦੇ ਕੰਨ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਪਲਟਵਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਦਿੜ੍ਹੇ ਰਹੋ!

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਤੇਰੀ ਨਿਹਚਾ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।” ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਇਹੀ ਸੱਚ ਹੈ: ਸਵਰਗ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਇਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਉੱਤਰ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ 6

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਸ਼ੀਸ਼

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮਹਿਮਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਲੱਗਭੱਗ 10:00 ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਸਭਾ ਖਤਮ ਕਰ ਕੇ ਆਏ ਸੀ। ਵੇਟਰ ਸਾਡਾ ਆਰਡਰ ਲੈਣ ਆਇਆ ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਮੇਰੇ ਮਹਿਮਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਚਰਚ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅੱਜ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ? ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਹਿਮਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਉਤਸੁਕ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ‘ਫੇਬ ਹੰਟ’ ਕਿਤਾਬ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਲਈ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਵੇਟਰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿਰਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਹਿਮਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਦੇ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੇਟਰ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ

ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਡੀ ਇਹ ਆਖਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਂਗੇ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਪਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਉਹੀ ਮਹਿਮਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਫਿਰ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਪਸੰਦ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਗਏ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਥੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ ਕਿ ਉਹੀ ਵੇਟਰ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅੱਜ ਵੀ ਉਹੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਰਡਰ ਲੈਣ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਅਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹਿਰਨ ਦੇ ਸਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।” ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ, “ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ।” ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਤਾਬ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਿੱਛਲੇ ਸਾਲ ਦੋ ਹਿਰਨਾਂ ਦਾ ਸਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਾਲ ਵੀ ਇੱਕ ਹਿਰਨ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ।” ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ, ਪਰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ!

ਮੈਂ ਲੱਗਭੱਗ 25 ਪਾਦਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਭਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੀਟਿੰਗ ਰੂਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਸਟਾਫ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਅੰਦਰ ਆਇਆ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਗਏ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਾਦਰੀ ਸਾਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ 6900 ਰੁਪਏ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਘਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ \$100 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ। “ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਸ ਇਹ ਕੁਝ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬੀਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜਿੰਨੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਲੌੜ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੋ,” ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੈਸਿਆਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ।

ਲੱਗਭੱਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਉਸੇ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ,” “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਸੁਣੋ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪਾਰਟ-ਟਾਈਮ ਸਿਲਕ ਸਕ੍ਰੀਨ ਟੀ-ਸ਼ਰਟ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ-ਕਦਾਈ ਆਪਣੇ ਗੈਰੋਜ ਵਿੱਚ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਮੌਂ-ਸਮੌਂ ਉੱਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਆਰਡਰ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਸਾਨੂੰ ਕੁੱਲ 8,900 ਦੇ ਕਈ ਆਰਡਰ ਮਿਲੇ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਹਫ਼ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਈ, ਪਰ ਉਸ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਪਾਉਣ ਲਈ \$6,900 ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ!”

ਮੈਂ ਲੱਗਭੱਗ 500 ਹੋਰ ਪਾਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਉੱਤਰੀ ਕੈਰੋਲੀਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।” ਉਹ ਜਰਮਨ ਦਾ ਪਾਦਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਕਹਾਣੀ ਹੈ।

ਉਸ ਦਾ ਲੜਕਾ ਜੋ ਬਾਲ ਉਮਰ ਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਸੀ.ਡੀ. ਮਿਲੀ ਸੀ। ਉਸ ਸੀ.ਡੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਲੇਅ-ਸਟੇਸ਼ਨ 3 ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਅ-ਸਟੇਸ਼ਨ 3 ਕੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਕੰਪਿਊਟਰ ਗੇਮਿੰਗ ਟੂਲ ਹੈ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਬੇਟਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਪਲੇਅ-ਸਟੇਸ਼ਨ 3 ਲੈਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਅਤੇ ਲੜਕੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸੀ.ਡੀ ਤੋਂ ਕੀ ਸਿੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪਲੇਅ-ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੀਜ ਬੀਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਚਰਚ ਦਾ ਪਾਦਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬੀਜ ਦੇ ਰੂਪ

ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲੇਅ-ਸਟੇਸ਼ਨ 3 ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਮੱਸਿਆ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਉਸਦੇ ਚਰਚ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਡੋਟੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਲੜਕਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਉੱਤੇ ਦੋ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਪਲੇਅ-ਸਟੇਸ਼ਨ 3 ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਕਮਾ ਲਿਆ।

ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ, ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੈਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, “ਜ਼ਰੂਰ,” ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵੀ ਨਿਭਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲੜਕੇ ਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੀਜ ਬੀਜਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਕਾਰ ਆ ਕੇ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ। ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਪਾਦਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੈਰੋਜ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਰਬੇਲ ਸੈਟ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਦੇਖ ਅਤੇ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ! ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਜਿਹੜੀ ਸੀ.ਡੀ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?”

ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਆਮ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੁਣਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਮ ਹੋਵੇ। ਹਣ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਕਈ ਮੁੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਣ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਏ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਡੀਆਂ ਅਰਥਿਕ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਰਕਤ ਧਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਸੋਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਉਂਦਾ।

—ਕਹਾਉਤਾਂ 10:22

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, “ਯਕੀਨਨ ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?” ਪਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ! ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਏਗਾ।

ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ, “ਇਨਸਾਨ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਉਹ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਂ?

ਜਾਂ ਆਦਮੀ ਜਾਇਆ ਕੀ, ਜੋ ਤੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਕਰੋਂ? ਤੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਢੂਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਥੌੜੇ ਚਿਰ ਲਈ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਅਰ ਆਦਰ ਦਾ ਮੁਕਟ ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਤੈਂ ਆਪਣੀ ਦਸਤਕਾਰੀ ਉੱਤੇ ਉਹ

ਨੂੰ ਬਾਪਿਆ, ਤੈਂ ਸੱਭੋ ਕੁਝ ਉਹ ਦੇ ਪੈਰਿਂਚਾਂ ਹੇਠ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ”
ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸੱਭੋ ਕੁਝ ਉਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ
ਛੱਡਿਆ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।

-ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:6-8

ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਡੀ ਚਰਚਾ
ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਲੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਜਦੋਂ
ਮਨੁੱਖ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਅਧੀਨ
**ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਰਕਤ ਧਨੀ
ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ
ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਸੋਗ ਨਹੀਂ
ਮਿਲਾਉਂਦਾ।**

—ਕਹਾਉਤਾਂ 10:22

ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ
ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਦਮ ਦੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ
ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਇਸ ਲਈ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ
ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਤਾਜ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ
ਰਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਪਿਆ, ਜੋ
ਆਪਣੀ ਕਦਰਤੀ, ਸਰੀਰਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਮਜ਼ੌਰ
ਸੀ। ਪਰ, ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਆਦਮ ਜੋ ਵੀ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ
ਜੋ ਖੁਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਆਦਮ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ
ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਥਾਨ ਦੁਆਰਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ
ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਤਾਂਘ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੀ
ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਤਾਜ ਨੂੰ ਆਦਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹਟਾ ਦੇਵੇ, ਉਹ
ਔਹਦਾ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ
ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੋਲ ਆਦਮ ਤੋਂ ਤਾਜ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਸਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ
ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਦਮ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਤਾਜ ਖੋ

ਲਵੇ। ਹੱਵਾਹ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੀਵਨ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ, ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ। ਆਖਿਰਕਾਰ, ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੌਲਸ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜੁੱਗ ਦੇ ਈਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬੇਪਰਤੀਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬੁੱਧਾਂ ਅੰਨ੍ਹੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਮਤੇ ਮਸੀਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੈ ਉਹ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂਰੀ ਦਾ ਚਾਨਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਵੇ।

—2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:4

ਆਦਮ ਨੇ ਬਗਾਵਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲ ਸੀ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਡਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ ਸੀ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਤਪਤ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਸਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਛੇਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਸ਼ਟੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਜੀਵਿਤ ਇਨਸਾਨ ਬਣ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਬਤ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਥੱਕ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੋਚੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਕੀ ਸੀ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਾਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ।

ਆਦਮ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਣਾਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਦਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਤੀਵੀਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਬਿਰਛ ਤੋਂ ਖਾਧਾ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਖੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਭਈ ਉਸ ਤੋਂ ਨਾ ਖਾਈਂ ਸੋ ਜਮੀਨ ਤੇਰੇ ਕਾਰਨ ਸਰਾਪਤ ਹੋਏਂਦੀ। ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਉਸ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਖਾਵੇਂਗਾ, ਉਹ ਕੰਢੇ ਅਰ ਕੰਡਿਆਲੇ ਤੇਰੇ ਲਈ ਉਗਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਪੈਲੀ ਦਾ ਸਾਗ ਪੱਤ ਖਾਵੇਂਗਾ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਮੁੜ੍ਹਕੇ ਨਾਲ ਰੋਟੀ ਖਾਵੇਂਗਾ ਜਦ ਤੀਕ ਤੂੰ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਨਾ ਮੁੜੋਂ ਕਿਉਂਜੋ ਤੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੂੰ ਮਿੱਟੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਮੁੜ ਜਾਵੇਂਗਾ।

-ਉਤਪਤ 3:17-19

ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਆਦਮ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਕੰਟਰੋਲ ਸੀ। ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਆਦਮ, ਜਿਸ ਦਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਕੰਟਰੋਲ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸੀ ਉਸਨੇ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਿਰਫ ਆਦਮ ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਅੱਡਤ ਉੱਤੇ ਵੀ ਗਹਿਰਾ ਅਸਰ ਪਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਉਹ ਕਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਉਸ ਤਾਜ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੌਣ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੌਤ ਕੀ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਦਮ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਮੌਤ ਨੇ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਦਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਲਈ ਝਿੜਕਿਆ ਅਤੇ ਆਦਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਗ੍ਹਾ ਗੁਆ ਚੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਆਦਮ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਵਰਗ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ। ਦੂਸਰਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁਣ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਆਦਮ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਗਾਉਣ ਲਈ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕੰਡੇ ਅਰ ਕੰਡਿਆਲੇ ਉੱਗਣਗੇ, ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੀਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮਕਸੱਦ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜੀਉਣ ਦਾ ਔਖਾ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਰ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਹੋਈ ਜੀਉਣ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਆਦਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਸਰਾਪਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣਾ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਬੂਰ 23 ਵਿੱਚ, ਦਾਊਦ ਇਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਵਾਦੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਮੌਤ ਦੀ ਛਾਂ ਦੀ ਵਾਦੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰਾਂ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਬਚੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਢਰਾਂਗਾ, ਤੂੰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ;

—ਜ਼ਬੂਰ 23:4

ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੌਤ ਦਾ ਡਰ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜ਼ਾ ਵੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਗੁਆ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਭੁਲ ਗਿਆ ਹੈ— ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਗੁਆ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੰਮ ਅਤੇ ਮਕਸੱਦ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਉਣ ਦੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਮਕਸੱਦ ਸਿਰਫ ਜੀਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਵੀਂ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਹੈ।

ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜੀਵਿਤ ਰਹਿਣ ਦੇ ਇਸ ਸਰਾਪ ਨਾਲ ਪੁਣ ਕੇ (ਫਿਲਟਰ) ਨਿੱਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਚਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲੱਭਣ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ

**ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ
ਸਰਾਪਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ,
ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹਰ
ਦਿਨ ਦੀ ਦੌੜ-ਭੱਜ ਤੋਂ
ਬੱਕ ਗਿਆ ਹੈ।**

ਮਰਦ ਦੇ ਪਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਔਰਤ-ਮਰਦ ਦਾ ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਹੈ। ਹਰ ਦਿਨ ਦੀ ਦੌੜ-ਭੱਜ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਰਾਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣਾ ਇਹ ਉਸਦਾ ਨੰਬਰ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਵਾਧੂ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਟੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਾਂਗ ਦੌੜਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸੁਪਨਾ, ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਕੇ ਜੀਉਣ ਲਈ ਭੱਜਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਰਾਮ ਪਾ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ: ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਰਾਪਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹਰ ਦਿਨ ਦੀ ਦੌੜ-ਭੱਜ ਤੋਂ ਬੱਕ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਰ ਰੌਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ਾ, ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਘਾਟ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਰਥਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਇੱਕ ਗਿੱਲੇ ਕੰਬਲ ਵਾਂਗ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦਾ ਦਮ ਘੁੱਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੀਤੇ ਦੇ ਆਨੰਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਪਾਦਰੀ ਅਜਿਹੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ

ਮਿਲਦੀ; ਉਸਦਾ ਹਰ ਦਿਨ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਚੂਹਾ ਦੌੜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦੌੜ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮਰਦ ਦੇ ਪਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਔਰਤ-ਮਰਦ ਦਾ ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਹੈ। ਹਰ ਦਿਨ ਦੀ ਦੌੜ-ਭੱਜ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਰਾਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣਾ ਇਹ ਉਸਦਾ ਨੰਬਰ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਵਾਧੂ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਟੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਾਂਗ ਦੌੜਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸੁਪਨਾ, ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਕੇ ਜੀਉਣ ਲਈ ਭੱਜਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਰਾਮ ਪਾ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ: ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਰਾਪਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹਰ ਦਿਨ ਦੀ ਦੌੜ-ਭੱਜ ਤੋਂ ਬੱਕ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਰ ਰੌਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ਾ, ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਘਾਟ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਰਥਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਇੱਕ ਗਿੱਲੇ ਕੰਬਲ ਵਾਂਗ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦਾ ਦਮ ਘੁੱਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੀਤੇ ਦੇ ਆਨੰਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਪਾਦਰੀ ਅਜਿਹੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ

ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਉੱਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹਰ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਹੈ ਭਾਵ ਲੌੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੈਸਾ ਹੋਣਾ। ਧਰਤੀ ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਤੁਹਾਡੀ ਪਛਾਣ ਇਸ ਗੱਲ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਕਮਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਨੰਗੇਪਣ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੌਸ਼ਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਕਸੱਦ ਲਈ ਉਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਗੁਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਪਛਾਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਸਹ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਦੌਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਆਦਰ ਦਾ ਤਾਜ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਮਾਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਮਨੁੱਖ ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਰੁਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਦੌਲਤ ਲੱਭਣਾ ਜਾਂ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨਾ। ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਲਈ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਰੁਤਬਾ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ? "ਤੁਸੀਂ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਲਈ ਕੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ?" ਕਿਉਂ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੱਚ ਉਸਦੀ ਰੌਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਹਲਾਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ? ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਪੱਧਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹਾਂ, "ਇਹ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਹੈ? ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਉਚਾਈ ਕੀ ਹੈ? ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਕਿੰਨਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਾਂ? ਔਰਤੋਂ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਗੀਏ ਤੋਂ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਔਰਤਾਂ ਪਛਾਣ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਪਹੁੰਚ ਅਪਨਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋ।

ਇਹ 'ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ' ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੈ! ਲੋਕ ਪੈਸੇ ਲੱਭਣ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਫਿਲਟਰ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਫਿਲਟਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੀ ਨੌਕਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ

ਹਨ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਕਸੱਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਕੋਈ ਰਾਕਸਟਾਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ? ਇਹ ਸਾਡੀ ਪਛਾਣ (ਸਟੇਟਸ) ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵੱਡੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹੜਾ ਕਿੱਤਾ ਅਪਨਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। 65 ਫੀਸਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰਿਕ ਮਕਸੱਦ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮਸ਼ਹੂਰ? ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇੱਕ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 30 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂ.ਐਸ. ਏ. ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ 70 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਾਮੇ ਉਹ ਕੰਮ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ! ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਣ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮੀਕਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹਨਾਂ ਲਈ, ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾਦਾਇਕ ਕਾਰਕ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਕੱਲਪਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਥਾਂ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹਰ ਵਾਰ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੂਹੇ ਦੀ ਦੌੜ! ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਲੜੂ ਚੂਹਾ ਚਰਖੇ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਦੌੜਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਅੰਤ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ। ਚੂਹੇ ਨੂੰ ਦੌੜਦਾ ਦੇਖਣਾ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਸਲ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਿਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਿਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੋਕ ਉਸ ਪਹੀਏ ਉੱਤੇ ਮਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਉਸੀਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੀ ਭਾਲ ਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਕੀ ਖਾਵਾਂਗੇ, ਕੀ ਪੀਵਾਂਗੇ? ਅਤੇ ਭਰਮ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਭਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ

ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਪਰੰਤੁ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਭਾਲੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਸਤਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

-ਲੂਕਾ 12:29-31

ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਣਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉੱਤਰੀ ਧਰੂਵ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ (ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਉਦਾਹਰਣ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ), ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਹਲੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਓਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪਾਰਟ-ਟਾਈਮ ਨੌਕਰੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਪਾਰਟ-ਟਾਈਮ ਨੌਕਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।” ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਣਾ। ਆਓ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਸਵੀਰ ਦਿਖਾਵਾਂ।

ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਗਲੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ 10 ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦਾ ਭੂਰਾ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਬੈਗ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਭੱਜਿਆ ਆਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਛੋਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਛੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹ ਕੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਦ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਿਲਿਆ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਿਕਾਰਡ ਚੈਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਗੁਆਚਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। (ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ

ਕਹਿਣਗੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।) ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। ਫਿਰ ਜੋ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਉਹ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਈ ਹੱਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਹੋਇਆ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾਇਆ ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਸਕਰਾਉਗੇ? ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ, “ਇਹ _____ ਨਹੀਂ ਹੈ!” ਤੁਸੀਂ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਭਰ ਦਿੱਤੀ, ਹੈ ਨਾ? ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਬਦ “ਸਹੀ” ਇਹੀ ਸਹੀ ਉੱਤਰ ਹੈ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਲਣ-ਪੌਸ਼ਣ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਹੋ ਅਤੇ ਦਰਦ ਨਾਲ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।

ਮੇਰੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਪੈਸੇ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਪੈਸੇ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮਤ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਵਿਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਹੀ ਦਰਦਨਾਕ ਅਤੇ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਪਏਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਕੁੜੱਤਣ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

ਹੁਣ ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਦੂਸਰੇ ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸੈਂਗਿਦੇ ਅਤੇ ਫਟੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਠ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂ, “ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਹੇ। ਡਰੋੰਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਿੱਛਲੇ ਦੱਸਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਹਰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ 22 ਘੰਟੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਖਿਰਕਾਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲਈ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।” ਉਹ ਸਥਾਨ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਤਾੜੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਿਆ। ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ! ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੰਦ ਪਿਸ ਲਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਬੁੜਬੁੜਾ ਰਹੇ ਹੋਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਵਿਹਲੇ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਏ ਪੈਸੇ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਹਰ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਨਾ ਰੌਲਾ ਪਾਵੇ? ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ

ਖਾਲੀ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਇੰਨਾ ਅਸਾਨ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ; ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਪਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਣਾ ਹੀ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।

ਪਰ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸੁਫਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਮੀਰ ਬਣਨਾ, ਕਰੋੜਪਤੀ ਬਣਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ, ਉਹ ਹੁਣ ਉਹ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪੈਸੇ ਵਾਂਗ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੈਸਾ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ. ਹਰ ਕੋਈ ਦੌੜ-ਦੌੜ ਕੇ ਥੱਕ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੌੜਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਉਹ ਉਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ: ਲਾਟਰੀ ਟਿਕਟ ਕੀ ਹੈ? ਅਜ਼ਾਦੀ! ਫੈਸਣਾ ਲੈਣ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ, ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦੀ।

ਕੌਣ ਇੱਕ ਕਰੋੜਪਤੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਸ਼ੋਆ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੋਆ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਫਲ ਹੋਣਗੇ।

ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਚੋਰੀ ਦੀ ਸਧਾਰਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਵੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਓ ਇੱਕ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਦੌੜਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਪਰ ਕੀ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਹੈ? ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਸਾਨ ਤਰੀਕੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੱਸ ਈੀ-ਮੇਲਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ \$20 ਮਿਲੀਅਨ ਮਿਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਪੈਸਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂ। ਉਸ ਈੀ-ਮੇਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅੱਧੇ ਪੈਸੇ ਤਾਂ ਹੀ ਦੇਣਗੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਮੇਰਾ ਈ-ਮੇਲ ਪਤਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵੀਸਾਂ, ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਵੀਸਾਂ, ਬੀਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਾਂ। ਸੱਚਾਂਤਰਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਕਰਨ ਲਈ ਮੂਰਖ ਦਿੱਸਦਾ ਹਾਂ?

ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਮੰਗੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਮ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲੱਗਭੱਗ 5 ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੈਟਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੱਗਭੱਗ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਭੱਗ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਲੱਗਣਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਯੂਰਪੀਅਨ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤੀ ਪੈਸੇ ਕਢਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਚਾਚੇ ਦੀ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਚਾਚੇ ਨੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਇਸ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚਾਚੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਰਾਸਤ ਉੱਤੇ \$50,000 ਦੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਟੈਕਸ ਦਾ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹੋਮ ਇਕੁਇਟੀ ਲੋਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫਰਾਂਸ ਤੋਂ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।” “ਪਰ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਅਮਰੀਕੀ ਵਕੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ?” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫਰਾਂਸ ਤੋਂ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।” ਮੇਰੇ ਗਾਹਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ \$50,000 ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਧੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੈਸੇ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਵਾਪਿਸ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। “ਨਹੀਂ,”

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਇੱਕ ਘੁਟਾਲਾ ਹੈ!” ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਕਥਿਤ ਚਾਚੇ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਫ੍ਰੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਟੈਕਸ ਭਰਨ ਲਈ ਪੂਰੇ ਪੈਸੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਉਸ ਕੋਲ ਪੰਜ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਟੈਕਸ ਦਾ ਪੈਸਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਫਾਰਮ ਈ-ਮੇਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚੋਂ \$50,000 ਕਢਵਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।” ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਵਕੀਲ ਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪਿੱਛਲੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਕੁਝ ਪੈਸਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਸਲਾਹ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਫੀਸ ਭੇਜਣੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨਗੇ, ਠੀਕ?” “ਹਾਂ, ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?” ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਦੱਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਘਪਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਖੌਤੀ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਪੈਸਾ ਅਸਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਲੋਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ! ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸੱਚ ਹੋਣ ਦੀ 1% ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਆਰਥਿਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪੂਰੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ! ਮੇਰੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਮੌਕੇ ਅਸਲ ਹਨ; ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਾਲ ਲੱਖਾਂ ਡਾਲਰ ਕਮਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮੈਂ ਕੋਲਬਸ, ਓਹੀਓ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਮਸੀਹੀ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਵਿਗਿਆਪਨ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਚੰਗੇ ਸੰਭਾਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਰੀਬ 50 ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਏ। ਤੁਰੰਤ ਇੰਟਰਵਿਊ ਸੈਟ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਹੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੌਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨੇੜਲੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਓਰੀਐਂਟੇਸ਼ਨ ਸੈਸ਼ਨ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿ ਆਰਥਿਕਤਾ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਦਿੱਸ਼ਟੀਕੇਣ ਨਾਲ ਮਸੀਹੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕ ਸਲਾਹ ਕਿਵੇਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰੈਸੈਂਸਿੰਗ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਤਜ਼ਰਬੇ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਲੈਣਗੇ ਕਿ \$200,000 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਹੋਟਲ ਦੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬਾਲਰੂਮ 1,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਆਏ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਬਹੁ-ਪੱਧਰੀ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 50 ਲੋਕ ਸਨ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਇੰਨੇ ਲੋਕ ਕਿਉਂ ਸਨ? ਉੱਤਰ ਸਧਾਰਨ ਹੈ - ਪੈਸੇ! ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਬਹੁ-ਪੱਧਰੀ ਕੰਪਨੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਸੀ ਕਿ “ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬੂਮ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਰੋੜਪਤੀ ਹੋਵਾਂਗਾ।” ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਬਹੁ-ਪੱਧਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ! ਹਾਂ, ਮੌਕਾ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣਾ ਅਸਾਨ ਹੈ ਅਤੇ, “ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਮੌਕਾ ਗੁਆ ਬੈਠਾਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਇਹ ਮੌਕਾ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂਗਾ!” ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਨਾ ਸਮਝੋ, ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਐਮ. ਐਲ. ਐਮ ਹਨ।

ਪਰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਔਸਤ ਐਮ.ਐਲ.ਐਮ ਭਰਤੀ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਜੀਵਿਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ, ਅਸਾਨ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਰੁਕੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੈਸੇ ਬਾਰੇ ਕਿੰਨਾ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਹਰਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕੋ: ਹਰ ਕੋਈ ਦੌੜਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜੀਵਿਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜੀਉਣ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਏ ਹਨ! ਉਹ ਵੀਕਐੰਡ ਤੇ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਾਲਚ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਛੁੱਟੀਆਂ ਦਾ ਆਕਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੌੜਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦਾ ਲਾਲਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੌੜਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪਹੁੰਚ ਸਿਰਫ਼ ਚੁੱਪ ਬੈਠਣਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਾਂ, ਉਸ ਖਾਸ ਮਕਸੱਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ: “ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਜਾਣਾ ਹੈ।” ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ,” ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਜਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਦ ਉਹ ਕਾਮਜ਼ਾਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਜੱਸ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਮੈਂ ਅੱਜ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਜਾਣਾ ਹੈ।” ਸਿਰਫ਼ ਤਨਖਾਹ ਲੈਣ ਲਈ,

ਪੈਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਠੀਕ
ਕੀਤੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ
ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਲਈ ਧਰਤੀ
ਦੀ ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ
ਦੀ ਜੀਵਿਤ ਰਹਿਣ ਦੀ
ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ
ਦੌੜਦੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ
ਲੱਗੇ ਰਹੋਗੇ।

ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਹੋਰ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਿਨ ਹੋਰ ਜੀਵਿਤ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੁਰੂਆਤ ਜੌਸ਼ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਣੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕੰਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਅਸਥਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਫੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੇ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਮਿਡ-ਲਾਈਫ਼ ਕ੍ਰਾਈਸਿਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਇਹ ਉਹ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜੀਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਇਸ ਤਰਸਯੋਗ ਭਵਿੱਖ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣ ਲਈ, ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪੈਸੇ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਮਕਸੱਦ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਖਾਸ ਮਕਸੱਦ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੋਗੇ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਜੀਵਿਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਢੋੜਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਲੱਗੇ ਰਹੋਗੇ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੋਗੇ!

ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ, ਆਓ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਉ ਆਪਣੇ ਸੌਂਕ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸੌਂਕ ਗੋਲਫ਼ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, “ਹੋ, ਮੈਂ ਅੱਜ ਗੋਲਫ਼ ਖੇਡਣ ਜਾਣਾ ਹੈ?” ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, “ਓਹ, ਇਹ ਸੁੱਕਰਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਕਰਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੋਮਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਹੁੰਦੀ, ਮੈਂ ਕੰਮ ਤੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।” ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੁਹਾਡਾ ਸੌਂਕ ਮੱਛੀ ਫੜਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਹੋਗੇ, “ਓ, ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਜਾਣਾ ਪਏਗਾ?” ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਹੋਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸੌਂਕ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸੇ ਜੌਸ਼ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀਆਂ

ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪਸੀਨਾ ਬਹਾਉਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਸਥਾਨ ਲੱਭ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਉਦੋਂ ਕੀ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਤਨਾਓ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਜਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਹੈ? ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਹੈ? ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਹੈ!

ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਰਕਤ ਧਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਸੋਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਉਂਦਾ।

—ਕਹਾਉਂਤਾਂ 10:22

ਥੌੜੀ ਦੇਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਇੱਥੇ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਧਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਉਸ ਦਰਦਨਾਕ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਪਸੀਨੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਦਮ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਖਬਰ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਬਿਲਕੁਲ! ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਯਸਾਯਾਹ 61 ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ:

ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਭਈ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਬੁਰੀ ਸੁਣਾਵਾਂ।

—ਯਸਾਯਾਹ 61:1

ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸੈਲੀ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਚੰਗੀ ਖਬਰ ਕੀ ਹੈ? ਆਰਥਿਕ ਅਜਾਦੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ! ਯਿਸੂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਧਰਤੀ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਪਸੀਨੇ ਦੀ ਸਰਾਪਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਓ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੀਏ। ਤੁਸੀਂ ਸੀਮਿਤ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਦੌੜ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਦੌੜ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੌੜ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ

ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭਿਆਨਕ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੌੜ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਿੱਛਲੇ 27 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਾਡੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਸੈਂਕੜੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਦੌੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਸਾਰੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਹ ਆਰਥਿਕ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਚੈਨ ਹਨ, ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੋਰ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜੀਵਨ ਬਸ ਜੀਵਿਤ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲਈ।

ਪ੍ਰਬੰਧ ਪ੍ਰੋ- ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ।

ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਡਾ ਦਰਸ਼ਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਹਾਂਗਾ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ - ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਜੀਵਨ। ਇਹ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧੋਖੇ ਵਾਲਾ ਰੂਪ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ 7

ਦਰਵਾਜ਼ਾ

ਆਉ ਅਸੀਂ ਬੌਝਾ ਸਮਾਂ ਕੱਢ ਕੇ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:7-8 ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਜਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਉਸ ਦੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਪਤੀ ਵਿੱਚ ਢੱਕਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਸਗੋਂ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵੀ ਨੰਗੇ ਹੋ ਗਏ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਲਈ ਅੰਜੀਰ ਦੇ ਪੱਤੇ ਬੁਣਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਨੰਗੇ ਹਨ।

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਵੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਹੀ ਨਿਆਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ (ਲੂਸੀਫਰ) ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ

ਨਿਆਂ ਨਰਕ, ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜੂਰੀ ਤੋਂ ਸਦਾ ਲਈ ਢੂਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਗਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਨਰਕ ਕਦੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਥੇ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਰਕ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ।

ਤਦ ਜਿਹੜੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਹੋਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਕਹੇਗਾ, ਹੇ ਸਰਾਪੇ ਹੋਇਓ,
ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਉਸ ਸਦੀਪਕ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਚੱਲੇ ਜਾਓ ਜਿਹੜੀ ਸੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ
ਢੂਤਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ।

-ਮੱਤੀ 25:41

ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਪ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਦਮ ਦੀ ਥਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ, ਆਦਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਜੋਂ, ਪਾਪ ਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਿਸਟ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਯੋਜਨਾ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲੌੜ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ, ਉਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਦਮ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਦਮ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਸਲ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਬਲੀਦਾਨ ਦੀ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਆਦਮ ਦੀ ਔਲਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਔਲਾਦ ਦਾਗੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ

ਹਜੂਰੀ ਤੋਂ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਚਾਅ ਜਾਂ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗੀ? ਇਹ ਸੰਭਵ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਰੱਖਣਾ ਸੀ ਜੋ ਆਦਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਧਰਤੀ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਆਦਮ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅੱਲਾਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਹ ਆਦਮ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਰਦ ਦਾ ਬੀਜ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਲੱਭਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਮਨੁੱਖ ਕੋਲ ਹੈ। ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਇਸ ਕੁੰਜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਦਮ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸੈਤਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਬਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਯਕੀਨਨ ਰੂਪ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਣ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਸ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਸ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਾਇਦਾ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਾਇਦੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਮਤਲਬ ਇਹ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਸਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਜੋੜਾ ਜੋ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਣ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਕਿ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਉਸ ਬੱਚੇ

ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਪਾਉਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੇਤ ਦੇ ਕਣ ਵਾਂਗ ਅਣਗਿਣਤ ਸੰਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਾਂ ਮਰਿਯਮ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬੀਜ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਅਬਰਾਹਾਮ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ।

ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਭਈ ਓਸ ਵਾਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿ ਤੇਰੀ ਅੰਸ ਇਉਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਬਾਹਲੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਛਿੱਲਾ ਨਾ ਹੋਇਆ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੌ ਕੁ ਵਰਿਹਾਂ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਭਈ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਹੁਣ ਮੁਰਦੇ ਵਰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਨਾਲੇ ਸਾਰਾਹ ਦੀ ਕੁੱਖ ਨੂੰ ਸੋਕਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਉਹ ਨੇ ਬੇਪਰਤੀਤ ਨਾਲ ਸੰਕਾ ਨਾ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਤਕਤਿਆਂ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਨਿਹਚਾ ਸੀ; ਭਈ ਜਿਹ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਬਚਨ ਦਿੱਤਾ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

-ਰੋਮੀਆਂ 4:18-21

ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਸਾਰਾਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਬੁੱਢੇ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ ਇਸਹਾਕ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਬਰਾਹਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਇਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾ ਦੇ ਸਰਾਪ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠ ਗਏ।

ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਖੋਲਿਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆਉਣਾ ਪਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹੀ ਕਰਨਾ ਸੀ! ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਸਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੱਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬੋਰਿੰਗ ਸੂਚੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਆਇ

ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਬਰਾਹਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਸੀ। ਸੈਤਾਨ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਸੂਚੀ ਗਲਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਯਿਸੂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਬਰਾਹਮ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੈਤਾਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦਾ ਜਨਮ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਧੌਖਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਆਪਣੀ ਜਾਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਰਹਿਣਾ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੀ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸਰਾਏਲ ਕੌਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅੰਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਸਰਾਏਲੀ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਹਾਬ, ਜੋ ਯਰੀਹੋ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਸੂਸੀ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਸੀ। ਜੀ ਹਾਂ, ਮੱਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਇਸਰਾਏਲੀ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਹੀ ਦੁਆਰਾ ਵੰਸ਼ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਥੌੜਾ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਚਰਚਾ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੈ। ਕੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਹੈ? ਹਾਂ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਇੱਕ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੱਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੂਚੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣ ਸਕਦੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਗਲਤ ਹੈ। ਉਹ ਸੂਚੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਾਂ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕੌਮ ਬਣਾਵਾਂਗਾ ਅਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਸੀਸ਼ ਦਿਆਂਗਾ
ਅਰ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਵੱਡਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਰ ਤੂੰ ਬਰਕਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋ ਜੋ ਤੈਨੂੰ
ਆਸੀਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸੀਸ਼ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦਾ
ਹੈ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਕਾਰਨ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਰਾਣੇ
ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਣਗੇ।

-ਉਤਪਤ 12:2-3

ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲਈ ਜੋ
ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ
ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਸੀਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ
ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ
ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ,
ਫਿਰ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਪ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਮੌਤ ਦੇ ਬੋਝ ਹੇਠ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ
ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਜੋ ਪਾਪ
ਆਦਮ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਆਇਆ
ਸੀ। ਪਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਉਸ
ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਜੋ ਸੁੰਨਤ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ। ਉਹ
ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਣ ਦੇ ਸਰਾਪ
ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠੋਂ ਗਏ।

ਅਬਰਾਮ ਡੰਗਰਾਂ ਅਰ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਧਨ ਮਾਲ ਵਾਲਾ ਸੀ।

-ਉਤਪਤ 13:2

ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨੇਮ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ
ਵੱਡਾ ਫਰਕ ਆਇਆ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਤਪਤ 3:17 ਵਿੱਚ ਆਦਮ ਨੂੰ ਕਹੀ ਗੱਲ
ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਜ਼ਰ
ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ
ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਪਸੀਨੇ ਦੁਆਰਾ ਜੀਵਿਤ ਰਹੇਗਾ। ਪਰ
ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਕ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਿੰਦਾ
ਹੈ, “ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਣਾਵਾਂਗਾ!” ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਬਰਾਹਾਮ

ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੌੜ ਖੁਦ ਦੌੜਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾ ਕੇ ਜੀਵਿਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਣਾਵਾਂਗਾ!” ਤਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅਤੇ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ? ਪੂਰੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕਾਮਯਾਬੀ!

ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਮੀਰ ਸੀ! ਉਸਦੇ ਥੱਚੇ ਅਮੀਰ ਸਨ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਸੰਸਾਰਿਕ ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਢੀ ਸੀ! ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫਰਕ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ। ਇਹ ਭੇਦ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਈ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੱਕ, ਉਸਦੇ ਪੋਤੇ ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਹੂਰੇ ਲਾਬਾਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਲਾਬਾਨ ਨੇ ਯਾਕੂਬ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਸ਼ੀਸ਼ਾਂ ਦੇਖੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦੌਲਤ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹਥਿਆਉਣ ਦੀ ਕੌਂਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬਰਕਤ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ ਨਾਲ ਆਸ਼ੀਸ਼ਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਰਕਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੌਂਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਮੀਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਰਿਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।

ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ! ਮੈਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਅਤੇ ਈ-ਮੇਲਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਪੈਸੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਜੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵੱਡੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਮਰਕੁਸ 10:30 ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁੱਖ ਝੱਲਾਂਗੇ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ
ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ
ਤੁਹਾਡੇ ਮੋਦੀ ਖਾਨਿਆਂ
ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ
ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ
ਵਿੱਚ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇਸ਼
ਵਿੱਚ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ
ਜਿਹੜਾ ਯਹੋਵਾਹ
ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

-ਬਿਵਸਥਾਸਾਰ 28:8

ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਕਠੋਰ ਮਾਲਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਜੀਉਣ ਦੇ ਲਈ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਗਰੀਬੀ, ਬਿਮਾਰੀ, ਦਰਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣ ਲਈ ਦਿੜ੍ਹ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਰਾਪ ਹੈ, ਵਰਦਾਨ ਨਹੀਂ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਰਥਿਕ ਜਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ!

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਜੀਵਨ ਬਸ ਇਸ ਲਈ ਜੀਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਤਮਿਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋ। ਦੇਖੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬਿਵਸਥਾ 28:8-13 ਵਿੱਚ ਅਥਰਾਹਾਮ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ।

ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਮੌਦੀ ਖਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਸ਼ੀਸ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੌਂਹ ਖਾਧੀ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਜਾ ਕਰ ਕੇ ਕਾਇਮ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰਗਾਂ ਉੱਤੇ ਚੱਲੋ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਵੇਖਣਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਪੁਕਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਥੋਂ ਡਰਨਗੇ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਵੇਗਾ ਅਰਥਾਤ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰਾਂ ਦਾ ਫਲ, ਤੁਹਾਡੇ ਚੌਣੇ ਦਾ ਫਲ, ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਫਲ ਉਸ ਭੂਮੀ ਉੱਤੇ ਜਿਹ ਦੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਸੌਂਹ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਧੀ ਸੀ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਚੰਗਾ ਅਕਾਸ਼ ਰੂਪੀ ਭੰਡਾਰ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ ਕਿ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੀਂਹ ਪਾਵੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਉੱਤੇ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ ਦਿਓਗੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਕਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਓਗੇ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰ ਠਹਿਰਾਵੇਗਾ ਪਰ ਪੂਛ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਰਹੋਗੇ ਪਰ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੋ ਜਿਹੜੇ ਅੱਜ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

-ਬਿਵਸਥਾ 28:8-13

ਪਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਨਵੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਰ ਮੁਸਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗਾ! ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੌਨਸ਼ਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਲੂਤ ਦੇ ਰੁੱਖ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਬੀਜ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪੌਦਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਲੂਤ ਦਾ ਰੁੱਖ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਹਿੱਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਮੌਦੀ ਖਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
-ਬਿਵਸਥਾਸਾਰ 28:8

ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣਾ ਕੀ ਹੈ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਆਇਤ 12 ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ:

ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ ਦਿਓਗੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਕਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਓਗੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਉਧਾਰ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ। ਉਹ ਸਿਰ ਹੋਣਗੇ ਨਾ ਕਿ ਪੂਛ। ਪੂਛ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸਿਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੂਛ ਉਸ ਦੇ ਮਗਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਧਨਵਾਨ ਦੀਣਾ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਦਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

-ਕਗਾਊਤਾਂ 22:7

ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਰਹਿਮੇ-ਕਰਮ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਨਹੀਂ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ! ਕੋਈ

ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਰਸੋਈ ਕਰਿਆਨੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਚੱਲੋਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਖਰੀਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਰਥਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਭਾਓਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਬਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਵੋਗੇ !”

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਵੋ!

ਅਧਿਆਇ 8

ਅਪੀਨਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਹੁਣ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਐਨਾ ਤਾਕਤਵਰ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਉਪ-ਸਿਰਲੇਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਪੋਤੇ ਯੂਸੂਫ਼ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਬਾਰੇ ਥੌੜਾ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਯੂਸੂਫ਼ ਦੇ ਭਰਾ ਉਸਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਭਰਾ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸਖਤ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੁਝ ਸਫਰ ਕਰ ਰਹੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਰਉਣ ਦੇ ਅੰਗ-ਰੱਖਿਆਕਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖੀ ਪੋਟੀਫਰ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ।

ਯੂਸੂਫ਼ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਰ ਪੋਟੀਫਰ ਮਿਸਰੀ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਫਿਰਉਣ ਦਾ ਖੁਸਰਾ ਤੇ ਜਲਾਦਾਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਮਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲਿਆਏ ਸਨ, ਮੁੱਲ ਲੈ ਲਿਆ, ਯਹੋਵਾਹ ਯੂਸੂਫ਼ ਦੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਸੀ ਸੋ ਉਹ ਭਾਗਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਿਸਰੀ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਉਸ ਦੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਕੰਮ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਉਹ ਸਫਲ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸੋ ਯੂਸੂਫ਼ ਉੱਤੇ ਉਹ ਦੀ ਦਯਾ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਹੋਈ। ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਮੁਖਤਿਆਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਅਰ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਦਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਅਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਖਤਿਆਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਸ ਮਿਸਰੀ ਦੇ ਘਰ ਉੱਤੇ ਯੂਸੂਫ਼

ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਰਕਤ ਬਖਸ਼ੀ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਰਕਤ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋਈ ਭਾਵੇਂ ਓਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਭਾਵੇਂ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਯੂਸੂਫ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖਾਣ ਦੀ ਰੋਟੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਮਖਰ ਨਾ ਰੱਖੀ।

-ਉਤਪਤ 39:1-7

ਆਇਤ 2 ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, “ਯਹੋਵਾਹ ਉਸ ਦੇ ਅੰਗ-ਸੰਗ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਭਾਗਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਗਿਆ।” ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਸੀਂ ਪਿੱਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੱਸ਼ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਤਰ ‘ਨਹੀਂ’ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨੇਮ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਹੁੰਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਨਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਅੱਡ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ, ਬਚਨ ਦੇ ਨੇਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਆਸਾ ਹੀਣ ਅਤੇ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸਾਓ। ਪਰ ਹੁਣ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਅੱਗੇ ਦੂਰ ਸਾਓ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੇੜੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋ।

-ਅਫਸੀਆਂ ਨੂੰ 2:12-13

ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਵਚਨ ਨੇਮ ਦੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੇਮ ਜਾਂ ਸੰਧੀ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਆਇਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਨ ਦੇ ਨੇਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਸਾ ਹੀਣ

ਅਤੇ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸਨ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਹਾਨ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹਾਂ। (ਅਫਸੀਆਂ 2:19।) ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ, ਉਤਪਤ 39 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਯਹੋਵਾਹ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ।” ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇਮ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦਾਦਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੇਮ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ, ਪਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਸ ਦੇਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਣਾਵਾਂਗਾ।” ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਪੋਟੀਫਰ ਨੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਫਰਕ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਪਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਫਰਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ! ਪੋਟੀਫਰ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਕਈ ਸਿਧਾਂਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਮੁੱਖ ਕੁੰਜੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ “ਅਧੀਨਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ” ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ “ਪੋਟੀਫਰ ਸਿਧਾਂਤ” ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਉਤਪਤ 39:5 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਅਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਖਤਿਆਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਸ ਮਿਸਰੀ ਦੇ ਘਰ ਉੱਤੇ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਪਰਤੀ
ਦੇ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ
ਵੀ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਅੌਰਤ
ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ
ਨੇਮ ਜਾਂ ਸੰਧੀ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ,
ਪਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ
ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ
ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਰਕਤ ਬਖਸ਼ੀ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਰਕਤ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋਈ ਭਾਵੇਂ ਓਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਭਾਵੇਂ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਸਵੀਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਯੂਸੁਫ਼ ਮੁਖੀਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਖੀਆ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਵਿੱਤਰ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੋਟੀਫਰ ਦੀਆਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਰਕਤ ਸੀ! ਪਰ ਉਹ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਕੌਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪੋਟੀਫਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਤਾਂ ਆਪਣਾਣੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਯੂਸੁਫ਼ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਗਈ।

ਪੋਟੀਫਰ ਦਾ ਧਨ, ਉਸਦੀ ਦੌੱਲਤ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਸਭ ਨੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ !!

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪੋਟੀਫਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਰਾਧ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਪੋਟੀਫਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸੜਕ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੌਨਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਪੋਟੀਫਰ ਨੇ ਆਪਣਾਣੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਉਸਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4 ਵਿੱਚ ਸਬਤ ਦਾ ਅਰਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਉਪਲੱਬਧ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਉਸ ਦਿਨ ਨਾ ਤਾਂ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਣ ਦੀ ਲੌੜ ਸੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੌੜ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ ਸਬਤ ਹਫਤੇ ਦਾ ਸੱਤਵਾਂ ਦਿਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਨੂੰ ਸਬਤ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਥੱਕ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਭ ਕੁਝ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੱਤਵਾਂ ਦਿਨ ਉਹ ਦਿਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਕੇ ਜੀਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਆਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਦਮ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਅਰਾਮ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕਰ ਕੇ, ਆਦਮ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਸਥਾਨ ਗੁਆ ਲਿਆ। ਆਦਮ ਨੂੰ ਹੁਣ ਜੀਵਿਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ।

ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਸ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਰਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਬਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਣ ਦੀ ਲੌੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਜਦੋਂ ਪੋਟੀਫਰ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਰਕਤ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਜੋ ਯੂਸੂਫ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਯੂਸੂਫ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਾਮ ਮਿਲਿਆ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਯੂਸੂਫ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖਾਣ ਦੀ ਰੋਟੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਖਬਰ ਨਾ ਰੱਖੀ।
-ਉਤਪਤ 39:6

ਸਬਤ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੀ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਇਹ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪਾਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਬਤ ਦਾ ਦਿਨ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਸੀ? ਭਾਵ, ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨੁੱਖ ਹਰ ਰੌਜ਼ ਸਿਰਫ਼ ਜੀਵਿਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੌੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਈ? ਜੇ ਉਹ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ? ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਯੂਸੂਫ਼ ਦੇ “ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਆਸ਼ੀਸ਼ਾਂ” ਦਾ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਉਦਾਹਰਣ ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 25 ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਜੁਬਲੀ ਸਾਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਛੋਕੜ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਜੁਬਲੀ ਸਾਲ ਹਰ 50 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਲ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਾਲ ਬੀ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸਾਲ ਵੀ ਸਬਤ ਦਾ ਸਾਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਬੀਜ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਸਵੀਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ: ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 49ਵੇਂ ਅਤੇ 50ਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਨਾ ਬੀਜਣ। ਫਸਲ ਬੀਜਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 51ਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਫਸਲ ਦੇ ਪੱਕਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਵਾਢੀ ਦੇ ਬਿਤਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰੋਗੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਰਾਏਲੀ ਵੀ ਚਿੰਤਿਤ ਸਨ। ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਜੇ ਕਦੀ ਤੁਸੀਂ ਆਖੋ ਭਈ ਸੱਤਵੇਂ ਵਰਿਹੇ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕੀ ਖਾਵਾਂਗੇ, ਵੇਖੋ, ਅਸੀਂ ਬੀਜਾਂਗੇ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਅਸੀਂ ਅੰਨ ਸਾਂਭਾਂਗੇ ਤਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਛੇਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਵਰ ਪਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਫਲ

ਉਗਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਅੱਠਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਬੀਜਣਾ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਤੀਕੁਰ ਅਜੇ
ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਫਲ ਖਾਂਦੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਜਦ ਤੋੜੀ ਉਸ ਦੇ ਫਲ ਨਾ ਆਉਣ ਤਦ ਤੋੜੀ
ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਖਾਂਦੇ ਰਹੋਗੇ।

-ਲੇਖੀਆਂ 25:20-22

ਸਬਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਸੰਭਵ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਛੇਵੇਂ ਦਿਨ ਨੂੰ
ਦੋ ਗੁਣਾ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਕ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ
ਅਤੇ ਸੋਚੋ। ਇਹੀ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ
ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਠੀਕ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਛੇਵੇਂ ਦਿਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਹਿੱਸਾ
ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਓ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸੋਚੀਏ; ਜੇ ਸਾਡੇ
ਕੋਲ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੌੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੌੜ
ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਬਦਲਾਓ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਹਾਲ
ਹੋਣ ਲਈ ਮੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੋਟੀਫਰ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ।
ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੱਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਹਰ ਲੋੜ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਿਆ
ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਉਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ
ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਹੀ ਗੱਲ ਕਹਾਂਗਾ, “ਜਦੋਂ
ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਪੈਸੇ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੋਗੇ ਕਿ
ਤੁਹਾਡਾ ਮਕਸੱਦ ਕੀ ਹੈ।” ਪਰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਖਬਰ ਹੈ! ਸਬਤ ਦਾ ਅਰਾਮ ਅੱਜ ਵੀ
ਉਪਲੱਬਧ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਰਾਮ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ
ਸਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਜੀਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ
ਪਰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅਰਾਮ ਦਾ ਦਿਨ ਅੱਜ ਵੀ ਹੈ; ਜੋ
ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਰਾਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਤੋਂ
ਵੀ ਅਰਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਦਰਦਨਾਕ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਜੀਵਿਤ ਰਹਿਣ ਦੇ
ਲਈ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਣ ਦੀ ਅਵਸਥਾ) ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕੰਮ
ਤੋਂ ਅਰਾਮ ਕੀਤਾ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੇ ਪੋਟੀਫਰ ਲਈ ਦਰਦਨਾਕ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਗਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਿੰਦਗੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਨੰਦ, ਜਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ!

ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਰਕਤ ਧਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਸੋਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਉਂਦਾ।

—ਕਹਾਉਤਾਂ 10:22

ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਰਕਤ ਧਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਸੋਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਉਂਦਾ!!! ਅਸੀਂ ਉਤਪਤ 3:17 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਮਿਹਨਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਉਪਰ ਉੱਠ ਕੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾ ਕੇ ਜੀਅ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਸ ਪੁਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਆਪਣੀ ਅਧੀਨਤਾ ਬਦਲੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲਵਾਂਦਿ!

ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਉਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਧਰਮ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਚਰਚ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨਗੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿੰਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਰਥਿਕ ਤਨਾਓ ਅਤੇ ਕਮੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਅ ਰਹੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੂਸੂਫ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਰਾਜ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹੋ

ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ! ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਅਮੀਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੌੜਾ ਵੱਖਰਾ ਦੱਸਾਂ: ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ਗਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪੋਟੀਫਰ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਹਤਾਸ ਹਨ, ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਸਰਾਪ ਹੇਠ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ

ਜਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਰੁੱਖਾ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਲੋਕ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਉੱਤਰ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਟੀ.ਵੀ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ; ਮੈਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਚਰਚਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੋਈ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੀਵਿਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਖਰਾਬ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਘਰ ਖੰਡਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉੱਥਲ-ਪੁੱਥਲ ਸੀ। ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਿਉਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿੰਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ? ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਸਤੇ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਪਰ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਗੇ ਕਿ ਸਵਰਗ ਕਿੰਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ। ਸੁਣੋ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬਚਨ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਲੱਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਲੱਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ! ਰਾਜ ਦੀ ਸਚਾਈ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣੀ ਹੈ। ਪੋਟੀਫਰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਉਪ-ਸਿਰਲੇਖ ‘ਅਧੀਨਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ’ f ਕਉਂ ਰੱਖਿਆ? ਕਿਉਂਕਿ ਪੋਟੀਫਰ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਭਤ ਦੇ ਅਰਾਮ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਪਸੀਨਾ ਅਤੇ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਜੀਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਡਰ ਅਤੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਿਰਫ਼ ਜੀਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਮਕਸੱਦ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਰਿਆ? ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਪੋਟੀਫਰ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯੂਸੂਫ਼ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੇਠ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਢੀ ਚਲਾਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਮਿਲ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਹਿਰਨ, ਪੈਸਾ, ਕਾਰ

ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮਨਪਸੰਦ ਘਰ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਅਧੀਨਤਾ ਜਾਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨੂੰ ਬਦਲੋ। ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਕਿਰਿਆਂ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਆਪਣੀ ਅਧੀਨਤਾ ਬਦਲੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲਓ!

ਅਧਿਆਇ ੯

ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਓ !

ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਡੋਨ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੈਠ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲੱਗਭੱਗ 3-4 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਤੇ ਹੋਰ ਦੂਜੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਵਿਆਹੀ ਜਿਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਉਸਦੀ ਆਰਥਿਕ ਹਾਲਤ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਡੋਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਦਰ ਘੱਟ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੰਜ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਅਸਲੀ ਵਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡੋਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਉਹ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਓਹੀਓ ਦੇ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਿਹਤ ਬੀਮਾ ਵੇਚਣਾ, ਪਰ ਉਹ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਆਰਥਿਕ ਸਮੱਸਿਆ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਡੋਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇਖੀ। ਉਹ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਖਾਸ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕਤਾ ਹੋਈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਤੇ ਰੱਖ ਲਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਾਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਇੱਕ ਨਿਵੇਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਲਾਭ ਹੋਇਆ।

ਮੇਰੀ ਨਵੀਂ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਇੱਕ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਹਵਾਈ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਟਿਕਟ ਜਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਡੋਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਡੋਨ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਵਰਗੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਾਂ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ।

ਮੈਂ ਡੋਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਸਫ਼ਲ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ, ਡੋਨ ਇੰਨਾ ਦੁਖੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹਵਾਈ ਯਾਤਰਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੈ।

ਇਸ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾ, ਡੋਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕੀ ਵੇਖਾਂਗੇ ਅਤੇ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਡੋਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਪਰੰਤੂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਖਿੱਚਿਆ। ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ਤ ਮਹਾਂਸਾਗਰ ਦੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬਲੂ ਮਾਰਲਿਨ ਫੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਡੋਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਕਿ, “ਹਵਾਈ ਦੁਨੀਆਂ ਬਲੂ ਮਾਰਲਿਨ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ,” “ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬਲੂ ਮਾਰਲਿਨ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਫ਼ਨੇ ਦੇ ਸੱਚ ਹੋਣ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੈਂ ਡੋਨ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਦੇਖੀ ।

ਡੋਨ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਸ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਇਹ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਹਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਲੂ ਮਾਰਲਿਨ ਨੂੰ ਫੜ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਡੋਨ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਸਦੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਰਕੁਸ 11:24 ਵਿੱਚੋਂ ਦੱਸਿਆ, “ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਕੇ ਮੰਗੋ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ।” ਡੋਨ ਦੇ ਲਈ, ਇਹ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਉੱਤੇ ਨਿੱਕਲੀਏ, ਉਸ ਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਠੀਕ ਉੱਵੇਂ

ਹੀ ਬੀਜਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹਿਰਨ ਲਈ ਬੀਜਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਮਿਲਕੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਲੂ ਮਾਰਲਿਨ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ, ਡੋਨ ਨੇ ਫਸਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਛਾਣਬੀਨ ਕੀਤੀ ਕਿਹੜੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਉਪਲੱਬਧ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏ ਲੈਣ ਲਈ ਕੀਮਤ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਕਪਤਾਨ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਬੁੱਕ ਕਰ ਲਈ। ਸਭ ਕੁਝ ਤੈਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹਵਾਈ ਦੇ ਨੀਲੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ।

ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਨੀਲੀ ਮਾਰਲਿਨ ਫੜਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਮੱਛਲੀਆਂ ਫੜਣ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਦਿੱਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਬਲੂ ਮਾਰਲਿਨ ਨਹੀਂ ਫੜ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਪਿੱਛਲੇ 4 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਹਰ ਦਿਨ ਚਾਰਟੇਡ ਟੂਰ ਉੱਤੇ ਦੋ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰੂ ਮੈਂਬਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਬਲੂ ਮਾਰਲਿਨ ਲਿਆ ਸਕੇ ਸਨ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਰਲਿਨ ਦਾ ਮੌਸਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਰਲਿਨ ਇੱਕ ਪਰਵਾਸੀ ਮੱਛੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਾਸ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿੜ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਦਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਨੀਲੀ ਮਾਰਲਿਨ ਫੜਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕੌਸ਼ਲ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।

6 ਘੰਟਿਆਂ ਤੱਕ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਫੜ ਪਾਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਕਿਤੇ ਡੋਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਾ ਪੈ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ। ਡੋਨ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੇ ਪੁੱਲ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਚ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਬਲੂ ਮਾਰਲਿਨ ਕਦੋਂ ਮਿਲੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ ਤਦ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ? ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ, ਡੋਨ

**“ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ
ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ
ਕਰ ਕੇ ਮੰਗੋ, ਪਰਤੀਤ
ਕਰੋ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ
ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਮਿਲੇਗਾ।”**

- ਮਰਕੁਸ 11:24

ਨੇ ਜੋਰ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਗੈਰੀ, ਉੱਤਰ ਸੌਖਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ। ਤਦ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਡੋਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਾਰਲਿਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।

ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ, ਡੋਨ ਦੀ ਰੀਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਵੱਲ ਚੁੱਕਦੇ ਹੀ ਅਵਾਜ਼ ਕਰਨ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਚੀਕਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਮੱਛੀ ਫਸ ਗਈ ਹੈ!”

“ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਾ ਹੋਵੋ” ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨੀਲੀ ਮਾਰਲਿਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਰਲਿਨ ਪਰਤ ਉੱਪਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਛਲਾਂਗ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੱਛੀ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿੱਚ ਹੈ।” ਡੋਨ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਲਈ ਜੋਰ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਮੱਛੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੜ੍ਹਾ ਉੱਤੇ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੱਛੀ ਡੋਨ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਥੱਕ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਉਸਨੇ ਛੁੱਟ ਕੇ ਨਿੱਕਲ ਜਾਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਡੋਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਡੋਨ ਨੇ ਰੀਲ ਵਿੱਚ ਫਸੀ ਉਸ ਵੱਡੀ ਸੁੰਦਰ ਨੀਲੀ ਮਾਰਲਿਨ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਤਾਂ ਕਿਸ਼ਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ।

ਡੋਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੱਛੀ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਅੱਜ ਵੀ ਮੇਰੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਹਰੀ ਰੂਪ ਤੋਂ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੱਛੀ ਸੀ। ਪਰ ਡੋਨ ਦੇ ਲਈ, ਮਾਰਲਿਨ ਬਹੁਤ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਮਾਰਲਿਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਡੋਨ ਦੇ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ

ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲ ਪਿੱਛੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣੋਗੇ ਜਿਸਨੇ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਯਹੁੰਨਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, “ਪੌਣ ਜਿੱਧਰ ਚਾਹੁੰਦੀ

**ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਵਾ ਦੇਖੀ ਨਹੀਂ
ਜਾ ਸਕਦੀ ਪਰ ਕੁਦਰਤੀ
ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਉਸਦਾ ਭੇਤ
ਭਰਿਆ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ,
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ
ਰਾਜ ਵੀ ਅਸਲੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਕੁਦਰਤੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ
ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।**

ਹੈ ਵਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਹ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਉਹ ਕਿੱਧਰੋਂ ਆਈ ਅਤੇ ਕਿੱਧਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆ ਸੋ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ।” (ਆਇਤ 8)। ਡੋਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ ਉਹ ਖੂਬਸੂਰਤ ਦਿਨ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਡੋਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਵੱਡੀ ਮਾਰਲਿਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹਵਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੁਦਰਤੀ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਅਸਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਵੇਂ ਹੀ ਬਦਲਾਓ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦਿਨ ਡੋਨ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਠੀਕ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਰਲਿਨ ਮੱਛੀ ਉਸ ਥਾਂ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੀ? ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਨਹੀਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੱਛੀ ਉਸ ਥਾਂ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੀਲੀ ਮਾਰਲਿਨ, ਨੀਲੀ ਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਰਿਆਨੇ ਦਾ ਸਮਾਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿਰਨ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਲਿਨ ਮੱਛੀ ਫੜੀ ਗਈ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਸੀ! ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਗੇ। ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਅੱਲਗ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ

ਹਾਂ। ਯਿਸੂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਗਏ, ਰਾਜ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ। ਮੇਰੀਆਂ ਮਨ ਪਸੰਦ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਮਰਕੁਸ 6 ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਮੱਛੀਆਂ ਨਾਲ 5000 ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖੁਆਇਆ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਵਾਰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ।

ਅਰ ਜਾਂ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਢਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਥਾਂ ਉਜਾੜ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਨ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਢਲ ਗਿਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਰ ਤਾਂ ਓਹ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਗਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਖਾਣ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲੈਣ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਦਿਓ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਭਲਾ, ਅਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਸੌ ਰੂਪਏ ਦੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਮੁੱਲ ਲੈ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਈਏ? ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਹਨ? ਜਾਓ ਵੇਖੋ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਲੂਮ ਕਰ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜ ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਮੱਛੀਆਂ।

ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕੇ ਸੱਭੇ ਹਰੇ ਘਾਹ ਉੱਤੇ ਪੰਗਤਾਂ ਹੋਕੇ ਬਹਿ ਜਾਣ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੌ-ਸੌ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹਾਂ-ਪੰਜਾਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲ ਬੈਠ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਪੰਜ ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਮੱਛੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਅਕਾਸ਼ ਦੀ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਅਰ ਬਰਕਤ ਦੇ ਕੇ ਰੋਟੀਆਂ ਤੋੜੀਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਮੱਛੀਆਂ ਉਹ ਨੇ ਸਭਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀਆਂ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਰੇ ਖਾ ਕੇ ਰੱਜ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੁੱਕੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਟੋਕਰੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਉਠਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੱਛੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਰੋਟੀਆਂ ਦੇ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਮਰਦ ਸਨ।

ਮਰਕੁਸ 6:35-44

ਯਿਸੂ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਲੋਕ ਭੁੱਖੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਘਰ ਪੁੱਜਦੇ-ਪੁੱਜਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ; ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ? “ਓਹ, ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਹੋ। ਮੈਂ

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਭੁਲ ਗਿਆ ; ਚੱਲੋਂ ਅਸੀਂ ਬੈਠਕ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।” ਨਹੀਂ, ਉਹ ਬਸ ਇੰਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਦਿੱਓ” ਕੀ? ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਥੋਂ 5000 ਮਰਦ ਸਨ, ਪਰ ਅੱਗੇਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਗਿਣਤੀ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖਵਾਉਣਾ, ਭਲੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਕੰਮ। ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਭਾਵਿਕ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ, ਪਰ ਯਿਸੂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ 8 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਜਿੰਨੀ ਰਕਮ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇਗੀ! ਕੀ ਅਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਰੋਟੀ ਉੱਤੇ ਇੰਨਾ ਖਰਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਓ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਕਮੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਕਾਰਨ, ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਆਰਿਖਕ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ, ਕਸ਼ਟਦਾਇਕ ਬਕੋਵਾਂ ਅਤੇ ਮੁੜ੍ਹਕਾ ਬਹਾਉਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਠੀਕ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅੱਠ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਜਿੰਨੀ ਰਕਮ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਜਾਂ ਸੰਸਾਰਿਕ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਣ ਕਿ ਮੈਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ ; ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ? ਕੀ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਾਲਚ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ? ਨਹੀਂ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਸੀਮਿਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸੋਚ ਇਸ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖ ਕਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਘਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਉਣ ਲੱਗਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਤੇਜ਼ ਦੌੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਚੱਲੋ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ \$ 15 ਕਮਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਹਫ਼ਤਾ 40 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ... ਵਾਹ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇੰਨੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ

ਮੈਂ ਉਸ ਘਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਸਮਝ ਕੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿਉਗੇ। ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੌੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਜੀਅ ਨਹੀਂ ਪਾਵਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਨਾਲ ਜੁੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ - ਫਿਰ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਭਵ ਹੈ!

“ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਅੱਠ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਜਿੰਨੀ ਰਕਮ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇਗੀ!” ਮੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਇੰਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖਵਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਓ।” ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਚਿੱਤਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਸਟਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਕੁਝ ਔਖਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਘਰ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਤੁਹਾਡਾ ਭੁਗਤਾਨ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਤਦ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਾਂਗਾ, “ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਰਜ਼ ਤੋਂ ਅਜਾਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵੇਖੋਗੇ, ਤਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਰੋਗੇ, ਨਹੀਂ ਦੇਖੋ ਪਾਸਟਰ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬਸ ਇੰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਉਧਾਰ ਚੁੱਕਾ ਸਕੀਏ। “ਫਿਰ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੱਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਧਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਹਾਂ।

ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। “ਯਿਸੂ, ਇਨ੍ਹਾਂ 20,000 ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਖਾਣਾ ਖਵਾਉਣਾ ਹੈ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ? ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਖਾਣਾ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਮੇਟੀਆਂ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਗੱਡੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖਾਣਾ ਇੱਥੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਤਦ ਤੱਕ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ, ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਢਵਾਉਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਅਸੀਂ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਅਤੇ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇਣ ਲਈ ਨਾ ਕਹਿੰਦਾ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਿਵਸਥਾ ਦਿਖਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਕੰਮ। ਜਦੋਂ ਚੇਲੇ ਉਲੜਣ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ।

“ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ? ਜਾ ਕੇ ਵੇਖੋ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ।” ਚੇਲੇ ਵਾਪਿਸ ਆਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੰਜ ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਮੱਛੀਆਂ ਹਨ।” ਇੱਕ ਵਾਰ, ਪੰਜ ਮੱਛੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਰੋਟੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਿਆਓ। ਉਹ ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮੱਛੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਦਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮੱਛੀਆਂ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਧਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ 20,000 ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਾਣ ਦੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਭੋਜਨ ਸੀ। ਕੀ ਹੋਇਆ? ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ?

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। “ਆਸੀਰਵਾਦ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਅਲੱਗ ਕਰਨਾ

ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਇੱਕ ਰਾਜ ਬਣ ਗਏ। ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤ੍ਤਾ ਉੱਤੇ 20,000 ਲੋਕ ਪੰਜ ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਮੱਛੀਆਂ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਕਹਾਣੀ ਇੱਥੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਟੁੱਕੜਿਆਂ ਦੀਆਂ 12 ਟੋਕਰੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਪੰਜ ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਮੱਛੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਢੀ ਨਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਇਹ 20,000 ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੱਕ ਗਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਭੋਜਨ ਸੀ? ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਰਸਤਾ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋਣਾ!

ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ ਨੂੰ ਨੇਤ੍ਰਿਓਂ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਫਾਰਮੂਲਾ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਿਰਨ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਹਿਰਨ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬੀਜਣਾ ਸਿਖਾਇਆ। ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮੱਛੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਧਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 20,000 ਲੋਕਾਂ

ਦੇ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 12 ਟੋਕਰੀਆਂ ਬਚੀਆਂ ਸਨ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਰੋਟੀ-ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਗੁਣਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਮੱਛੀ ਨਾਲ ਗੁਣਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੱਛੀ ਬੀਜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੱਛੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਦੋਂ ਕੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮੱਛੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬੀਜਣ ਲਈ ਮੱਛੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਇਸਦਾ ਉੱਤਰ ਹੈ - ਪੈਸਾ! ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਪੈਸਾ ਇੱਕ ਬਾਰਟਰ ਸਿਸਟਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਰ ਰੌਜ਼ ਪੈਸੇ ਨੂੰ "ਨਾਮ" ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁੱਧ, ਘਰ, ਕੱਪੜੇ, ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪੈਸਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੀਜਦੇ ਹਾਂ; ਅਸੀਂ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬੀਜਣ ਦੇ ਲਈ, ਮੱਛੀ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਲਈ ਦੁਕਾਨ ਉੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਸੀਂ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਮੱਛੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਨ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਸਵੰਧ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤਾਇਤਗੁਣਾਂ (ਮਲਟੀਪਲੈਕਸਡ) ਦਾ ਇਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲੂਕਾ 5 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਐਉਂਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਲੋਕ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਛਿੱਗਦੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਗਨੇਸਰਤ ਦੀ ਭੀਲ ਦੇ ਕੰਢੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਭੀਲ ਦੇ ਕੰਢੇ ਦੋ ਬੇੜੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਪਰ ਮਾਛੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਜਾਲਾਂ ਨੂੰ ਧੋ ਰਹੇ ਸਨ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੇ ਜੋ ਸਮਉਨ ਦੀ ਸੀ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਚਾਹਿਆ ਜੋ ਕੰਚਿਓਂ ਰਤੀ ਕੁਹਟਾ ਲੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬੈਠ ਕੇ ਬੇੜੀ ਉੱਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲੱਗਾ ਜਾਂ ਉਹ ਬਚਨ ਕਰ ਹਟਿਆ ਤਾਂ ਸਮਉਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਈ ਛੂੰਘੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਪਾਓ।

ਸਮਉਨ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਸਾਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਪਰ ਕੁਝ ਨਾ ਫ਼ਿੜਿਆ ਤਦ ਵੀ ਤੇਰੇ ਆਖਣ ਨਾਲ ਜਾਲ ਪਾਵਾਂਗਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਘੇਰ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਟੁੱਟਣ ਲੱਗੇ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਦੂਜੀ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਸਨ ਸੈਨਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਆਣ ਕੇ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਸੋ ਉਹ ਆਏ ਅਰ ਦੋਵੇਂ ਬੇੜੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭਰ ਲਈਆਂ ਜੋ ਛੁੱਬਣ ਲੱਗੀਆਂ।

-ਲੂਕਾ 5:1-7

ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਆਓ ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੇ ਛੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ। ਉਹ ਮੱਛੀਆਂ ਉਸ ਥਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਚੀਆਂ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸਦੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਬਿਲਕੁਲ।” ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਛੂੰਘੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਉਸ ਤੋਂ ਉਹ ਹੈਰਾਨ

ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, “ਜਿਸੂ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਫੜਿਆ।” ਪਤਰਸ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਮਛੇਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਮੱਛੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਦੀ ਕੌਂਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਗਿਆਰ ਉਤਾਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਲ ਵੀ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਕੇ ਰੱਖ ਲਏ ਸਨ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਰਸ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਘੰਟਾ ਭਰ ਕੀਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੇ ਛੂਹ ਲਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਛੋਹਣਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਪਤਰਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕਹਿਣ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਜਾਲ ਪਾਵਾਂਗਾ।” ਪਤਰਸ ਨੇ ਜਾਲ ਪਾ ਕੇ ਇੰਨੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜ ਲਈਆਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਜਾਲ ਟੁੱਟਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਸਤੀ ਡੁੱਬਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਟੁੱਟਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬੇੜੀਆਂ ਡੁੱਬਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ। ਬਾਈਬਲ ਪਤਰਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਸੀ!

ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ? ਕੀ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਧੀਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਲ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸਤੀ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਕਿਸਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਵਚਨ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੱਛੀਆਂ ਦਾ ਸਹੀ ਸਥਾਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵੈਧਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ; “ਉੱਥੇ ਡੂੰਘੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ।”

ਇਸ ਲਈ ਆਓ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੌਂਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸਤੀ ਉਧਾਰ ਲਈ ਇਸੇ ਕਿਸਤੀ ਉੱਤੇ ਪਤਰਸ ਨੇ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਦੀ ਕੌਂਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਰਾਤ

ਬਿਤਾਈ। ਇਸ ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸ਼ਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੱਛੀਆਂ ਕਿੱਥੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਪਤਰਸ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਥਾਂ ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਫਿਰ ਲੱਗਭੱਗ ਮੱਛੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵੀ ਮੱਛੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਮੱਛੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਫੜੀਆਂ ਗਈਆਂ? ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਹਿਦਾਇਤ ਦੇ ਵਚਨ ਦੁਆਰਾ। ਆਓ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੀਏ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੱਛੀਆਂ ਕਿੱਥੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਪੰਜ ਰਾਤ ਦੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕ੍ਰਿਸ ਨਾਂ ਦਾ ਆਦਮੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਪੈਸੇ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਢੁਬਣ ਲੱਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਚੌਥਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਸਿਰਫ 40 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਉਦਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਿਸਤੌਲ ਲੈ ਕੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਤੱਕ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਇਗਾਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਪਏ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਉੱਤੇ ਰੁਕ ਗਿਆ।

ਤੜਕੇ ਦੇ 3:30 ਵਜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਿਸਤੌਲ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ। ਉਸ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਨੰਬਰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਾਥੀ ਦਾ ਫੋਨ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਫੋਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਗਿਆਰਵੀਂ ਵਾਰ ਕਾਲ ਆਈ, ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ ਨੇ ਆਖਿਕਰਾਰ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿੱਕਲੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ, “ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?” ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹਿੱਲਣਾ; ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!” ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਹੁਣੇ

ਹੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕ੍ਰਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਉਸਨੇ ਕ੍ਰਿਸ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 3:00 ਵਜੇ ਛੋਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਿਸ ਨੇ ਛੋਨ ਨਹੀਂ ਚੁਕਿਆ ਤਦ ਵੀ ਕੌਂਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਿਸ ਦਾ ਸਾਥੀ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਕ੍ਰਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਆਈਆਂ। ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਕਲੀਸਿਆ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ ਕੋਲ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਚੰਭੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਿਸ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ। ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿਕਲਪ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪਨੀਰ ਕੇਕ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਿਹਤ-ਅਧਾਰਿਤ ਪਨੀਰ ਕੇਕ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਲਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਕ੍ਰਿਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪਨੀਰ ਕੇਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਸਥਾਨਕ ਹੈਲਥ ਫੂਡ ਸਟੋਰ ਉੱਤੇ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਵਾਦ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪਨੀਰ ਕੇਕ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਨੀਰ ਕੇਕ ਬਣਾ ਕੇ ਸਥਾਨਕ ਹੈਲਥ ਫੂਡ ਸਟੋਰ ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਦਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸਦਾ ਕੇਕ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰੱਖਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੇਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕੇਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਕੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਅਗਾਊਂ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪਨੀਰ ਕੇਕ ਬਣਾ ਕੇ ਹੈਲਥ

ਛੂਡ ਸਟੋਰ ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਿਸ ਆਪਣਾ ਕੇਕ ਲੈ ਕੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਹੈਲਥ ਛੂਡ ਸਟੋਰ ਚੇਨ ਦਾ ਸੀ. ਈ. ਓ. ਉੱਥੇ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੀ. ਈ. ਓ. ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਨੀਰ ਕੇਕ ਦਾ ਸਵਾਦ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੱਸੇਗਾ।

ਉਸ ਰਾਤ ਸਭਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕ੍ਰਿਸ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਿਸ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਹੈਲਥ ਛੂਡ ਸਟੋਰ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕ੍ਰਿਸ ਵਾਪਿਸ ਆਇਆ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ! ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੀ. ਈ. ਓ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੈਲਥ ਛੂਡ ਸਟੋਰਾਂ ਲਈ ਪਨੀਰ ਕੇਕ ਬਣਾਏ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਟੋਰ ਲਈ। ਸੀ. ਈ. ਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਕੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ ਹੈਰਾਨ ਸੀ! ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਸੀ. ਈ. ਓ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੀ ਆਖਰੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਆ ਕੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ। ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਟਾਕ ਦਾ ਦਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਡੇ ਸੇਵਕਾਈ, ਫੇਥ ਲਾਈਫ ਨਿਊ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਅਵਿਸਵਾਸਯੋਗ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਜੀਰੋ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ 10

ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਪਸੀਨਾ ਨਾ ਬਹਾਓ!

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਤੋਂ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਦੌੜਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ? ਉਹ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਗਿੱਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਪਸੀਨੇ ਅਤੇ ਗਿੱਲੀ ਝੱਗ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, “ਗੈਰੀ, ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ?” ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਬੀਆਂ ਨੇ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜੀਆਂ, ਤਾਂ ਦੋ ਕਿਸਤੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਨਾਲ ਇੰਨੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਟੁੱਟਣ ਹੀ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਰਾਤ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਦੇ ਰਹੇ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮੱਛੀਆਂ ਕਿੱਥੇ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੱਛੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਜਾਲ ਨੂੰ ਕਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਕੀ ਉਹ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜ ਰਹੇ ਸਨ?

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੱਛੀ ਫੜਨਾ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਔਰਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਲਾਘ ਲਈ ਮੱਛੀ ਫੜ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਬੀਆਂ ਦੀ ਮੱਛੀ ਫੜਨਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮੱਛੀ ਫੜਨਾ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਪਤਰਸ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਭੱਗ 40 ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਹਿਰਨ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ? ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੱਛੀਆਂ

ਕਿੱਥੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜ ਰਹੇ ਹੋ? ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹਿਰਨ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਫਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਪੂਰੀ ਰਾਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਿਆਦਾਤਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀਆਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਆਖਦਾ ਹਾਂ!

ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਮੱਤੀ 17:27 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮਹਸੂਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

“ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਨਾ ਖੁਆਈਏ ਤੂੰ ਜਾ ਕੇ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਕੁੰਡੀ ਸੁੱਟ ਅਰ ਜੋ ਮੱਛੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿੱਕਲੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਹ ਦਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਇੱਕ ਰੁਪਿਆ ਪਾਏਂਗਾ ਸੋ ਉਹ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਦਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਣੀਂ।”

ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਪਤਰਸ ਸਾਨੂੰ ਮਹਸੂਲ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਓ, ਨੌਕਰੀ ਪਾਓ, ਪੈਸਾ ਕਮਾਓ ਅਤੇ ਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸਾ ਕਮਾ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਆਓ।” ਨਹੀਂ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਕਿਉਂ? ਜੇਕਰ ਪਤਰਸ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਰਾਪ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਿਸ ਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੈਸੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੌੜਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕੰਮ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਯਿਸੂ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਜੋ ਉੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਉਹੀ ਉੱਤਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿੱਥੇ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਢੀ ਲਈ ਕਿਹੜੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਲੱਭਣਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਬਸ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਕਸਰ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਰਕੁਸ ਅਧਿਆਇ 11 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਅੰਜੀਰ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਨੂੰ ਸੁਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਤਰਸ ਹੈਰਾਨ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਲਾਜ਼ਰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਚਾਰ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ, ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਰਾਜ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋਏ ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ, ਹੱਸੇ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ?” ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੱਤੀ ਅਧਿਆਇ 6 ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਉਪ-ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ!” ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਹੈ।

“ਪਰ ਜੇ ਤੇਰੀ ਅੱਖ ਬੁਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਅਨੁਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੋ ਜੇ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਚਾਨਣ ਅਨੁਰਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਿੱਡਾ ਅਨੁਰਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੋ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਇੱਕ ਨਾਲ ਵੈਰ ਅਤੇ ਦੂਏ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖੇਗਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਏ ਨੂੰ ਤੁੱਢ ਜਾਣੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਾਯਾ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦੇ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ ਭਈ ਅਸੀਂ ਕੀ ਖਾਵਾਂਗੇ ਜਾਂ ਕੀ ਪੀਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਕੀ ਪਹਿਨਾਂਗੇ? ਭਲਾ, ਪ੍ਰਾਣ ਭੋਜਨ ਨਾਲੋਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਬਸਤਰ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਕ ਨਹੀਂ? ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਜੋ ਉਹ ਨਾ ਬੀਜਦੇ ਨਾ ਵੱਚਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਭੜੋਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿਰਤਪਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਲਾ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ? ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਓਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਧਾਅ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਅਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲਈ ਕਾਹਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜੰਗਲੀ ਸੋਸਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਜੋ ਉਹ ਕਿੱਕੁਰ ਵੱਧਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਾ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਨਾ ਕੱਤਦੇ ਹਨ? ਪਰ ਮੈਂ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਸੁਲੇਮਾਨ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਭੜਕ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾ ਸੀ ਸੋ ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੰਗਲੀ ਬੁਟੀ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਅੱਜ ਹੈ ਅਤੇ ਭਲਕੇ ਤੰਦੂਰ ਵਿੱਚ ਝੋਕੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਨਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਪਰਤੀਤ ਵਾਲਿਓ ਭਲਾ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਪਹਿਨਾਵੇਗਾ?

ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਚਿੰਤਾ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਨਾ ਕਰੋ “ਭਈ ਕੀ ਖਾਵਾਂਗੇ?” ਜਾਂ “ਕੀ ਪੀਵਾਂਗੇ?” ਜਾਂ “ਕੀ ਪਹਿਨਾਂਗੇ?” ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭਾਲੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਭਲਕ ਦੇ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਭਲਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇਗਾ। ਅੱਜ ਦੇ ਲਈ ਅੱਜ ਹੀ ਦਾ ਦੁੱਖ ਬਬੇਰਾ ਹੈ।”

- ਮੱਤੀ 6:24-34

ਜਿਸੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੋ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ. ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਚਰਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਖੁਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਦਾਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਜਾਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਧਨ ਹੈ ਉੱਥੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।

- ਲੁਕਾ 12:34

ਇਸਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪੜ੍ਹੋ, “ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਧਨ ਹੈ ਉੱਥੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।” ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਵਾਕ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, “ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਧਨ ਹੈ।” ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੈਸਾ ਉੱਥੇ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਗਲਤ! ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸੇ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਧਨ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ!

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇਕਰ ਪੈਸਾ ਤੁਹਾਡਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਾਂ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ-ਪਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਛੱਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਟੈਕਸ ਬਿੱਲ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ। ਯਿਸੂ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜ ਦਾ ਰਾਹ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦਾ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਵੇ! ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਭਲਾ, ਪ੍ਰਾਣ ਭੋਜਨ ਨਾਲੋਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਬਸੜ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਕ ਨਹੀਂ?” ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਜੀਵਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ।

ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਵੀ ਕੀ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ? ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਭੱਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ, ਕਾਰਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ, ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਭੱਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਬਦਲਾ ਨਾ ਲਓ, “ਦੇਖੋ, ਯਿਸੂ ਆਪ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨਿਆਵੀਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਰੱਖਣਾ ਬੁਰਾ ਹੈ।” ਨਹੀਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਉਹ ਆਇਤ 33 ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭਾਲੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ

**ਜੇਕਰ ਪੈਸਾ ਤੁਹਾਡਾ
ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਾਂ,
ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ
ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ-
ਪਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ।**

ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।” ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਮੱਸਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਦਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਦੁਨਿਆਵਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਭੱਜਦੀ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਗੁਲਾਮ ਹਨ। ਦੋ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ, ਆਰਥਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਜਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮੱਤੀ 6 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ, “ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਜੋ ਉਹ ਨਾ ਬੀਜਦੇ ਨਾ ਵੱਢਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਭੜੋਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿਰਤਪਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ” (ਆਇਤ 26)।

ਪੰਛੀਆਂ ਕੋਲ ਕੀਝਿਆਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ !

ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਰੌਜ਼ਾਨਾ ਦੀਆਂ ਲੌੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੱਸ ਉਹੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਰੌਜ਼ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ? ਉਹ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਪਸੀਨਾ ਨਹੀਂ ਵਹਾਉਂਦੇ। ਉਹ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਨ!

ਛੁੱਲ ਨਾ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਨਾ ਹੀ ਕੱਤਦੇ ਹਨ।

“ਅਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲਈ ਕਾਹਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜੰਗਲੀ ਸੋਸਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਜੋ ਉਹ ਕਿੱਕੁਰ ਵੱਧਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਾ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਨਾ ਕੱਤਦੇ ਹਨ? ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਸੁਲੇਮਾਨ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਭੜਕ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾ ਸੀ” (ਆਇਤ 28)।

ਛੁੱਲ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਕੇ ਅਤੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਨਹੀਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡਾ ਉੱਤਰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਦਾ ਰਾਹ! ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭਾਲੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ” (ਆਇਤ 33)। ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਭਾਲੋ, ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਜਾਣੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ!

ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਖਰੀਦਦੇ ਅਤੇ ਵੇਚਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਭਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਉੱਤਰ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਨਕਲਾਬ ਵਿੱਚ, ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਸਥਾਪਿਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਬਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਰਾਪਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ, ਨਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਕਮੀ ਦੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣਾ ਹੈ!

ਅਧਿਆਇ 11

ਉੱਡਣਾ ਤੁਰਨ ਨਾਲੋਂ ਸੌਖਾ ਹੈ !

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਨਾਮਾ ਨਹਿਰ ਦੇ ਖੁੱਲਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਫਰ ਨੂੰ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਪਰਿਕਰਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਓਰੇਗਨ ਟ੍ਰੈਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਚਾਰ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੈ? ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ, ਉੱਡਾਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ। ਉੱਡਣ ਦਾ ਨਿਯਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ-ਪੰਛੀ ਇਸਨੂੰ ਹਰ ਰੌਜ਼ ਵਰਤਦੇ ਹਨ - ਪਰ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਉੱਡਣ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਾਂਗ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਸੀਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਡਾਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਡਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਉੱਡਾਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਜਹਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਫਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਿਤਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਘੰਟੇ ਉੱਡਣਾ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੈ! ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੌਲੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖੋ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਇੱਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤਿੱਤਲੀ ਦੇਖੀ ਹੈ? ਇੱਥੇ ਓਹੀਓ ਵਿੱਚ, ਪੱਤਲੜ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਸਰਦੀਆਂ ਲਈ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਉੱਡਦੇ ਸੈਂਕੜੇ ਮੋਨਾਰਕ ਤਿੱਤਲੀਆਂ ਵੇਖੋਗੇ। ਉਹ ਲੱਗਭੱਗ 2,000 ਮੀਲ ਦਾ ਸਫਰ ਤੈਆ ਕਰਕੇ ਸੈਕਸੀਕੇ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀਆਂ

ਹਨ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਗਈਆਂ ਹਨ! ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਅਤੇ ਕਦੇ ਜਾਣਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਰਾਜਾ ਤਿੱਤਲੀ ਦੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਤਿੱਤਲੀਆਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ (ਮੇਟਾਮੋਰਫੋਸਿਸ) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਸ਼ਬਦ “ਮੋਰਫ” ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਤਬਦੀਲੀ। ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੋਨਾਰਕ ਤਿੱਤਲੀ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਤਿੱਤਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਕੈਟਰਪਿੱਲਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਕੈਟਰਪਿੱਲਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਮਿਲਕਵੀਡ ਪੌਦੇ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵੱਧਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਕਾਰ ਤੱਕ ਵੱਧਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸਾਲਿਸ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸ਼ੈਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੈਟਰਪਿੱਲਰ 7 ਤੋਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਤਿੱਤਲੀ ਕੈਟਰਪਿੱਲਰ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਉੱਭਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕ੍ਰਿਸਲਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਹੌਂਦ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੇਂ ਪੱਧਰ ਤੇ ਜੀਉਣਾ ਅਤੇ ਵੱਧਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਡਦੀ ਹੈ! ਮਿਲਕਵੀਡ ਪਲਾਂਟ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੁਣ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੇ ਉੱਡ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ।

ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਅਦਭੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਉੱਡਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਠੰਡੇ ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਿਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰੀ ਮੌਸਮ ਲਈ ਖਾਸ ਹੈ। ਉਹ ਮਰ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਲਈ ਬਿਪਤਾ ਤੋਂ 2,000 ਮੀਲ ਦੂਰ ਉੱਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਗਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦਾ ਰਸਤਾ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ? ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤਿੱਤਲੀ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਉੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।

ਸਟੀਵ, ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ, ਇੱਕ ਰਾਤ ਨੂੰ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਾਨੀ ਗਈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬਾਕੀ ਬਚਿਆ ਵਾਹਨ ਸੀ ਉਸਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਇੰਜਣ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਟੀਵ ਦੀ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਸਟੀਵ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਾਰ ਲਈ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਮੁਫ਼ਤ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਵੈਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੀਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਟੀਵ ਅਤੇ ਕੇਰੇਨ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਟੀਵ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੇਲਜ਼ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਰਾਤ ਜਦੋਂ ਫੋਨ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਗੱਡੀ ਤੇ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ।

ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਮੁਫ਼ਤ ਕਿਰਾਇਆ ਜਲਦੀ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਟੀਵ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕਾਰ ਵਾਪਿਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਟੀਵ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਫੋਨ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਟੀਵ ਮੇਰੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸਟੀਵ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਰ ਦੀ ਲੌੜ ਹੋਵੇ? ਸਟੀਵ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸਮਝਾਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਕਾਰ ਮਿਲ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਟੀਵ ਦੇ ਛੇ ਬੱਚੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕਾਢੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਕਾਰ ਮਿਲਣਾ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ।

ਅਗਲੇ ਐਤਵਾਰ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਆਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਕਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਹ ਅੱਗੇ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੇਰੇਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਾਦਰੀ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੌਂਡਾ ਓਡੀਸੀ ਵੈਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੋ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ

ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੀਜ ਬੀਜਦੇ ਹਾਂ।” ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ।” ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ ਸਨ, ਸਾਇਦ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤੇ ਲੰਘ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਗਏ ਤਾਂ ਫਰਿੱਜ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਹੌਂਡਾ ਓਡੀਸੀ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਕੇਰੇਨ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਫਰਿੱਜ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤਸਵੀਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੈਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਲੱਗਭੱਗ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਛੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਪਾਦਰੀ, ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਛੋਨ ਆਇਆ ਹੈ।” ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਚਰਚ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੈਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਟੀਵ ਅਤੇ ਕੇਰੇਨ ਨੇ ਨਵੀਂ ਵੈਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਵੇਂ ਅਜਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੈਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਵੈਨ ਹੈ?” “ਇਹ ਹੌਂਡਾ ਓਡੀਸੀ ਹੈ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। “ਉਹ ਕਿਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ?” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਕ੍ਰੈਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ 70,000 ਮੀਲ ਤੱਕ ਚੱਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵੈਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਡਰੇਂਡਾ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਕੇਰੇਨ ਨੂੰ ਛੋਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਛੋਨ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੇਰੇਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਵੈਨ ਮਿਲਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਕੇਰੇਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ, “ਹਾਂ, ਸਿਰਫ 70,000 ਮੀਲ ਤੱਕ ਕਾਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਵੇਗੀ!” ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਰ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਓ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਲੈ ਆਓ।”

ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹਨ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਪਸੰਦ ਹਨ? ਕਹਾਣੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਟੀਵ ਅਤੇ ਕੈਰੇਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਲੱਗਭੱਗ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਸਟੀਵ ਅਤੇ ਕੇਰੇਨ ਇੱਕ ਘਰ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਘਰ ਕਿਰਾਏ ਉੱਤੇ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣਾ ਘਰ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਡਾਊਨ ਪੈਮੈਂਟ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਈ ਬੈਂਕਾਂ ਵਿੱਚ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕੋ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੱਗਲਾ ਭੁਗਤਾਨ। ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਜੌੜੇ ਕੋਲ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕੇਰੇਨ ਨਿਰਾਸ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਰਾਹ ਕੱਢੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਥਾਂ ਦੇਖੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ 55 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਸਿਰਫ \$55,000 ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਡਾਊਨ ਪੈਮੈਂਟ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬੈਂਕ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਡਾਊਨ ਪੈਮੈਂਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਇਕਵਿਟੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬੈਂਕ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਦੋ ਘੰਟੇ ਦੀ ਦੂਰੀ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੌਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 100,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਊਨ ਪੈਮੈਂਟ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਅਤੇ ਸਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਘਰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਨੁਂ ਪੈਸੇ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਟੀਵ ਅਤੇ ਕੇਰੇਨ ਅੱਜ ਵੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ, ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਚਰਚ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਤੋਲ ਕੇ ਸੀਮਿਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ, ਸਭ ਕੁਝ

ਸੰਭਵ ਹੈ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਤੇ ਇਸ ਜੁੱਗ ਦੇ ਰੂਪ ਜਿਹੇ ਨਾ ਬਣੋ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧ ਦੇ ਨਵੇਂ ਹੋਣ
ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਜਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਿਆਣ ਲਵੇ ਭਈ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਮਨ ਭਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਇੱਛਿਆ ਕੀ ਹੈ।
-ਰੋਮੀਆਂ 12:2

ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਦੁਨਿਆਵੀਂ ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਜੀਵਨ ਢੰਗ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਪਹਿਰਾਵਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬਲੂਪਿੰਟ ਤੋਂ ਕੁਝ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਉਦੋਂ ਕੀ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸੇ ਪੈਟਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਨਤੀਜੇ ਵੇਖੋਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਪੌਲਸ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਆਪਣੇ ਜੀਉਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸੋਚ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੋਚਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

“ਪਰਿਵਰਤਿ” ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, “ਮੋਰਫ” ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਤਬਦੀਲੀ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ! ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਾਂਗ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਮੌਤ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਕੈਟਰਪਿੱਲਰ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਇੱਛਾ ਕੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਕਹਿੰਦੀ ਰਹੇਗੀ, “ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੈ।”

ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਦਸੂਰਤ ਕੈਟਰਪਿੱਲਰ ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਡ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕੈਟਰਪਿੱਲਰ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸਨੂੰ 2,000 ਮੀਲ ਦਾ ਸਫਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਓਗੇ ਅਤੇ ਕਹੋਗੇ, “ਅਸੰਭਵ!” ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਸ਼ੋਅ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮੈਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਮਾਹਿਰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੈਟਰਪਿੱਲਰ ਦਿਨ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, “ਇਹ ਅਦਭੂਤ ਹੈ!”

ਉਡਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਡਰੇਂਡਾ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ 19 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਾਇਲਟ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਜਹਾਜ਼ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਜਹਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਰਨ ਪਤਾ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਇਹ ਪਾਗਲਪਨ ਹੈ; ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਲਈ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਖਰੀਦਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਸ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਅਸੰਭਵ ਸੀ? ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੈਕ ਲਿਖਿਆ, ਮੇਮੋ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ “ਮੇਰੇ ਜਹਾਜ਼ ਲਈ” (ਅਤੇ ਫਿਰ ਚੈਕ ਉੱਤੇ ਜੋ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਉਹ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ)। ਮਰਕੁਸ 11:24 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਚੈਕ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

“ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਕੇ ਮੰਗੋ, ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ।”

ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬੀਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਯਮਿਤ ਸਰੀਰਿਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਕਿਹਾ, “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਜਹਾਜ਼ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?” ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਜੀਬ ਹੈ। “ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਜਹਾਜ਼ ਹੈ?” ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਜਹਾਜ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਜਹਾਜ਼ ਕਿੱਥੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੇ ਕੋਲ ਕਾਉਂਟੀ ਏਅਰਪੋਰਟ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਿਓ ਮੇਰਾ ਘਰ ਕਾਉਂਟੀ ਏਅਰਪੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੇ ਹੈ। ਹਰ ਜਹਾਜ਼ ਜੋ ਲੈਂਡ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਉਡਾਣ ਭਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਨਵੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਹੋਣਾ ਬਾਕੀ ਸੀ!

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਛੋਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਜਹਾਜ਼ ਚਲਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਲਾਈਟ ਇੰਸਟ੍ਰੁਕਟਰ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਜਹਾਜ਼ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਦਮ ਠੀਕ ਸੀ! ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਵਾਰ ਜਹਾਜ਼ ਖਰੀਦਦੇ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ - ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਆਈ ਹੈ? ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਮੈਂ ਡਰ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਹੱਟਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਜਹਾਜ਼ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪੈਸਿਆ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਗਾ।

ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਡਰੇਂਡਾ ਸਾਡੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਟਿਕਾਣਾ ਲੱਭ ਰਹੇ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿੱਥੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਥਾਂਵਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਇਮਾਰਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਲੱਗਭੱਗ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਲੌੜ ਸੀ, ਇਸ ਉਸੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਦਫ਼ਤਰ ਲਈ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।”

ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਣੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ!

ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਹੁਣੇ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਸਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੰਨੇ ਸਨਕੀ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੇਜਣ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ; ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਗੇ। ਪਰ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, 80 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬਚਾਏ ਗਏ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਟੀ.ਵੀ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਚਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਅਤੇ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਚਰਚ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਚਰਚ ਹੁਣੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਰਚ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਰਚ ਕਿਉਂ ਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਤੂਤੀ ਹੋਵੇ! ਇਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਛੋਨ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਡਰੋਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਦਿੱਤੀ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਇਹ

**ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੋ ਸਿਰਫ਼
ਜੀਉਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ
ਡਰ ਨਾਲ ਸੀਮਿਤ ਸੀ,
ਪਰ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ
ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ
ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ
ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ
ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਬੇਅੰਤ
ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ
ਖੋਜਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।**

ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸੀ, “ਹਾਂ, ਪਿਤਾ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ; ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ!”

ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਦਸੰਬਰ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਬਸੰਤ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਇਮਾਰਤ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਜਹਾਜ਼ ਦੇਖਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਬਿਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਪਾਣੀ ਸੜਕ ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਸਮ ਗਰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਸੂਰ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉੱਪਰਲੇ ਬਾਬੂਮ ਦੀ ਟੂਟੀ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਜਾਂ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੇ ਡਰਾਈਵਾਲ ਕੰਪ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੁਨੀਆਵੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਕਹਾਣੀ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਕਿ ਪੂਰੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਡਰਾਈਵਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਬਾਹਰੀ ਸਾਈਡਿੰਗ ਨੂੰ ਵੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਵਾਂ ਢਾਂਚਾ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੈਸੇ ਵੀ ਹਟਾਉਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ-ਮੇਰੀ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚੈਕ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਸੀ!

ਕੀ ਮੈਂ ਜੋ ਹੁਣੇ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਸੱਚ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਆਪਣਾ ਜਹਾਜ਼ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਭ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ

ਪੈਂਦਾ? ਹਾਂ, ਇਹ ਸਭ ਮੇਰਾ ਸੀ! ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਡਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੇਤ ਦੇ ਉੱਪਰ ਉੱਡਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਜੀਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੈਟਰਪਿੱਲਰ ਅਤੇ ਤਿੱਤਲੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਕੈਟਰਪਿੱਲਰ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਕਸੀਕੋ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੌੜ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਜੀਉਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਸੀਮਿਤ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਬੇਅੰਤ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਆਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ।

“ਹੇ ਸਾਰੇ ਥੱਕੇ ਹੋਇਓ ਅਤੇ ਭਾਰ ਹੇਠ ਦੱਬੇ ਹੋਇਓ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਓ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਰਾਮ ਦਿਆਂਗਾ ਮੇਰਾ ਜੂਲਾ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਲਵੇ ਅਤੇ ਮੈਥੋਂ ਸਿੱਖੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਮਨ ਦਾ ਗਰੀਬ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਾਮ ਪਾਓਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਜੂਲਾ ਹੌਲਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਾਰ ਹਲਕਾ ਹੈ।”

-ਮੱਤੀ 11:28

ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਜੂਲਾ, ਦਰਦਨਾਕ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਪਸੀਨਾ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦਾ ਜੂਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ (ਜੋ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ) ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਅਰਾਮ (ਸੱਤਵਾਂ ਦਿਨ, ਸੱਚਾ ਸਬਤ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਦਭੁਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਪੋਟੀਫਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਜ ਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ। ਅੱਜ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਅਧੀਨਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣੀ

ਆਰਥਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰੋ, ਪੁਰਾਣੀ ਜੀਵਨ-ਸੈਲੀ, ਪੁਰਾਣੀ ਹੁਮਤ, ਗਰੀਬੀ, ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸਾ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਓ। ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਕੈਟਰਪਿੱਲਰ ਜੀਵਨ ਸੈਲੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਉੱਡਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋ।

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ!

ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਿੱਧ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਘਉਰੇਖਟਈਸਟਈ.ਚੋਮ ਤੇ ਜਾਓ ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ‘ਟੀਮ ਰੇਵੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਾਰਟਨਰ’ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਸ ਸਮਾਗਮ ਅਤੇ ਕੋਚਿੰਗ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਆਰਥਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰਿਕ, ਕੁਦਰਤੀ ਗਿਆਨ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਰਜ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਕੰਪਨੀ, ਫੋਰਵਰਡ ਫਾਈਨੈਂਸਿਅਲ ਗਰੁੱਪ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਫਤ ਕਰਜ਼-ਮੁਕਤ ਯੋਜਨਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ 1-800-815-0818 ਤੇ ਛੋਨ ਕਰੋ।

ਆਪਣੀ ਸਿਹਨਤ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਇੰਨਾ ਹੀ ਮਹਤੱਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਉੱਥਲ-ਪੁੱਥਲ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਕੰਪਨੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੌ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛਲੇ 15 ਸਾਲ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਅਰਾਜਕਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੋਂ, ਕਾਲ ਮੁਫਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਮੁਫਤ ਹੈ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਲਈ 1-800-815-0818 ਤੇ ਛੋਨ ਕਰੋ।

ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਾ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹਾਂ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਡਰੇਂਡਾ ਆਪਣਾ ਭੁਦ ਦਾ ਟੇਲੀਵੀਜ਼ਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਡਰੇਂਡਾ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮਰ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਮੰਤ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੈ। ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਰਣਦਾਤਿ. ਚੋਮ ਤੇ ਜਾਓ।

ਆਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਡਰੇਂਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚ ਅਤੇ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਸਾਡੀ ਐਚ-3 ਆਉਟਰੀਚ ਪਰਿਯੋਜਨਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰਿਕ ਪੱਖ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ

ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਐੱਚ-3 ਹਰ ਸਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਪਾਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਿੱਖਿਆਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭੁੱਖੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਖਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਹ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ, ਅਨਾਥ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਕਾਈਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਓਹੀਓ ਵਿੱਚ ਵੀ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਸਰਮ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਮਕਸੰਦ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ।

ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਕਹਾਣੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜਤ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਆ ਜਾਓ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਕਹਾਣੀ ਬਣਾਓ।

ਗੈਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਕਿਤਾਬਾਂ

ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਏਲੀਜ਼ੈਂਸ
ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਰੈਸਟ
ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਜੈਨਰਾਸਿਟੀ
ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਸਟਰੋਟੇਜੀ
ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਪਰਵੀਜਨ

ਤੁਹਾਡੀ ਆਰਥਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਅਧੀਨਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹੋ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ

ਆਪਣੇ ਆਰਥਿਕ ਹਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹੋ

ਕਰਜ਼ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ

ਪਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਕਿੱਥੋਂ ਕਰੀਏ

ਆਸਾਹੀਨ ਹੋ

ਗੈਰੀ ਬੁਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੈ। ਅਤਿਅੰਤ ਅੱਖੀ ਗੰਭੀਰ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੇ ਪੁਰੇ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤੀਬਰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਪਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੌਆਂ ਫੋਨ ਕਾਲਾਂ, ਆਈ.ਆਰ.ਐਸ ਕਤਾਰਾਂ, ਅਦਾਲਤੀ ਕੇਸ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭੇਤ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਗਈ! ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ, ਕਰੋੜਾਂ ਡਾਲਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਅਤੇ ਹੁਣ “ਫਿਕਸਿੰਗ ਦ ਮਨੀ ਬਿੰਗ” ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਉਸ ਭੇਤ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਰੌਜ਼ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੈਰੀ ਨੇ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਤੇ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਏ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਸਫਲ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਟੀਕੌਣ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਗੈਰੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਧੀਨਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਗੈਰੀ ਇੱਕ ਲੇਖਕ, ਵਕਤਾ, ਉਦਯੋਗਪਤੀ, ਆਰਥਿਕ ਮਾਹਿਰ ਅਤੇ ਪਾਸਟਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਿੰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲਗਨ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ। ਗੈਰੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਡਰੋਂਡਾ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਕਈ ਸਫਲ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਫੇਥ ਲਾਈਫ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਹਨ, ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਫਿਕਸਿੰਗ ਦ ਮਨੀ ਬਿੰਗ ਅਤੇ ਡਰੋਂਡਾ, ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸੰਮੇਲਨ ਅਤੇ ਵਪਾਰਿਕ ਸਰੋਤ। ਗੈਰੀ ਅਮੀਰ ਕੋਲੰਬਸ, ਓਹਾਯੋ ਵਿੱਚ ਫੇਥ ਲਾਈਫ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਪਾਸਬਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

GKM GARY KEESEE
MINISTRIES

garykeesee.com